

॥ प्रभुभिरुदितस्तैस्सितैर्बुधः स्पृहयेतैकः ॥ २६ ॥ बालत्वेवातरुणिर्मनिवाप्रायशो वार्धकेवामृत्वामत्यावतयमभटैर्बध्यमानाव्यथंते ॥
 श्रयस्तेषामभितुविपदांजीवतांवाकिमास्तेकस्मिन्प्रायेपुनरनुहं कर्षणकेशहानिः ॥ २७ ॥ विश्वावस्तुः ॥ सत्यं तथापिमास्मसखेसत्त्वाश्र
 यमानुषंजन्मदूषः ॥ रामः स्नेहस्यदाताभुविननुमनुजैरातणस्यप्रहृतातत्तातः किंनमर्त्यस्त्रिदशकुलपतेर्दैत्ययुद्धेसहायः ॥ कृष्णोवृष्णोसु
 दंयोदहरतनरतयानः श्रुतः किंत्वयासौकेतेदेवाः प्रभावात्स्वधमतिशयितामानवादानवावा ॥ २८ ॥ किंच ॥ मांधाताचभगीरथश्चसगरोमान्यः
 ककुत्स्थोरघुः पूरुः सौपिपुस्तूराः सचशिविः पुण्यश्वरुक्मांगदः ॥ वैदेहो नहुषश्चहैहयपतिर्वीरोययातिर्नलः पार्थश्चेतिनृपाः प्रशस्तः
 यशसः प्रादुर्बभूवुर्नकिम् ॥ २९ ॥ कृशानुः साधो गौकारम् ॥ कामजनाः केपिगुणाभिरामाः क्षमातले संतियुगांतरेषु ॥ कलौयुगेस्मिन्गुणले
 शवंध्याः सर्वेपिखर्वेतेरदोषभाजः ॥ ३० ॥ मंदैतरेस्मरमलीमसमानसानामन्यस्पृहादुरभिमानमदास्पदानाम् ॥ कालेकलौकलुषतः कलितो
 दयानांदोषायदृष्टिरपिदंतदुरीश्वराणाम् ॥ ३१ ॥ विश्वावस्तुः ॥ तथापिसर्वकलिकालिका अपिमानुषानदुषणीयाः ॥ यतः सर्वकालमपिसंत्येवसाध
 क ॥ पश्य ॥ दुरितभरितक्षीबस्मापप्रसादनिरादयः कमलनयनस्त्वेरक्रीडागृहायितहृद्गुहाः ॥ निगमयद्वीनिर्वाहायक्षिताबुदिताः स्वयंकृतिनः
 कृतिनः संहृश्यन्तेकलावपिनिर्मलाः ॥ ३२ ॥ अथवा ॥ यदितेमदीयेवचसिनविश्रंभसंभवस्तर्हितत्रतत्रसंचारमारचय्यतत्तद्गुणप्रदर्शनंकर
 वाणीतिविमानमग्रतः स्थापयन्गुल्यानिर्दिश्य ॥ इदंबदरिकाश्रमस्थलुभिद्वेषनारायणस्तपस्यतिनमस्यतांस्थिरतमंतमः शोषयन् ॥ वि
 कासिधिषणोन्निषद्विषयवर्जनाः सज्जनाजनार्दनमहर्निशभुजगमंचमंचत्यमी ॥ ३३ ॥ कृशानुः ॥ सखेतवात्रगुणवत्तासमर्थतनरोचतेमत्स्यम्
 ॥ यदत्रजागर्तिशिलासमंहिमंस्फुशीतलागंधवहाश्चदुःसहाः ॥ जलावगाहाच्चकितोजनस्ततः कुतस्त्वनुष्ठास्यतिकर्मनिर्मलम् ॥ ३४ ॥ विश्वा
 १ इन्द्रस्य २ महत्तरः ३ बभूवुः ॥

विव वस्तुः ॥ अस्मदनुकूलं मेतद्भवति बहुक्तम् ॥ परमहिमयुतत्वात्प्राप्तवैकुण्ठसाम्यं पदमिदमुपयातः पंडिताः शान्तिमेतः ॥ सुहृदिहसमयेषु स्नानहेतोः
 ३ मरोगास्तदपि भृशमरोगास्तास्यैकेतौः प्रसादात् ॥ ३५ ॥ इति विमानमन्यतः प्रस्थाप्य सांजलिबंधम् ॥ सोकेताय नमः पुराय भवतु स्तोकेतरश्रीपु
 षे नानादोषमुपेतदंतरजुषेदेव्यसरखेनमः ॥ येमीतत्तटभूमिषु प्रविलसद्रपाश्वरूपास्थितास्तेभ्यो भानुकुलीनकीर्तिलुतिकोपे प्रायितेभ्यो नमः ॥ ३६
 पुनः पुननिरीक्ष्य सभक्त्युन्मेषम् ॥ भवसागरशोषणेन पश्यच्चरणान्तः पुरजैव नौषधेन ॥ रजसारघुनाथपादभाजारचितां हः प्रशमामि मां नमामि
 ॥ ३७ ॥ पुनः साजुस्मरणरामांचकम् ॥ कल्याणोल्लाससीमाकलयतुकुशलं कालमेधाभिरामाकाचित्साकेतधामा भवगहनगति कुंतिहारिप्रणामा
 सौंदर्योद्गीर्णकामा धृतजनकसुता सादरा पांगधामादिस्तु प्रख्यातभूमादिविषदभिनुता देवतारामनुमा ॥ ३८ ॥ दशाननकुशासनत्रसदशेषलो
 कव्यथा विलोपकरोपको वस्तुमती सुता वल्लभः ॥ रुपा रसमगारससृति पयोनिधेस्तारकं रुषीष्टसुत्ररूषीष्टकल्मषणतैकतानेमपि ॥ ३९ ॥ अ
 पिच ॥ सजयति चित्रचरित्रो यस्य द्विवरचरणेषु करकरेणुः ॥ महिषीमृषिमिहस्य प्राजीजनदपि वृषोदये हेतुः ॥ ४० ॥ अश्रुं सिंभूपां सिंभूपां सिंभूपां हावता
 न्यः प्रेयात्सदेयाज्जनकात्मजायाः ॥ काकायकं कायचयोदितेष्टलायायकी शायचराक्षसाय ॥ ४१ ॥ अपिच ॥ अभीष्टघटकः क्षिता वतु लदीप्ति
 कोदंडभागितिस्ममिदं पुनः परममद्भुतं ब्रूमहे ॥ विधूतपरमोर्तिको विषदितो रिचक्रः स्वयं सकुंभजबेकं प्रभुः शकलयां बभूव क्रुधा ॥ ४२ ॥ कृशानुः ॥
 १ परमहिमाविष्णुः पक्षे अतिशीतमरोगसाहिताः सरोचरगामिनेश्च ३ अयोध्यायै ४ आश्रयदंडवत्संजातेभ्यः ५ पश्यंतौ चरणौ यस्येति तथा विधौ गौतमः तदेतः पुरं अहल्या
 तज्जीवनपाषाणत्वनिरासपूर्वकमावुषीकरणं तत्र औषधरूपं दलजितः ७ कुर्यात् ८ वरप्रेष्ठो यश्चरणकमलसंबंधीरेणुः ९ ऋषिप्रेष्ठस्य गौतमस्य पत्नीम् १० वृषः सुकृतं उत्कृ
 ष्टचरणशुंडाग्रजोगजः सिंहस्य महिषीजनयामास वृषो वृषभस्तस्योदये हेतुरिति चित्रम् ११ अभीष्टजनकः पक्षे अभीष्टघटकः कुंभो यस्य १२ अतिकांतिको दंडवान् पक्षे
 अतुलादीप्ति तेजः संजननद्रव्यस्येत्यतुलदीप्तिकः दंडभाक् इति छेदः १३ परमपीडा पक्षे मृहिकारः १४ शत्रुसमुदायः पक्षे आगविशिष्टचक्रम् १५ रावणः कुलाचलश्च

कथं नाम राम भद्रमनुचितकर्माणमप्येवमीदृषे ॥ वर्षीयानपि जानकी सहचरो मातुः सपत्न्यामुदेसंपन्नं रश्मिहस्तिपत्तिरुगैः संत्यज्य राज्यानि
 जम् ॥ विदं हंतघनं वनं कथमसौ न स्थादयुक्तक्रियोगव्यंदुग्धमपास्य पास्यति जनः को वा यवागूरुसम ॥ ४३ ॥ किंच ॥ धिक्कृत्यैव दशास्पदपशम
 नंधीशालिनं वालिनं सौम्यराक्षसवर्गे निग्रहकृते सुग्रीवमन्वग्रहीत् ॥ तुंगप्रस्तरभंगलिप्सुरिहनिः शक्यं तु टंकं त्यजन् संकल्पं कल्पयेत् पंकजदः
 लातानप्रसंगा यकः ॥ ४४ ॥ कृत्वा सेतुं किल जलनिधौ गूवं डयित्वा दुरध्वानलब्धा देवी स्फुटविहितसंश्रुद्धिमग्निप्रवेशात् ॥ भूयो ध्येनो भुवन
 जननी भूमिकेन्यामनन्यामंतर्वत्नीमन्नयत वनं हंत पौलस्त्यहंता ॥ ४५ ॥ विश्वावस्तुः ॥ सर्वगुणेषु दोषा विष्कारं कथं कारमारचयसि ॥ गुरावसत्यो
 क्तिनिर्वाहहेतोः स्वराज्यमग्र्योषिसरामचन्द्रः ॥ तृणाय मेने निपुणाय ते न फणाभृद्दीशोपि पणायितुं तम् ॥ ४६ ॥ किंच ॥ वालिनिबलोर्मिमालिनिजा
 ग्रुतिस्तु ग्रीवमग्रहीद्यद्यम् ॥ अस्य श्रुतिशतविदितं सुव्यक्तं ते नुदीनबंधुत्वम् ॥ ४७ ॥ किंच ॥ लक्ष्मीवस्थसि विभ्रदप्यविरतरामाकृतिः श्रीपतिर्वै
 न्तिका मपि मानुषी मभिनयन्वीराग्रयायी प्रिया म् ॥ कल्याणी तु वनीमनी नयदहो कस्याप्यभूष्यन्वचो मेदिन्यामवलोकितः किमपरोमानी पुमानो ह
 शः ॥ ४८ ॥ वस्तुतस्तु ॥ गातुकं दृष्टे श्रितं मभद्रान् गणान् गुणानां गणनादरिद्रान् ॥ प्राचेतसाद्याः कवयो न वद्याय देकदेशाकलनेपि नेशाः ॥ ४९ ॥
 तथापि ॥ तदीयगुणार्णवकणानामेकदेशलेशकोटितमांशुकलामात्रमिदमत्र भवता श्रोतव्यम् ॥ काकुत्स्थकुलपयाय कलशाणवकौस्तभः ॥ कौ
 सल्यास्तु तत्रातकल्पकप्रसवोदयः ॥ ५० ॥ प्रौढपंक्तिरथागारपरिष्कारहरिन्मणिः ॥ जानकीलोचनद्वंद्वचक्रोरानन्दचंद्रमाः ॥ ५१ ॥ संसारमार्ग
 संचारश्चातच्छाया महीरुहः ॥ सर्वपातकवेतालसमुच्चाटनमांत्रिकः ॥ ५२ ॥ करुणारसकलोलपीयूषवरुणालयः ॥ तपोधनजनाकांक्षातटाकावन
 तोदयः ॥ ५३ ॥ विद्याविरहणोद्यानं विनयास्थानं मेडपः ॥ सारभ्यप्रभवोत्कर्षसमावेशनिवेशनम् ॥ ५४ ॥ टि० ॥ १ कांजी २ सीता ३ नविद्यते न्योनुचरादियं
 स्यात्तामेकाकिनीमित्यर्थः ४ रावणः ५ समर्थो भाति ६ स्तोतुम् ७ अरण्ये ८ विपुलान् ९ क्षीरसमुद्रः १० दशरथः ११ अलंकरणम् १२ समुद्रः १३ प्रभुत्वं प्रतापो वा ॥ ॥

विदसौजन्यवादान्यकपोः सामानाधिकरण्यभूः ॥ सौमुख्यमुख्यभवनंसौहार्दकवितर्दिका ॥ ५५ ॥ अद्भुतोत्साहशक्तीनामसाधारणजीविका ॥ प्रसादलु
 ४ स्म्याः प्रासादः प्रसादस्य परागतिः ॥ ५६ ॥ प्राणप्रतिष्ठाक्लिष्टानांप्रपन्नानां परायणम् ॥ अनपायससृहीनां भवगाहनदीर्घिका ॥ ५७ ॥ जंभशौसनजीवी
 नुर्जन्मगेहंजयश्चियः ॥ दुर्वारघोरद्वारिश्चतुर्वीकरस्वगेश्वरः ॥ ५८ ॥ तत्तादृक्ताटकादेहध्वं तराजीवबाधुवः ॥ सुबाहुमत्तमातंगसंहारवरकेसरी ॥ ५९
 भार्गवग्रहावाग्निपरिवर्जननिर्झरः ॥ विराधारव्यदुरांतंकृविद्रावणमहोषधुम् ॥ ६० ॥ खरदुषणकिंपाकेखंडनैकपरश्वधः ॥ दुर्मौचनीयमारीचकीच
 कप्रबलानलः ॥ ६१ ॥ गृध्रराजस्यनाकादिलोकाक्रमणवर्तिनी ॥ कबंधमयकासारकवलीकेरणातपः ॥ ६२ ॥ शबरीवित्तकल्हारशारदज्योत्स्निको
 दयः ॥ पावमानियशः काशप्रकाशशारत्नगमः ॥ ६३ ॥ प्रगल्भवाल्लिजीमूतप्रोत्सारणसमीरणः ॥ सुग्रीवराज्यसामग्रीसूदिनूकाननौकसाम् ॥ ६४ ॥
 दुर्निरोधधुनीनाथजाड्यरोगचिकित्सकः ॥ दुष्टनक्तंचरस्तोमधूमकेतुविजृम्भणम् ॥ ६५ ॥ कुंभकर्णमहांभोधिस्तंभनेकुंभसंभवे ॥ बलीयोरावणप्रा
 णपाषाणदलनेपैत्रिः ॥ ६६ ॥ बिभीषणस्यसाम्राज्यविश्रीणनसरदुमः ॥ अयोध्यापुरनारीणामस्णोरत्यद्भुतोत्सवः ॥ ६७ ॥ अभिविक्तोयथावच्चवसि
 ष्ठाद्यैर्महोर्विभिः ॥ रमतेसुमतेजस्वीरामः कामसमोहदि ॥ ६८ ॥ अत्रकिल्बिषवित्रचरित्रः कश्चिद्विषश्चिदजस्वमित्यमनुसंधत्ते ॥ ध्यायामिरामुमभिराम
 गिरामरं रं धारुमदप्रमितराममरेर्विरामम् ॥ आराममद्भुततरामलसद्गुणानां घोरामयद्रमसुरामरवेदितांघ्रिम् ॥ ६९ ॥ दयासमुदयालयेसुदधिकान
 नेकाननेपलाशनपलायनप्रणयिकामुकेधार्मिके ॥ समीरंजसमीडितैप्रविशचित्तमेसत्तमेबलीकृतवलीमुखेमनुजधर्मिणिब्रह्मणि ॥ ७० ॥ अ
 २० स्त्रामासतृणंप्रियादुहितृणामासस्मरारैर्धनुर्दारामासमुनेः शिलापिनूवरामासस्वयंपादुका ॥ कुल्यामासमहार्णवोपिकपयोयोधोवभूवस्तदापौल
 १ औदार्यम् २ दंडः ३ जीवनापधं ४ रोगः ५ दुर्वृत्तिः ६ भार्गः ७ कबंधधारव्योदानवः ८ हनुमान् ९ यशोलक्षणदर्भभेदः १० समुद्रः ११ विध्वंससूचकोत्पातप्रसरणं १२ अगस्त्यः १३ व
 १४ दानं १५ प्राप्तभार्य १६ अधिकप्रीतियुक्तमुखे १७ राक्षसाः १८ हनुमान् १९ वानरः २० अस्त्रवदाचरतिस्वअस्त्रत्वंप्रापेत्यर्थः एवमग्रेतृणामासेत्यादिषु बोध्यम् ॥

3

स्त्योमशकोबभूवभगवंस्त्वंमानुषीमासिथाः॥७१॥अशिलाप्रापादपरैरक्षराचरमुक्तिदैः॥असर्वभूताभयदैरशर्वधनुरदनैः॥७२॥अब्रह्मास्त्रीरु
ततृणैरतृणिकृतरावणैः॥अलंकातरदेवैस्तैरलंकापुरसाधकैः॥७३॥इतिविमानंदक्षिणतःप्रस्थाप्यकृशानुमुद्दिश्य॥शिथिलितभवरवेदाभिर
ष्टवैकुण्ठपादाकृतविपदपनोदाकृतचित्तप्रमोदा॥विमलतरतरंगाविश्रुतांभोधिसंगाविहितदुरितभंगावीक्ष्यतामत्रगंगा॥७४॥कृशानुः॥उपे
क्षणीयानिभागीरथीयानिपानीयानिकिमितिबीक्षणीयानि॥यत्॥येषांजनिश्वरणतस्तद्द्विरण्यहर्तुर्दोषाकरेणगुरुद्वारविदेनमूर्ध्नि॥ब्रह्मोत्त
मोगाभित्तस्रवसहस्थितिश्चरज्यातो लयोजलनिधौकिलगांगवाराम्॥७५॥विश्वावसुः॥शांतंपापंमदमृतेकिमुकुंदपादारविंदनिष्यदिनींधुनीम
पिनिंदति॥पुण्यागांगानिवारिगरुडध्वजपादपद्मादाविर्वभूवुरपुनन्युनरिंदुमौलिम्॥निन्युर्विचित्रममृतंसगरान्वयचनेतोधिकंभुविषवित्रत
मंसमंवा॥७६॥किंच॥सासर्वतोमुखवतीतटिनीसरागांमूर्त्तिविधेरिवविभेति सरस्वतीच॥भेदस्त्वियान्बलिभिदश्वरणारविदादाद्याबभूव
चरमाकिलनाभिपद्मात्॥७७॥अपिच॥भागीरथीप्राप्यबुधाःपितृभ्योजलांजलीनूसादरमर्पयंति॥पापानिसर्वाणि ततःपितृणांभवंत्यहो
तत्तजलांजलीनि॥७८॥अन्यच्च॥भागीरथीयःपलुधीरुपास्तेयथाक्रेतुन्यायुतएषधन्यः॥देवत्वमेत्यत्रिदिवेसुधायांभागीरथीतिव्यपेद
शमेति॥७९॥सरस्वत्याभिरुष्टासंवितृतनयालिंगितद्गरास्फुरद्गुच्छस्वच्छाप्रहेतिरिवभातित्रिगुणभाक्॥तथाप्येषादोषापनयनपटुत्वाक
लनयाप्रगल्भसंसारंप्रशमयतिकंसारिपदभूः॥८०॥किंच॥गंभीर्येणगदाधरस्यहृदयंमाधुर्यतस्तद्गिरंखेतिन्नाचयशस्तदीयमनघंशैत
ल्यतस्तत्कृपाम्॥नैर्मल्यातिशयेनतस्यधिषणानित्यप्रसादेनतद्वक्त्रंचानुसरंति तत्पदभुवोवाराशिर्द्वारादमे॥८१॥इतिब्रह्मांजलिरग्रतोऽव
१अहल्याद्वारासमर्थः२निरासः३हिरण्याक्षःसुवर्णच४चंद्रःदुर्गुणस्त्वनिश्च५शिवःब्रह्मच६लेषेउभयोरैक्यादुभयमपि७मोक्षःपीयूषच८राजविशेषःविषयुक्तंच९ज
लवतीचनुर्दिगतिमुखवती१०रक्तिमाप्रीतिश्च११नदीवाणीच१२विष्णुः१३योयादृशीदेवतामुपास्तेततत्सासूयंप्राप्नोतीत्येषन्यायः१४सुधायांभागीतियोजना१५रथी
इतिव्यवहारच१६माया१७सत्त्वाद्यः१८गंगा॥

वि. सु. ५. लोक्यसानंदम् ॥ काशीसकाशीभवदिंद्रगेहसौपायभागा बहुसंस्मिनागा ॥ इंधेमयूरैरियमंधेकारव्युत्पत्तिश्चून्याशिवशेखरैः ॥ ८२ ॥ कृशानुः ॥ वयस्यकिमेषापितवस्तयास्पदम् ॥ पश्य ॥ येमिष्टान्नभुजोगजोत्तमदयारोहोः स्वगेहान्तरेसक्ताभिर्महिलाभिरन्नविरहंरुपासुक्तमुक्तासुजः ॥ तेघोरास्थिधराविराजदनडुहाहाविषाहारिणो नर्तिष्यस्यवशाः प्रमशाननिलुयानीचैः पिशाचैः समम् ॥ ८३ ॥ काशीसुहृदपश्य ॥ दत्तंसाधुसुदेयदेकमपिततस्त्रेप्रभावाद्भवेत्कामंकोटिगुणं भवांतरदुतिरव्यातंत्वयित्वास्थया ॥ वासंप्राप्यसुदुर्बहूनिददतोवासांसिजन्मान्तरेलोकाहेतभजंतिदिग्बसनतांहेकाशिवभ्येनमः ॥ ८४ ॥ वाराणसित्वयिसदैवसोरागभूमावारोग्यभूमिरितिकाममलीकवादः ॥ संतस्थेषांभवतियत्रवपुःसमूलंजन्मान्तरेपिजडभाववदुत्तमोगम् ॥ ८५ ॥ विश्वावसुः ॥ अनिपुणधुषणगुणमपिकिमितिदोषीकरोषि ॥ यदेतन्नगरवासिनाभोगिनापियोगिनामप्यप्राप्यंशिवसारूप्यमाप्यते ॥ अत्रदेहमपवित्रमपास्यन्नच्छमृच्छतिवपुः किलयस्य ॥ लोचनेषुचिरवाप्तनिर्दोलेमस्तकेहरिपदांबुजदोले ॥ ८६ ॥ अदःपुरवासिनामन्याप्येषाधन्यता ॥ प्रदोषवत्प्राप्तदुहप्रदोषेनदोधकारिव्यपदेशमेति ॥ प्रकाशसुत्येषद्वितीकोद्यदूर्णांनूणांक्रान्तिभः प्रदेशो ॥ ८७ ॥ इतिगंगातीरजनपदकृत्स्नमवेक्ष्यसांजलिबधम् ॥ प्रातःप्रातर्जान्द्वीवारिभक्त्यागाहं गौहंकुमनित्यक्रियेभ्यः ॥ पुष्पगृहपुरुषंपूजयद्भ्यः पूतात्मभ्योभूस्करेभ्योनमोस्तु ॥ ८८ ॥ कृशानुः ॥ किमेतद्देशवासिनोऽपिब्राह्मणाः केवलंकलिमाहात्म्याकलितशास्त्रीयसूचयाविपयैयास्त्वयानमस्क्रियंते ॥ पश्यतावत्यायेणास्यकाशीदेशीयजनस्यसूचयाविपर्योसम् ॥ प्रातर्दंतकुंतापूवोपिरजकस्पृष्टान्नजडोरासमैरूढानधारयतेपदाननुदिनंधृत्वाबहिर्गच्छति ॥ गत्वामृच्छसुरवाशुचीन्स्पृशतिचस्पृष्ट्वापिनस्नात्यहो नस्नातोप्यथ ॥ १ अश्वः २ अंधकारोपलब्धिरहिता ३ जन्मान्तरे ४ अहया ५ नग्नेत्वं अथचशिवत्वं ६ सरसाउदकेनाच्छतीतिसरोगाभूमिर्यस्यांतस्यांहंगंगायामित्यर्थः ७ शोगसहितायांच ८ वासकर्तृणां ९ आयुषंरोगश्च १० जलविशिष्टं डलयोरैक्याज्जलंच ११ सुंदरं १२ अग्निः १३ अथवासंप्राप्तं निदालंभालंयस्यतस्मिन् १४ जटायुक्ते १५ प्रदोषकालेनर्तनकर्ता

भुंक्त एव च पलो भुंक्तापि न व्रीडति ॥ ८९ ॥ किंच ॥ शस्त्रैर्जीवति शस्त्रमुद्भूतिपरं शूद्राहृतैरंबुभिः स्नात्वा चामतिदेवताः स्नपयति स्वरं पचत्योदन
 म् ॥ उच्छिष्टान् विभेति याति यवनैरुच्चावचैः संगतिमांतं गान्धिकादृगत्तान गणयन् मागान् सुहुग्राहते ॥ ९० ॥ अपि च ॥ नीचैर्दुर्यवनैः शुनीभिरपि
 वानिः शंकमालो कितं भुंक्ते पंक्तिविदूषकैः सह नरैरज्ञातवेदास्त्रैः ॥ मद्यास्वादनमत्तविनजनेतामोहाय भीहानितः कर्मण्यारभते श्रुतिस्मृति
 वचोत्तराण्यसाराण्यहो ॥ ९१ ॥ अपि च ॥ कन्यां कामप्युद्वेष्ट्य प्रविजहद्दुदयचौ वनामत्त एनां दुव्याशापाशरुष्टो भ्रमति चिरतरं हंतदेशांतरेषु ॥ अ
 न्योन्ये शौषवांश्चाविगलितवयसो रात्तमालिन्यमत्स्यां दपयोर्व्याकृतं वै हतविधिरुभयालोकयोः शोकयोगम् ॥ ९२ ॥ अपि च ॥ नाधीतेऽत्र ज
 नो यदिकं शिद्ध्यति शते स हस्त्रे वा ॥ दुस्तकैषु श्राम्यति दूरीकुरुते श्रुतिस्मृतिसूतकान् ॥ ९३ ॥ विश्वावस्तुः ॥ कष्टमरे ब्राह्मणनिंशं शृण्वतः कंपते
 मेहदयम् ॥ यस्त्वयोपन्यस्तः स चर्या विपर्यासः स एष कलैरेव तोषो न ब्राह्मणानाम् ॥ कलौ युगे कर्तयेयुर्गच्छन् क्रुत्रनाम संभाव्यते ॥ दुरिते लुति
 कोपघ्नात्मा दुर्जयः खलुकलिः ॥ पश्याद्दुर्मस्थानमधर्मकर्मवितते दुर्मोनमर्मासनं शास्त्रस्तोमललाटभूलिपिलयः शान्तिः सवानामपि ॥ सर्वान्ना
 यवचः समापनदिने सस्था सदचो विधेरथा शाजनिभूरभूदिह सुहो नर्थाव होयंकलिः ॥ ९४ ॥ एतादृशे कलियुगे पिशतेषु कश्चिज्जातादरो जगति यः
 श्रुतिमार्ग एव ॥ यत्किंचिदाचरति पात्रमसौ स्तुतीनां श्लाघ्यं मितापमपि किं न मरौ सरश्चेत् ॥ ९५ ॥ किंच ॥ येकायस्थजुनाश्च ये नृपस्तताये च हि
 जाः शास्त्रिणस्ते यत्नादनुसृत्य निर्दयतया शुष्कां स्तरुष्काधिपान् ॥ देवान् भूमिस्तरांश्च पांति कृतिनस्ते चेन्मुधो दासैते ब्राह्मण्याय जलांजलिः
 किल भुवि प्राज्ञैः प्रदेयो भवेत् ॥ ९६ ॥ सर्वतो दृष्टिं प्रसार्य स श्लाघम् ॥ आक्राता सवसंधरा स यवनैरासेतु हेमाचलं विद्रोणे सिति भृङ्गणे विकरु
 णे निद्राति नारायणे ॥ निर्विघ्नप्रसरे कलावपि बलान्निष्कंठकं वैदिकं पथानं किल तत्र तत्र परिपात्ये को हिलो कोत्तरः ॥ ९७ ॥ टी० ॥ १ दुर्जनः २ चांडाला
 न् ३ भ्रष्टाः ४ जनसमूहः ५ विवाहितां कृत्वा ६ स्य जन् ७ आलिंगनम् ८ कृतयुग संबंधि ९ पापबल्याश्रयः १० समाप्तिः ११ स्वल्पो दकम् १२ उदासीनाः भवेयुः १३ नष्टे ॥

विष्णु-
६

पुनश्चसश्लाघम् ॥ तजतुविहितमेतद्देशवासीनिषिद्धं भजतुतदपिलोकेनास्ति धन्यस्तदन्यः ॥ त्रिपुगपदनखश्रीदत्तशुद्धिर्यं गेलगतिदुरित
भगेलंनको गोगपूरः ॥ ९८ ॥ श्रोतृषु गौडेषु चकान्यकुब्जेष्वंगेषु वंगेषु च मैथिलेषु ॥ अन्येषु सत्त्वबुधेषु धन्येष्वपि जीवंत्यधिभूमिविद्याः
॥ ९९ ॥ एवं तावदवधेहि ॥ एतद्देशप्रचुरचरितान्यन्यदेशस्थितानां रोचंते चेन्ननुनमनसो मा रुचन्काः ब्रह्मनिः ॥ प्राज्ञाः पुत्रा जना यितृ हृदे
पश्यपद्वत्सदतेतद्विद्वन्परमनसतावताकोत्रदोषः ॥ १०० ॥ किंच ॥ प्रातः शीतजले निमज्ज्य विबुधानभ्यर्चयत्युच्चैरार्यः पर्युषितं तु ना
भ्यवहरत्यधः स्पर्धाधोऽप्यसौ ॥ भोगे गोमयलिप्त एव पचते भुंक्ते ततो न्यत्र यन्नीतं तद्विजहाति भुक्तिं नियमो दृष्टः कृभूयानि गान् ॥ १०१ ॥ इति वि
मानंदूरतः प्रस्थाप्य सांजलिबंधम् ॥ भुवनकदनकुब्जहृदःश्रवः कुलिशायुधप्रचकितगिरिप्राणत्राणप्रतिष्ठिते कीर्तये ॥ प्रसूमेरमरुन्नाट्याचा
र्यप्रणर्तितविचये महितजनतामाह्वयायास्त्रैर्महोदधये नमः ॥ १०२ ॥ रुशानुः ॥ प्रहासम् ॥ पामरैरप्यपेयानां भीराणां परिपातरि ॥ आश्रये जलजं
तूनामानिनं साकं यंतव ॥ १०३ ॥ ममत्वे धमानपरुषघोषे खल्वेतस्मिन्नोष एव समुन्मिषति ॥ सततं क्रंदते सर्वो दीप्यमानो दग्धये ॥ महापाय
समुद्रायुद्धिद्वारे बकुप्यति ॥ १०४ ॥ समुद्रोप्ययमपिलुब्धतया बुद्धि मद्भिर्नाट्यः ॥ पश्य ॥ रत्नाकरोपि चरमाभ्युदया लयोपि स्वर्णस्थितो रधिग
तोपि दह्यते किंकोपि ॥ तादृघ्नोपचयकृत्तरणिप्रचारान्नोपैत्पहोवितरणि त्वं मसौ कदापि ॥ १०५ ॥ सृष्टिरेवास्य विफुलेति मे दृष्टिः ॥ तथा हि ॥ नास्त्येषामुप
युज्यतां तत्तरोः सस्योपयोगः कुतो न स्नानाय च योग्यता स्यपयसो कानां मपानाहेता ॥ उद्भूतमियं तमं तं रूपितैर्दुर्जं तु भिर्भौषणैर्दुः सृष्टव
१ ऐश्वर्यपदसंपन्नः श्रीविष्णुः २ प्रतिभूः ३ अधिभूमि इति च्छेदः भूमाविति तदर्थः ४ नाशः ५ स्थिरः ६ प्रशस्तगतिः ७ उल्लयोरैक्यादर्थद्वयम् ८ नमस्कारेच्छा ९ व
र्धमान १० कठोरशब्दे ११ दीप्यमान उदरेः गिर्वडवानलो यस्य तस्मै पक्षे सुदृशा दीप्यमानजठराग्नये १२ महापायसमुद्रायेति च्छेदः महत्यः आपो य
स्येति पक्षे एकपदं महनीपायस्य विषये मुद्रायाचनचिन्हम्यस्येति १३ सुवर्णमजलं च १४ वीचयः अंगुलीयकानि च १५ संचयकर्तृमिघोत्यादकश्च १६ हा
तत्वं नौकारहितत्वं च १७ अंतस्थितैः ॥ ११ ब्रह्मणः ॥

६

तोजलाशयममुंकोवाशयः कथ्यताम् ॥६॥ यस्य स्वर्णश्रिय उरुतरानित्यमायां त्यक्त्वा तेन स्वायत्यनुगुणतया न क्रियेत व्ययश्चेत् ॥ वन्निग्रा
 सो भवति विधितो मंथनं बंधनं वालुक्ष्मी प्रेक्षो जगदधिपतेरत्र साक्षी सरस्वान् ॥७॥ किं बहुना ॥ कुंभे जपी तोच्छिष्टं शिष्टैरुसृष्टमर्णत्नमवेत्य ॥ उ
 द्भूततृष्णोऽप्युदकं पांथ जनो नैव गृह्णाति ॥८॥ वि० सखे सर्वगुणाकरः सरित्पतिरेष न दुषणीयः ॥ तथा हि ॥ उच्चैश्च प्रतातुर्दृष्टश्च स पुनस्त
 दंजुजाये ॥ वामविलोचनदातुर्वेदान्यमस्माद्वेदान्यमर्णवतः ॥९॥ किंच ॥ अमृतं विबुधेभ्यो दोदभीष्टफलदं तं रुचधेनुं च ॥ दिव्यसनायसितांशुक
 मीक्षित एतादृशः क्वादाता ॥१०॥ अमुष्य खलु भाग्यवत्तां शेषादयोऽपि वक्तुमशक्ताः ॥ पश्य ॥ जन्होरपत्यं जगतः पवित्रं कलत्रमव्येस्तनयः
 कलात्मा ॥ कन्याधन्या कमला बिभर्ति जामातृभावं जगदीश एव ॥११॥ अन्यच्चैतमस्य भागधेयम् ॥ यतीरेषु रूपोत्तमस्थलमिदं यस्याः सरः कि
 न्नरश्चैर्नित्यमधिष्ठितं भगवतः सान्निध्यमुरग्यास्पदम् ॥ अत्रत्यक्तवतामसूनुकरगतामुक्तिस्तदास्तामहो देहो दीहविनाहृतोऽप्यविक्र
 तः काष्ठादिवत्तिष्ठति ॥१२॥ किंच ॥ निवेदितुं स्यात्तस्मात्सखायनीचाहृतस्यापि किलौदनस्य ॥ भक्त्याशनं दंतु भवान्जितानां महानाशनाशना
 मनंति ॥१३॥ सभक्त्युन्मेषम् ॥ दारुणि सन्निहिता य प्राज्ञैर्दुतमश्नते मखेषु हविः ॥ शिशिराय नित्यरुचये शुचये रचये यमदुतापनती ॥१४॥ इति
 नमस्कृत्य सुंदरमन्यतो विमानं प्रस्थाप्य सस्त्राघं सखे स एषः सर्वसंपदामास्पदतया त्रिदशालयस्यां देशदुर्गुर्जरे देशश्चक्षुषी सुगुर्वीकरो
 ति ॥ अत्र हि ॥ स कर्पूरस्वातुक्रमुकनववीटीरसलसन्नुखाः सर्वस्त्राघाः पदविविधदिव्यांबरधराः ॥ लसद्भक्त्या कल्याणमधुमितदेहाश्च सुगुणैर्यु
 विष्णोः राजश्चरमगस्त्यः ३ एतन्नामकोशः उच्चैरतिशयितं कर्णैर्द्रिपंच ४ इंद्रः बधिरश्च ५ विष्णुः बधिरबधुश्च ६ स्त्रीरत्नं लक्ष्मीरूपं अथवा वामविलोचनं चंद्ररूपं तस्य दातु
 सुंदरनेत्रं ७ दातारं ८ नगनाय शंकराय ९ चंद्रः वस्त्रं च १० जगन्नाथस्थानं ११ एतत्स्थाने शरीरं दाहं विना त्यक्तमपिकाष्टवच्छुष्यति १२ पवित्राय अग्नये च शी
 तलत्वं नित्यरुचित्वं च १३ स्मिन्नगनावद्भुतत्वसंपादकम् १४ भूषणानि ॥१५॥ अतिशयितसौगन्ध्यबोधको लौकिकानुकरणशब्दः १५ काश्मीरजं केशर इति प्रसिद्धं

वि. २ वानोमोदंतेयुवतिभिरमीतुल्यरतिभिः॥१५॥ अत्रवधूनामन्यादृशंसौंदर्यं॥ तसस्वर्णसवर्णमंगकमिदंताम्रोमृदुश्वाधरः पाणीप्राप्तनवप्र
 ७ वालसरणीवाणीसुधाधोरणी॥ वक्त्रंवारिजमित्रमुत्पलदलश्रीसूचनेलोचनेकेवागुर्जरसुभ्रुवामवयवायूनांनमोहावहाः॥१६॥ कृ०सत्य
 मेवंतथापिनतेसारवस्तूपभोगचतुराः॥ तथाहि॥ व्रीडामारव्यतिकरवतीर्विद्युत्तभाःकृशांगीःक्रीडायोग्येप्यदृढसमयेगेहएवत्यजंतः
 ॥ नित्यासक्तानिरुपममणिश्रेणिवाणिज्यलाभेबभ्रम्यंतेबहुतिनंपरिप्राप्यदेशांतरेषु॥१७॥ वि०॥ मंदमनीषसएवपुरुषाणांशुणविशेष
 एव न तु दोषः॥ देशेदेशेकिमपिकुतुकाद्वृत्तलोकमानाः संपाद्येवंद्रविणमतुलंसद्वाभूयोप्यवाप्य॥ संयुज्यंतेसत्त्विरविरहोत्कंठिताभिःस
 तीभिःसौरव्यधन्याः किमपिदधंतसर्वसंपत्समृद्धाः॥१८॥ अनेवंभावोहिपुरुषाधमत्वमावेदयति॥ तथाहि॥ आकिंचन्यादतिपरिचयाज्जा
 ययोपेक्ष्यमाणोभूपालानामननुसरणाद्विभ्यदेवास्विलेभ्यः॥ गेहेतिष्ठनकुमतिरलसःकृपकूर्मैःसधर्माकिंजानीतेभुवनचरितंकिंकरवचो
 पमुंते॥१९॥ किंच॥ व्यग्रमंतरमुत्तृज्यवीक्षमाणोवधूमुखं॥ योगृहेष्वेवनिद्रातिदरिद्रातिसदुर्मतिः॥२०॥ इदंचावधार्यताम्॥ इच्छेद्यस्तसु
 खंनिवृत्तमवेनौगच्छेत्सराजःसभांकल्याणीगिरमेवसंसदिवदेत्कार्येविदध्यात्लती॥ अक्रेशाहूनमर्जयेदधिपतेरावर्जयेद्वल्लभानुकुर्वी
 तोपकृतिजनस्यजनयेत्कस्यापिनापक्रियाम्॥२१॥ अन्यच्चैदमवधार्यताम्॥ अयुक्तंयुक्तंवायेदभिहितमज्ञेनविभुनास्तयादेतन्नित्यंजडमपि
 गुरुंतस्यविनुयात्॥ विवत्सर्नैस्पृह्यंकथमपिसभायामभिनयेत्स्वकार्यंसंतुष्टेक्षितिभृतिरहस्येवकथयेत्॥२२॥ इत्यलंप्रसक्तानुप्रसक्तयेति
 दूरतोविमानुमानयन्संजलिबंधम्॥ लुब्धाश्लेषविशेषितासितरुचेकालिंदितुभ्यंनमःकुंज्येभ्यःश्रिततावकोबुकणिकापुंज्येभ्यएषोजलिः
 ॥ गोपीभ्यःपरिरिप्सयामुरिपोस्तेषुस्थिताभ्यानतीर्नाथायाभिरुपासितायचनमोवाकानधीयीमहि॥२३॥ कृ०॥ कृतंसखेचोरजारशिरोम
 १ पश्यंतः२ क्षरिद्रात्३ वासंकर्तुं४ वासंकर्तुमिच्छुः५ आलिंगनेच्छा६ नमस्कारोक्तीः

णेः कृष्णस्य जगदुत्तिसंधानुरनुसंधानेन ॥ तथा हि ॥ लुंठित्वानवनीतमन्यसदनेलोलेक्षणो भस्मयन् गोपीभिः परिगृह्य मातृसविधं नीतो मु-
 कुंदस्तथा ॥ लुंठे मौनवती तमित्यभिहितो प्येतच्च लुंठीः किमित्युक्तो मानवनीतमेव हृतमित्योगे जनन्या न्यधात् ॥ २४ ॥ किंच ॥ अंसे सलीलम-
 धिरोप्यशुकं स्वहस्तात् गोप्याभयाकुलदृशः कुतुकी मुकुंदः ॥ अंसंगतं शुकमिहापनयेति वाचं तस्यानिशम्य स तदंशुकमाचकर्व ॥ २५ ॥ अपि-
 च ॥ नीत्वा राधिकया निशा मुररिपुः प्रातर्गृहानागतस्त्वमाभूरपराधिकः पुनरिति प्रोक्तोऽपि पूर्वमया ॥ कस्मादेवमभूरिति श्रितरुषानिर्भर्त्सितो-
 लीलया त्वद्वाचैव सुराधिको हृमिति ताव्यामोहयन् मायया ॥ २६ ॥ वयस्य मैव वादीः ॥ सहिपरमेषावनः सकलजगदहः संहरणकृते कृतावता-
 रो वंदा रुजनामंदग्रे यदुनंदनो निदापदवीदवीधान् ॥ असत्स्यार्थाभ्युदयस्य यस्य जगत्स्वरित्रं जगतः पवित्रम् ॥ पुनः परस्मै पुरुषाय तस्मै समस्त-
 नम्याय नमस्तनोमि ॥ २७ ॥ अस्म्यखल्वत्यद्भुतं चरितमाकर्ण्यताम् ॥ चोरस्य चौर्यं जगति प्रतीतं चौर्यस्य चौर्यं न तु दृष्टपूर्वम् ॥ चौर्याद्यकार्याणि ब-
 तश्रुतानि कृष्णस्य मुष्णंति नुमांतमांसि ॥ २८ ॥ किंच ॥ चित्रचित्रं जृम्भिते कृष्णमेघे के संप्राप्ता प्रापलोपं समूहिः ॥ आसीद्युक्तं हानिदाघप्रशां-
 तिहं सोहिं सामानसे कीर्तिरुत्था ॥ २९ ॥ पुनः स भक्त्युन्नोषं भगवंतमुद्दिश्य ॥ कंसं ध्वंसयते मुरंतिरयते हंसं तथा हिंसते बाणं क्षीणयते बकं लघ-
 यते पौंड्रं परलुं पते ॥ भोमं क्षामयते बलाद्बलभितोर्दपं पराकुर्वते किं कृष्णं गणं प्रणम्य वतस्त्वया यतुभ्यं नमः ॥ ३० ॥ इति सुदूरं विमानमान-
 यन् वने जनपदसरिद्गिरिप्रभृती नवे स्य सविस्मयमीश्वरमुद्दिश्य ॥ कल्योषधीः कति तरून् कति वामहो धान् कल्यं बुधीन् कति नदीः कति पुंस-
 एतान् ॥ कल्यंगनास्त्वमसृजः कति नाथदेशान् मन्येत वैषमहिमानहिमातिबुद्धौ ॥ ३१ ॥ इत्यन्यतो गच्छन् पुरोव लोक्य सबहुमानम् ॥ महारा-
 १ वंचकस्य २ अपराधं ३ अमित्यक्षरेण युक्तं स्कंधसंबन्धिनं च ४ अपराधीराधावियुक्तश्च ५ अभिवादकाः ६ दूरः ७ उदिते ८ स्वमातुलम् पसेकं उद-
 कम् तस्मिन् संप्राप्ता ९ हेतिरेवेदोऽव्ययं पक्षे हानिदो यो अघातारः १० असुरः हंसपक्षी च ११ यशःपंकज १२ उत्थिता ॥

वि. ल. धाभिरव्योमधुरजलसान्द्रोनिरुपमः प्रकाशोद्देशोयंस्फुरपुरनिकाशोविजरते॥ गृहस्थाग्रामीगुणजलधयः केपिविभवैः समृद्धाः श्रद्धातोमुद्गरंति
 शिपूजांविदधते॥३२॥ क०॥ सखेप्राक्कालीनचरित्रमधुनाकथयसि॥ अधुनाकिलकलमालिन्यादन्यादृशीरितिरेतद्देशवासिनामासीत्॥ तथा
 हि॥ अपारैर्व्यापारैरहरिहनयेतोशनदशास्वथस्नाताः संध्यांविदधतिनक्तुस्वसमये॥ त्यजेतः स्वां वृत्तिं हिजकुलभवांग्रामगणकीभवेतोहं
 तामीकथमपिचजीवतिबहवः॥३३॥ उपनयनविवाहावुत्सवैकप्रधानैककलिविभवतसषांकालभेदानभिज्ञाः विजहतिनकराचिह्नेदृपाठैक
 योग्येवयसिचयवनानीवाचनाभ्यासमेते॥३४॥ अज्ञानामविरामलौकिकवचोभाजाममीषांपुनर्मैत्रोच्चारणएवपर्यवसितंमौनव्रतंकर्मसु॥ ग्रा
 मायव्ययलेखनेननयतांकालानशेषानहोपारंपर्यतर्हृदशमिह नृणां ब्राह्मण्यमन्यादृशाम्॥३५॥ अन्यच्च॥ कुसेः पूत्यैयवनविततेभृत्यक
 त्यानिकर्तुर्विक्रीणीतेवपुरपिनिजंवेतनैरतदास्ताम्॥ विप्रोभूत्वाप्यहहगणनानैपुणैर्वैचयित्वास्वर्णस्तैश्चरचयतिजनः स्वामिनापोषकाणा
 म्॥३६॥ अहोबतकश्चिन्महिम्नासदसहिवैकैवधुयैमखिलजनानाम्॥ येमुष्णानिनिशिप्रविश्यभवनंयेवाबलात्काननंनैतेस्वामिधनंहरंति
 ननुतान्निंदंतिचेष्टाद्व॥ सद्योहंतहरंतिपोषकधनं संख्याविपर्यस्ययेकष्टतानपिबंचकानिहपुरस्तुवैतिसर्वजनाः॥३७॥ अयंखल्वनुपमो
 देशदुनियुतत्त्वदुक्तयुक्तमेवयत्रस्वल्पेनापियत्नेनसिद्धतिमहतीप्रतिष्ठा॥ वेदव्यासः सनवदृशयोवेदवेदाक्षराणिश्लोकंत्वेकंपरिपठतियः
 स्वयंजीवएव॥ आपस्तंबः सद्रहकलयेत्सम्यगौपासनंयः कष्टंशिष्टंक्षितिकृतिकलौकाश्रयमृच्छतिविद्याः॥३८॥ वि०॥ किमरेभूस्करेष्वा
 विदोषमुहोषयसि॥ अत्रापिसंतिबहवः कलिताग्निहोत्राः शास्त्रार्थबोधकुशलाः किलशांतिमंतः॥ अंतर्मुखाः सततमात्मविदोमहातोनि
 धूतवात्यविषयानिगमाध्वनिष्ठाः॥३९॥ अन्यच्च॥ श्रुचीभूताः स्नानैः श्रुतहितपुराणाश्चनियमादपूतानांस्पर्शानवहितहृदोमीविज
 हतः॥ साराभ्यर्च्यकृत्वाश्रुचिकृतमदंत्यन्मनघमहाराष्ट्रदेशेविलसतिमहानेषहियुगः॥४०॥ टि० १ वाचस्पतिः २स्मातीनि ३प्राप्नुवन्ति॥

7

किंच॥ चमूनि यमनेन वाजनपदाधिकारेण बाह्विजव्रजउपव्रजप्रभुपदमहागुणः॥ नवृत्तिमिहपालयेद्यदि धरासुराणां ततो भवेद्यवनवेष्टितं
 भुवनमेतद्ब्राह्मणम्॥४१॥ यच्च दोषांतरं भवता परिभाषितं तद्दोषमपि साधुजनोपकारेण परिहीयते॥ अलंमंक्षुसंहर्तुमुहः स हस्त्रं स एको
 पिविप्रप्रवेकोपकारः॥ कठोरः कुठारः किलैकोपिति गोविनिर्भेतुमीष्टे विषद्रुने कान्॥४२॥ कु०॥ अस्त्वेवमप्यत्रत्यानामाद्येतरवर्णप्रभवाना
 रुपि पुनरतिदुःसहं चेष्टितम्॥ पश्य॥ देशे देशे लपताः पर्यटंतो भजं भजं ब्राह्मणादीनशेषान्॥ हारं हारं हंत सर्वे स्वमेषां पापा एते स्वेदं पूरयंति
 ॥४३॥ वि०॥ सत्यमेवमथापि मूहनीयमेव तेषामेव चेष्टितम्॥ तथाहि॥ मार्या चंचुतया भयावह गतिः प्रत्यर्षिष्टु श्वी भुजां माहाराष्ट्रभटच्छ
 लारणपटुर्नोपेक्षतात्येतचेत॥ देवब्राह्मणवर्गनिग्रहकृतो देशां स्तरुष्कादुमेनिष्प्रत्यूहमर्कैरथावितनुयुर्निर्देवभूमी सरान्॥४४॥ ततः
 श्व॥ देवक्षोणी सरहिलकृतेदारितम्लेच्छपंक्तेर्मत्स्यासत्याकथमपिमहागुण्यस्य चेष्टा॥ व्याधिव्यूहप्रतिकृतिकृताव्यक्तमुग्रौषधानां
 कायारोग्यप्रणयिहृदयैः कटिवंमर्षणीयं॥४५॥ इत्यन्यतो विमानंगमयन्ग्रतो विलोक्य॥ कद्मेबहवः समवेता मानुषा मागानिष्यन्त्ययं
 ति॥ निपुणं निरूप्य॥ सश्लाघम्॥ अंगानुवंगानूकलिंगानथमगधकुरून्कोसलान् केकयान् वाकाश्मैरात्कुंतलान्वायवनजनपदान्किं
 च पांचालदेशान्॥ नेपालान् केरलान्वाकतिचनकृतिनः पांड्यतुंडीरचोलान् कर्णाटान् गौडलोलान् परमैतिघटनालेपताः पर्यटंति॥४६॥
 कु०॥ अरे किमेतान्निंदनीयानभिनंदसि॥ नानाजातिभवाद्मेकलिबलादेकी भवतो नरा वैराग्याभिनयचिराद्विदधतो वणोश्चमत्यागिनः॥ नि
 र्धूतानघवैदिकप्रणयनानिष्किंचनावचनादस्मादिक्षुविदिक्षुकुसिभृतयेभिस्मातनं कुर्वते॥४७॥ किंच॥ विसलचरिता विश्वामित्रादयः परमर्ष
 यो बहुभिरतुलैर्ब्राह्मण्यं यत्तपोभिरुपार्जयन्॥ तदिह जहूतो जन्मप्राप्तं त्रयीविमुरेव मीषहृकतिचित्पारखंडेषु प्रविश्य हताजनाः॥४८॥ टी०
 १ गृहतिश्रेष्ठः २ तीक्ष्णः ३ ब्राह्मणेतर ४ भंक्ता भंक्ता ५ हृत्वा हृत्वा ६ स्तुत्यं ७ मोहजनकत्व नैपुण्यं ८ निर्विघ्न ९ मर्षणीया १० प्रतीकारः ११ कटुत्वं १२ संधीभूताः १३ संकुलान् कुर्वंति १४
 परलोकसंपादनसक्ताः १५ वेदमार्गपराङ्मुखेषु॥

वि०॥ कथमरेहरेर्भक्तेष्वमीषु सन्नह्यसि दोषेभ्यो नैव भेतव्यं दृढा चेद्वन्तिरच्युते। तिमिरेभ्यो हि न भयं दीपश्चैल्लभ्यते महान्॥४९॥ किंच॥ दुःखं च ज
 न्मदुरितं च दृढा मविद्यां ह्यहं तं हंति परमाहुरिभक्तिरेका॥ एकोऽपि राघवशरः किल समतालान् शैलान् रसातलमपि त्वरया बिभेद॥५०॥ अ
 पिच॥ धुनौ तिनि विडुंतमः परिलुनाति पापादवीतनोति च मनोरथानुपचिनोति नानोत्सवान्॥ अनक्ति च पुनः पुनर्ननु मनः सुधानिर्गुरेव्यं न
 क्ति परिपार्जिमं वृषगिरीशभक्तिः श्रुतम्॥५१॥ किंबहुना॥ पूतंगानां पुण्यगंगादि सिंधुस्नानान्नानां श्रेयसाया यराणाम्॥ दारागारापत्यैव रा
 ग्यभाजां साराभिज्ञैरादुरः कार्य एषाम्॥५२॥ इति विमानमन्यतः समानयन्निपुणं विभाव्य॥ सुशोभनक्रमकरैः सेवितो जीवैर्नार्थिभिः॥ मध्य
 स्थवोडवो राजत्यंघ्रदेशे नदीशवत्॥५३॥ क०॥ अये किं प्रशंसस्य पयातमयां दममुं देशम्॥ पश्य॥ ग्रामे ग्रामे निवसति चिरात्स्वामिभावेन शू
 द्रोभूत्यो भूत्वा पठति गणनां ब्राह्मणस्तस्य पार्श्वे॥ वेदाध्यायी सरइव मरौकापिकश्चिद्यदि स्यादत्रा मेव प्रकल्करणे च तत्ते सो नियुक्तः॥५४॥
 किंच॥ महाराष्ट्रे दृष्टांसे मन्त्रत्रयि ति देष्टव्याः॥ विश्वावसुः॥ वयस्य मेवं वादी॥ मानामयस्तमरेवै रनघेरिहामीमाचाधिगीषतवचांसिचिरं
 तनानि॥ देवेषु भक्तिरवनित्रिदशेषु चैवां विश्राणनं च विविधान् विधुनोति दोषान्॥५५॥ पश्यता ब्रूते तेषां भाग्यवताम्॥ रोमाचल्यातपनस्त
 यारम्यहाराक्ष नद्यात्तद्यास्तंगस्तनगिरिजुषो नाभिवापीमनोज्ञाः॥ भूमेभूतीरिवै ससुतीर्भुजभभाग्यवतः सोणीपाला इव युवजनाः का
 पमांधीपुरंधीः॥५६॥ शृणुतावन्॥ को वा कल्पतरौ गुणः सुमनसां यः स्वाश्रिषा नाम हो सौ रांशान्हरतः प्रसह्यमधुपान्धने महोमादतः नीकर्णैल
 दि०१ निरितुं बहुपरिकरो भवसि २ दूरीकरोति ३ परिक्लिनन्ति ४ विस्तारयति ५ पुष्पाणि ६ सिंचति ७ प्रकाशयति ८ परिपक्वम् ९ वृषगिरिर्वैकटगिरिस्तस्येशः
 १० सुशोभाः = पक्षे सुशोभना इतिच्छेदः नक्राः क्रमाश्चेति यथा संख्येजबोध्यम् ११ उदकं प्राणाधारणं च १२ ब्राह्मणः अग्निश्च १३ भोजनार्थं पलाशादिपत्रावली
 करणे १४ पुष्पाणां शोभनमनसां सतां च १५ मधुरूपान्द्रव्यरूपांश्च १६ भ्रमरान्मद्यपांश्च १७॥ कौतेयः धवलाच॥ ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वि-द-
१०

चेडाः संत्यत्र पारवेडा लिंगलिङ्गितवस्सः ॥६६॥ आकर्णयतावदन्यदप्यमीषामपचरितम् ॥ शिरःपुरारेर्हिजराजपाददिव्यौमृतैः सिक्तमितीर्ष्यये
व ॥ शूद्राद्वेलेङ्गधराः स्वयंतत्त्वपादतोयैः स्त्रपयंतिकष्टम् ॥६७॥ वि० ॥ सुरवेमैवं संगदिष्टाः ॥ यदस्मिंश्चेष्टदुशैलप्रभृतीनिदिव्यस्त्राणिदृश्यं
ते ॥ दुरितमवनतानादुर्निरोधं निरुध्नसितमतिभिरतंद्रैः सेव्यमानो मुनींद्रैः ॥ यदुगिरिरयमिधेयेन्नारायणात्मानिवसतिकिलहर्षेनीलमेघः प्र
वर्षम् ॥६८॥ सभक्त्युन्मेषम् ॥ यदुगिरितटागारास्वाराजमौलिपरिस्फुरन्मणिगणमहोधारानीराजितो धिसरोरुहा ॥ नवजलधराकारानारायण
णाब्धयभूषितानिरवधिदयासारासाराजते परदेवता ॥६९॥ पुनः सविस्मयम् ॥ यः प्रभुर्यादवस्माभूत् पुरस्कृत्यापुराबभौ ॥ अधुनायादवस्मा
भूदधः कृत्यासभात्यहो ॥७०॥ सश्लाघम् ॥ भूभृत्यास्मिन्पक्षिराजेन पूर्वेष्वेतद्दीपादाहतांश्चेतमृत्स्नाम् ॥ धन्या नित्यं धारयंतो ललाटे मालीम
स्यमानसं निर्मृजति ॥७१॥ किंच ॥ विष्णुपद्याकुलनयाविश्रुतो विमलीशयः ॥ कासारोऽत्र हरत्येनूः कविः कंसो रीतिगिव ॥७२॥ इति विमानमि तरत्र
परिस्पन्दयन्मानंदम् ॥ उज्ज्वलौघपुरं ननु कोचनश्रियमिदं ब्रह्मते महद्ब्रह्मते ॥ ब्रह्मवसनशुभरीतिवैहोबुधः परमयोगतत्त्वविराजते ॥७३॥ पुनः सश्ला
घम् ॥ अस्मिन्नेतरे मृतांभिलाषादासेवितोभुव्यभिजातकीर्तिः ॥ आनंदतोयार्कयमत्र कश्चिदन्वर्थयन्नाविरभून्मनीन्द्रः ॥७४॥ कृ० ॥ अस्तु तावदेव
मथाप्यदसीर्गदेशानावर्तिनामधुना तनानां हिजानामपि ब्रह्मव आकर्ण्यतामपेक्षारः ॥ सततमद्येतसंध्योपास्तरभ्यस्तशास्त्रः सवितरि गत
बाल्यैकाल्यसंध्यामुपास्ते ॥ तदपि भुवि नमान्यमन्यते धन्यमन्यत्यजति विहितहानात्साध्वसंसाध्वसंगः ॥७५॥ किंच ॥ गायत्री सहस्राजहृद्गव
तीपद्मोपवीतं त्यजन्मुच्यते किंच शिरसां विरक्त इव यः संप्राप्ततु यश्चमः ॥ आकूटश्चतुरंगयानमभयो हाहंतदेशांतरेष्वर्थानामुपसंग्रहाय विचरत्ये
टी ॥ १ अत्यंतकोपनाः २ चंद्रकिरणब्राह्मणचरणाः ३ स्रग्धाउदकंच ४ शृङ्खलबुद्धिभिः ५ प्रकाशते ६ नारायणस्वरूपः ७ यदुराजपुरस्करणेन ८ एतन्नामकपर्वतः ९ क्षा
रयति १० जान्वापीपक्षे विष्णोः पद्यानि ११ मानसभंतरंच १२ कोचनद्वाराशब्दश्लेषः १३ पित्तलवर्तमानेच १४ लोहयोगसहत्वंच १५ मध्वाचार्यः १६ प्रातः संध्या ॥ ॥

१०

धीप्यमीषांगुरुः ॥७६॥ अहोमहानेषव्यामोहोविदुषामपिकलिमाहात्म्यात् ॥ ७७॥ यस्य क्वापि विलोकने सवसनं स्नानं बुधैः स्मर्यते यस्य न्य
 ग्रहणे च निष्कृति तया चोद्गायणं चोदितम् ॥ तस्य प्रत्यक्तवाहनस्थितयते हृदि विमुक्तिप्रदा तस्या न च समस्तपाप हृदितप्रत्येति विज्ञानपि ॥
 ७८॥ पश्यतावत्कलिकालनरपालस्य गृहस्थेषु प्रद्वेषं भिक्षुषु पस्पतां च ॥ भिक्षां कष्टमन्तिकुक्षिभृतयेण हो गतैः कुशयेत्याश्चन्नाः शिशि
 लैः पेटैश्च मृष्टिणो जीर्णैर्गृहेश्वरैः ॥ राजत्सुस्मयदाः प्रशस्तशिविकारूढा गृहिभ्यो न दायाव व्यूहदृढे मठे स्थितिजुषो धन्या हि संन्यासिनः ॥७९॥
 अन्यच्च ॥ अन्येऽप्येते लानहो शास्त्रवादान् पठन्तः स्फुटं ते वतैतन्मतस्था ॥ अधीशाननादत्यन्तद्वय पूजा पराणां नराणां पदे ते भजन्ते ॥८०॥
 किंच ॥ एकादश्यां काले होमहोना देषामग्निर्लोकिकत्वं यदा गात ॥ तस्माद्देवां व्यर्थं हिंसा निवृत्त्यै स्यादुत्कृष्टः पिष्टपश्चादरोपि ॥८१॥ वि० कि
 मरेकेशवभक्तिप्रकर्षदीप्रानुपिविप्रान् दुषयं सि ॥ शृङ्गाहिकिल मध्वसिद्धो तनिष्ठानमिदं हृदयं जरीहरीतिरीतिः ॥ आबालस्थविरं स्थिरं ह
 रिदिने शृङ्गोपवासव्रतनिष्ठत्पूहमहर्निशं विजयते नारायणाराधनम् ॥ श्लाघ्या भागवतेषु भक्तिरमिता श्रद्धा च येषां दृढा शास्त्रे स्वीयगुस्तदितेन
 चरितं साध्वेषु माध्वेषु किम् ॥८२॥ एतद्गुणायतीनां पुनः येषामाकलि तदोषवैधूर्याभुभचर्या ॥ दत्तजभिदभिषेकैः सत्पराणावलोकैः पुनरपहत
 मोहैः पुण्यतीर्थावगाहैः ॥ भवकेतनविदुरैर्ब्रह्मविद्याविचारैः सणमिषयतिवर्याः कालैर्मतेनयन्ति ॥८३॥ यदपि त्वया तदुपरिदूषणमुपन्यस्तं तदपि
 मदीहितहृदयेभ्यो भवात्तु शोभ्य एवेरोचते न तु गुणग्राहिभ्यः ॥ तत्तद्देशनिवासिशिष्यनिवहत्राणाय गुर्वात्तया संचारा समेष विदति यतिश्च
 ह्यहं न कांक्षति ॥ दत्तं चित्तमशेषमास्तिकजनैर्देत्यारि नित्यार्चना सात्त्विक स्वयमस्य शनूवसति चेन्निंदास्तिकितावता ॥८४॥ किंच ॥ स्वामिनि विनि
 मुक्तानां सत्त्वेनानध्यवस्यतायतिना ॥ कलं यत्यन्तत्वं प्रत्यवयं त्यत्र तद्भुजस्तुतः ॥८५॥ एतेन मतां तरस्था अपि मठाधिपतयो यतयो व्याख्याताः ॥
 टी० ॥ १ निश्चिनोति २ गमनैः ३ विष्णवादीन् ४ सायं प्रातः संबंधिः ५ होमाभावात् ६ दीप्तान् ७ पुनः पुनर्हरति ८ आबालवृद्धं ९ निर्विघ्नम् ॥ १० ११ १२ ॥

वि. द्दं चावधेयम् ॥ यदि कतिपये जातालस्याद्यथा समयं द्विजावतनतनुयुः संध्योपास्ति भविष्यति किंतु ततः ॥ निगमचरितानेगी कारो हि दुषणमंगिना
 ११ मशकनवशा होषायेषानजात्वननुष्ठितिः ॥ ८५ ॥ किंच ॥ पथानमनुरुंधानः पित्रा देनैव दृष्यति ॥ इति स्मृतिमधीयानैरेषां दोषो हि दुर्वचः ॥ ८६ ॥ इ
 ति विमानंदरतः समानयन् पुरतो दृष्ट्वा ॥ भाषावेषाचारैर्भूषाभिः पुरुषाश्च योषाश्च ॥ वीक्ष्य स्वप्रतिदेशं विलक्षणा एव हंत लक्ष्यते ॥ ८७ ॥ कृ० ॥
 सखे वीक्षस्वैति मावोचः किंतु सत्वरमतिक्राम ॥ कीशकल्पजनानिमान् जनपदान् ॥ चेद्रालोकचपांधकारभरयोश्चापेयं किंपोक्यो राजत्कुंड
 लिराजराजिलकयोरजीवधत्तूरयोः ॥ खलत्कोकिललोककाककुलयोः स्तीराणवाध्वोरिव व्यक्तं पेडितमूर्खयोः समदृशो ब्राह्म्या इहत्या इमे ॥ ८८ ॥
 ॥ ओमित्यग्रे विमानमुपानयन् सानंदं सांजलिबद्धं च ॥ स्मरभितम तमालस्तोमपुष्पद्रुसालप्रकरतिलकसालप्रेष्ठसुष्ठुद्रुजालः ॥ श्रितसमवनशी
 लः श्रीशालीलानुकूलः शिथिलितभवमूलः सेव्यतांशेषशैलः ॥ ८९ ॥ पुनः सहषेम् ॥ पद्मगेषु च नगेषु खनेषु हीपिरोजसपृषत्सहशत्सु ॥ बहू
 रीषु च दरीषु दूरीषु प्रार्थयन्ति नैनिमन्त्रमुनीन्द्राः ॥ ९० ॥ विविधनिगमसारे विश्वरक्षैकधीरे वृषशिरस्वरिविहारे वससांश्चिह्नदारे ॥ भगवतियदु
 बीरे भक्तबद्धे दूरे भवन्नुचिरमुदारे भावनानिर्विकारे ॥ ९१ ॥ अहो महो नृत्तारखल्वस्य शैलस्य धन्यता ॥ वैकुण्ठे पित्रुत्कृष्टमकुंठविभवं महः
 ॥ तद्वच्चित्रं चरित्रं मतेरमया समम् ॥ ९२ ॥ इति सानंदं ध्यायति ॥ कृ० ॥ हेतुर्न्यपेक्षतविषयांस्तेरव्यासंगं त्वदंतरंगं देव एवास्मिन्ननुभवति
 तद्वसगम् ॥ वि० ॥ सखे सत्यमेवोदितं भवता ॥ दृष्ट्वा चिराय सुदती सुरस्थले तदती तं सीमददती सखं सताम् ॥ रसिकस्य चित्तमिह कस्य देवता
 प्रतिपन्नपन्नगनगानगा हते ॥ ९३ ॥ कृ० ॥ किमरे केवलमर्थपरममुं देवमनुसंधत्से ॥ इष्टप्राप्तिमनिष्टभंगमपि वासं प्राप्य भुक्त्या जनैर्यथातथ्य
 मिति प्रतिश्रुतमभूद्व्यंतदापेफले ॥ तेदास्यति न चेत्स्वयं भयमसावुत्पाद्यतेषां पुनः कृत्स्नसौम्यहिरण्यहस्यददृग्गृह्णाति वृद्धी समम् ॥ ९४ ॥ दि० १ वान
 १२ चंपकः ३ पागारा इति प्रसिद्धः ४ शेषः ५ दुंदुभारव्यः सुद्रुमर्षः ६ कूपः ७ उत्तमः ८ अंतःकरणं ९ मानसं १० अतिशयितं ११ प्रतिज्ञातं १२ सुवर्णं हिरण्याक्षश्च १३ व्याज इति लोक
 प्रसिद्धम् ॥

किंच॥ नातेत्यामंन्यकश्चिद्वनभुवितुषितस्तोयविंदन्ययाचेकस्याप्युच्चैस्तटाकरवनतद्दहगिरौहंतमृद्धारमूहे॥ दत्तांकेनापिसूनावलिमधिसुकु
 तंमृन्मयीमेवदध्रेसोयभूयःश्रुतिज्ञैर्भुवनपतिरितिस्तुयतेध्यायतेच॥९५॥ वि० किमरेकरुणानिधयेव्यकटाचलपतयेप्यसूयसि॥ शृणुतावत्॥
 ॥नियंताजंतूनां निखिलजगदुत्पादविभवप्रतिक्षेपैःक्रीडन्परमपुरुषःपन्नगनगे॥ परत्वेसौलभ्यप्रकटनकृतेवैकटपतिःकृपासिंधुःकांकांननु
 मनुजलीलांनतनुते॥९६॥ किंच॥ किमप्युपादायदिशन्भीष्टंरुक्त्वंजनेभ्यःपतिरंजनाद्रेः॥ कृष्णावतारीयकुचैलसंपत्प्रदानरीतिंविवरीवैरीति॥
 ॥९७॥ त्रिचक्रचरीलक्ष्मीःस्थानंसहस्रवक्त्रःस्वयंकुचलयपतिःशालोरत्नाकरःश्वशरोहरेः॥ तदपिहरतिद्रव्यपूर्णजगत्पतिरेषयत्तदिहभज
 तांकर्तुंनृणांभुदेप्रमनुग्रहम्॥९८॥ अखिलहेयप्रत्यनीकानांतकल्याणगुणैकतानस्यविश्वनाथस्यश्रीनिवासाभिधानस्यपरस्यब्रह्मणो
 गुणार्णवोमृतकणानिगणनभ्यामनिपुणाधिषणाधिषणादयोपि॥ गांभीर्यैकावलंबेगिरिमनिवसतौकांतिकुल्यातटाकेकल्याणांभोजकल्पनि
 रवधिकरुणासारकलोलराशौ॥ चातुर्यैदार्यलक्ष्मीविहरणशरणेसद्गुणोघान्दधानेदेवैश्रीवैकटेशेनजिर्माणयिषताकेनवाग्लानवाचा॥९९॥
 किंच॥ समग्रादिहरेवैदेःसमग्राहिगुणावलिः॥ प्रत्येक्षेपिपरत्वेस्यप्रत्येक्षेपिचसंशयः॥१००॥ अहोमहोन्ननस्याप्यस्यसौलभ्यंकनककुसुमस्य
 सौरभ्यमिवरसिकेभ्यएवस्वदते॥ पश्य॥ प्रचंडविश्वकैटकप्रखंडनैकपडितःपंतगमंडलेवसनयएषण्डवप्रियः॥ अकुठरीतिकःप्रसन्नपुंडरी
 कलोचनःसकुंडलींद्रभूधरप्रकांडमंडनायते॥१०१॥ अवलोकयताबहुरगवरधरणीधुरशिरोमणेःश्वक्रपाणेरतितरस्रकरवरवितरणकौशल
 मतिपेशलम्॥ मूकारब्धंकमपिबधिराःश्लोकमाकर्णयतिश्रद्धालुस्तंवलिरवतिकुणिःश्लाघयावीक्षितेधः॥ अभ्यारोहत्यहहसहसापंगु
 १ तोयविंदुयाचकःमृद्धारवाहकःमृन्मयपुष्पावलिधारकश्चस एवलीलयाभवति २ सृष्टिस्थितिसंहारैः ३ परलोकविषये ४ संदामा ५ प्रकटयति अंगीकरोतिवा ६
 किरणाःमणयश्च ७ पृथ्वीकमलंच ८ बृहस्पतिः ९ उषःकालः १० क्रीडागृहे ११ मौनभाजा १२ सम्यगृहीता १३ त्याजितः १४ क्रियापदं १५ सूर्यः १६ कुलः ॥ १०० ॥

वि-ट १२ रूप्यद्विशृंगं सांद्रालस्याः शिशुभरणतोमं देमंदंतुबंध्या ॥ २ ॥ सर्वतः पर्वतमा लोच्य सश्मयम् ॥ सर्वोत्तुंगश्चित श्रुभगुहः साध्वभिरव्यातशीलोभास्व
हंशोपचयतनुकः सानुजः स्फूर्तिको यम् ॥ एवं नूनं स्थितिभृतममुं जानती जानकी शंकी शश्रेणी कलयशरणी कुर्वती वर्वरीति ॥ ३ ॥ पुनः सानंदम् ॥
प्रकाशबहुपादेवत्यविफेगिस्माभृत्यदः प्रकाममवलोक्यते परममन्यदत्यद्भुतम् ॥ निजोरमिपयो धरं विरमचंचलां विद्युतं पयो धरमुः स्यसाव
पिबिभर्ति नित्ये निजे ॥ ४ ॥ इति दक्षिणतो विमानमानयन् सानंदं विलोक्य सर्वे विपिनानाममीषां परमं रामणीयकं ॥ पुरः पुरोधनं वने वने वने
महागिरिर्महागिरौ महागिरौ विराजते गुहागृहम् ॥ गुहागृहे गुहागृहे विहारतत्परो हरिर्हरौ हरौ निरंकुशः कृते भसाध्वसो ध्वनिः ॥ ५ ॥ कृ० ॥
किमरेवण्यस्य चाक्षुष्याणि मनुष्यांगकवलनचपलचंडपुंडरीकाननानि काननानि ॥ इतस्तावद्वाव्यतिकर इतः संत्यज गरा इतो लुंटाका
नां समुदयदेतः कंटकचयः ॥ इतो व्याघ्रादुग्राज्वलनजनकावेण वदतो वनं संलक्ष्येत न्यन इदमहोमो हेमयते ॥ ६ ॥ वि० ॥ सरवे निपुण निस्त
पणतस्तेषां गुणानपि गृह्णाण ॥ अनायासात्प्राप्य वनिपतिभोग्यान्पि फलान्ययत्नेन प्राप्यान्पि सद्गुणेषु स्याः समनसः ॥ असूर्यपश्या
न्यप्यहहसुलुभा न्यश्मभवेनान्यरण्यानी भाजामतिपतति भाग्यं किल गिरः ॥ ७ ॥ अपि च ॥ गहनगुहाविहारि हरिपाणि रुहाभि हतहिरद शि
स्ततो हलितमैत्तिकसंहतिभिः ॥ अहह विभूषितैरिह चिरं विरहंति सखं सिम्भं बलाजनैरतिमिलासपराः शबराः ॥ ८ ॥ इति व्योमयानंद
प्रियातः प्रापयन् पुरतो निर्दिश्य ॥ कंठोपरिकंठोरवशुचिदंष्ट्रा रुचिचिचित्रचंद्रिकया ॥ स्फटिकाचलद्ववनयने घटिकाचलसं प्रतिधि नो
ति ॥ ९ ॥ सभक्तिप्रकर्षमंजलिं बध्वा ॥ वरकेतुस्थताक्ष्या यस्म्यरकेलिपुष्पे श्रियः ॥ नरकेक्षणविघ्राय नरके सरिणे नमः ॥ १० ॥ किंच ॥ स्थिरशं
खादिचिन्हाय स्मरसंघार्चितां प्रयो ॥ परसंहारदक्षाद्यनरसिंहाय मंगलम् ॥ ११ ॥ जंभदंभदूरसेमारंभलंभनमूर्त्तये ॥ शंभुसभावनीयाय स्तंभ
दिभाय मंगलम् ॥ १२ ॥ कृ० ॥ किमरेक्रोधमयेपिनरमृगे द्वैस्तव बचनविरचयसि ॥ प्रल्हादमाल्लादयितुं तमेकं सर्वस्य कुर्वन् भुवनस्य भीतिम् ॥ दि
ग्मायोतिरदुरीरामसखश्च ३ कुलं वेणुश्च ४ शृंगे वंधवश्च ५ प्रत्यंतपर्वताः चरणाश्च ६ शेषाचले ७ विद्युत्प्रभालक्ष्मी ८ विद्युदपि ९ संचयः १० तस्कराः ११ नरकावलोकनं १२ शत्रु १३ इदं १४
वर्णिह

सैहं देधे सैहं ननं पुरायस्तवस्तवस्तत्र कथं प्रवृत्तः ॥१३॥ वि० ॥ वयस्य मैवं वादीः ॥ यतः ॥ अपुण्य धौरयै हिरण्यद्वन्द्विलोकशोकस्पर्णा यशौरिः ॥
 कायाधवायास निरासतं भक्तं भादिहाजं भतसंभ्रमेण ॥१४॥ इदं चावधार्यताम् ॥ मुनुष्यतिर्यक्तमुपेत्य नित्यो देवः स्वयं स्थावरतो भ्युदंचत ॥ विवि
 त्रशक्त्यन्वयमत्र वेदेः प्रत्याप्यमानं प्रकटीकरोति ॥१५॥ पुनः सविश्रंभम् ॥ घटिकाचलवपुरवेष्ट्य तत्त्वतो घटिकाचलं समधिरुत्थभक्तितः ॥
 नरकेसरीं द्रुचरणो विलोकयन् नरकेसरिष्यति न जातु मानवः ॥१६॥ इति विमानमन्यतः संचारयन् सहर्षम् ॥ वीक्षारण्यमिदं वदंति सरसी
 हृत्तापनाशिन् यस्मात्तु स्यारोधसि वीरराघव इति प्रख्यातनामा हरिः ॥ व्यक्तं रूपातिवीति होत्र इन्द्रो विस्तीर्णं हेतियुतिः सैत्रं प्राप्नुकुशस्थलं प्र
 भजति श्रीशालिहोत्रांचितम् ॥१७॥ आकलयतु भवानत्रे मंचमत्कारं ॥ द्विरेफवर्णां सुमनोरमां तनुं विभर्ति संज्ञामि वीरराघवः ॥ सैपर्वराजेन च
 दीयमर्चितं मुखं पदद्वन्द्वमिवोचशोभते ॥१८॥ कृ० ॥ वयस्य किं सन्न ह्यसि वीरराघवस्तवने ॥ यदस्मिन्नपि पन्नगनाथ इव परधनग्रहणप
 रत्वादयः प्रादुष्यंति दोषाः ॥ वि० ॥ अत्रास्मदुक्तेनैव तत्समाधानेन पुनरापि संतोष्यमायुष्यता ॥ पामरसुत्तरमतेन कस्य मनो वीरराघवे देवे
 ॥ स्वेसासाध्यजगज्जनिः सततुपल्लाक्षं किंतोरः स्थलः साक्षादेष परः पुमानुरुतनुतिर्दासायणी शादिभिः ॥ वीक्षारण्यपतिर्विराजति गतिर्दा
 सा मद्रुसी हि तीधीसां त्यागुर रोगनाधनयशोमासाद्य पेसावताम् ॥१९॥ किंच ॥ उपेत्य वीक्षावनमुन्नतः सदा सैवर्णवल्या सुमनः पुषाश्रितः
 ॥ अहीनसेव्यो हरिचंदनस्तनात्फपाश्रितानामुचितां सुवासनाम् ॥२०॥ इत्यन्यतो विमानं प्रैखयन्नयतो वीक्ष्य ॥ सप्रत्य भित्तमेषाभूतपुरीनि
 रोक्षितचेरीदोषापहं श्रीमया श्रीमानत्र गुणाब्धिराविरभवद्भामानुजायौ मुनिः ॥ त्रय्यंतामृतसिंधुमंथनभवद्दृष्यंगवीनात्मकैर्विज्ञानं यदुपैतै
 १ सिंहस्य २ शरीर ३ पुरीणः ४ हिरण्यकशिपुः ५ नाशय ६ कयाधोरपत्यं प्रल्हादः ७ घटिकाचंचलम् ८ खड्गः ज्वलाच ९ मुनिः १० अमरः रेफद्वयंच ११ इन्द्रः चन्द्र
 १२ प्रादुर्भवति १३ साहित्यं १४ सुवर्णलतातन्त्राभ्यापत्त्या १५ उत्तमाः सर्पाश्च १६ अवलोकिता १७ स आचार्य एव आद्यज्ञानकारणं यस्य ॥ ॥ ॥

वि-द
१३

मेवविदुषामद्यापिविद्योतते॥२१॥ किंच॥ कामादिवैरिगणभीमानवद्यनिजनामाभिलाषगरिमावैमानिकार्यसमभूमामतौवचनसीमाति
लंघिमहिमा॥ श्रीमाननुनकलसोमानोविमलधामावमानितरविः स्मेमाणिजृम्भयतुभूमावमुन्नवसरामानुजोयतिप्रतिः॥२२॥ अपिच॥
सजयतिरामानुजयतिरजयतिपरवादिनयदीयोक्तिः॥ संजयतिबाधमनघंरजयतिबुधान्वयथाश्रमंजयति॥२३॥ तेमीमांसाशास्त्रप्रमथन
परिकलितबुधजनानिंदाः॥ लक्ष्मणमुनेः प्रबंधालक्ष्मणपूर्वजशराद्वजयति॥२४॥ अत्रकश्चिदपश्चिमोविपश्चितामित्यमेनमनुदिनेप्र
णमति॥ रामानुजाग्रगुरवेनुरवेषभाजेशोषायधुतकलयेकलयेप्रणामान्॥ योमाहृशानपिकृशान्परिपातुकाभोभूमाववातरदुदचित
बोधभूमा॥२५॥ एतच्चाकर्ण्यताम्॥ रामानुजौयोमुनतीर्थसेवापराबुद्धीतौनैरकंनिरोद्धुम्॥ तयोःपुराणःप्रणिनायगीतांतस्यानवीनस्ततता
नलीकाम॥२६॥ कृ०॥ सत्यमेवंतथापितत्पथानुविधायिनांमेधाविनामपिपरावमंतत्वादयोदोषाःप्रसिद्धाः॥ तथाहि॥ श्रीरामानुजदर्श
नैकरसिकैःशिष्टैःप्रकृष्टैर्गुणैःपूर्णानांविदुषांमतांतरजुषापेक्षौनभुक्तैकचित्॥ हाहंतौदनमंततःशुचितमेतदृष्टमाश्रयजत्यास्तांतत्स्व
मतेस्थितैरपिसमंप्रायेणनाश्नात्यसौ॥२७॥ अपिच॥ तेषांन्याय्यदुहृद्भिजान्वयजुषाभाषाप्रबंधेश्रमोवेदेविश्वपुमर्थसाधनविधौबद्धादरे
जाग्रति॥ तीरंक्षीरपयोनिधेरुपगतोदैत्यारिदीत्यावृतेकोवाधावतिदुग्धलब्धिचपलोमोपालकज्यालयम्॥२८॥ किंच॥ एतन्मतामुच्यतेना
केषांचिदेषांचेष्टानेष्टावैदिकानाम्॥ पश्य॥ मुचंतःपंचयज्ञानद्रविडभणितिभिर्नोद्विगंतोनभिज्ञानिंदंतोहंतयज्ञानसकृदपिहरेर्वदनंवारय
तः॥ लुपतःश्राद्धचर्यायतिमपिगृहिणोर्वदनंकारयतःसंहृषंधारयतःकतिचिद्विहितैरेवकालंसिपति॥२९॥ किंच॥ घंटाघोषंत्यजंतोहरि
परिचरणेसर्वलोकावगीतरव्यातं ॥ टी० १७७अवत्करोति२उत्पादयतिषंजसंगेत्यस्यसूपंसंबंधातीत्यर्थः३ रामपक्षेतेःमीदृतिच्छेदःमांसाशाःराससाःमीमांसा
शास्त्रं४देवपंडितौ५रामानुजकृष्णो६यासुनतीर्थीगुरुयमुनासंबंधितीर्थ७निरयासुरो८एवत्वारमेवभगवद्वदनंकार्यमितितत्संप्रदायः९संतंवेषंसतांहेषंच॥ ॥ ७७ ॥ ॥ १३

त्रैलोक्यमातुःश्रुतिभिरभिहितं वैभवं पुंड्रयंतः॥ संकेतः श्रद्धयैव स्वचरणसलिलं स्वीयगोष्ठ्यां पिबंतः केचिद्विष्णुवयं ते जगदभिदधतः केशवं ह्ये
 षभोग्यम्॥ ३०॥ अपिच॥ यज्ञाः पंचमहत्पदेन सहिता ये चापरे विष्णुतायत्कर्मग्रहसंक्रमादिसमये सर्वेषु भाः कुर्वते॥ तत्सर्वं विस्मृतं तिकाभ्यमिति
 ये त्रय्यंत विध्वंसकास्तैर्ह्येत्यतयाश्रिते यदशनेयाचव्यवायक्रिया॥ ३१॥ अन्यच्च॥ विदुषामपि मोहमावहंतो वितथैति ह्यसहस्ववर्णनेन॥ विन
 याभिनयात्तु वलाः किलामी विजयंते कपटालयाजगंति॥ ३२॥ किंच॥ यस्यां नास्ति पुरस्कृतिर्न यवितां यज्वातु ह्यसास्पदं पूज्यं ते च निरसराः
 पुनरमी सांकेतिकाचार्यकाः॥ वेदानामवहेलनं व्यतिहतावर्णाश्रमप्रक्रियागोष्ठ्यै दुष्कलिपुष्कलीकृतपुष्पैकस्यै चित्तस्यै नमः॥ ३३॥ किंच बहुना॥
 प्रायेयेषां सकृदकरणो प्रत्यक्षा योस्ति भूयान्यज्ञादींस्तानि हविर्जहति स्यष्टवेदोपदिष्टान्॥ कर्मवामी विदधति जडाः किंतु संकेतसिद्धे कष्टे क
 ष्टं बतहतकलेः कश्चिदुन्मेष एषः॥ ३४॥ न ग्राहते गंगामपि न दृजं टीसार इति येन मज्जं त्यभोधोलवणरसवेशतकृद्वति॥ नपे चैवंगव्या न्यपि पश
 शाकृत्सार इति ह्यपि बल्येषां दोषान्कद्वहनिपुणः स्याद्वर्णयितुं॥ ३५॥ वि०॥ किमरेकलंकलेशरहितेषु श्रीमद्रामानुजदर्शननिष्ठेषु गरिष्ठेषु पिस
 न्नह्यसि॥ अथवा भवाद्दशानां कृशविवेकानां कानां मम योदा॥ उक्तं हि॥ अनल्पकंधराया हि सर्वज्ञस्यापि तारुणाः॥ आरोपयंति मालिन्यका
 कोलाद्वते खलाः॥ ३६॥ इति पश्यता वदेतेषां पवित्रतमं चरित्रम्॥ उच्छिष्टान्यतिदूरतः परिहरं त्यज्यं त्यसत्संगतिप्राणापत्स्वपि बांधवे न र
 गृहे प्राश्रंति नापोष्यमी॥ काम्यनिर्मितैर्न कर्मभगवत्कैर्कर्मैव स्थिताः सत्त्वस्थैः स्पृहणीय एष जयति श्रीवैष्णवानां क्रमः॥ ३७॥ किंच॥ भा
 ले शकृद्मृदूर्ध्वपुंड्रतिलकः पद्माक्षमालागले दिव्यशंखवरथांगचिन्हमनिशं दीप्तभुजा मूलयोः॥ वक्त्रे शौरिगुणैकवर्णनपरावाचस्तदेनो मुषामे
 तेषां हरिभक्तिर्तुदिले हृदां वीक्षापि मोक्षावहा॥ ३८॥ दोषारोपणं चैतेषु त्वदीयमुपहास्यम्॥ टी० १ स्वातंत्र्येण शक्तिपूजनं कार्यमिति तत्सिद्धान्तः
 २ संसदि ३ पंचमहायज्ञाः ४ सूर्यचंद्रोपरागौ ५ दृष्टिविकासः ६ शिवः ७ संचयः ८ महान्तं पक्षे अनल्पकंधरायामिति च्छेदः कंधरायां ग्रीवायां ९ शिवः बहुश्रुतश्च

वि-त नथाहि॥ इष्टा लक्ष्म्या धवजनादितरे रदृष्टं यद्वैजते नमिह लक्ष्मण पश्य निष्ठाः॥ दोषः किमेव दुरितापहरो गुणो वेत्येवं विविच्य परिपृच्छ गणां
 १४ णज्ञान्॥३९॥ किंच॥ दृष्टं बंधितरैः सत्तमैर्न दत्तं रे जोय एषो परैः शिष्टैः स्पृष्टमन श्रतामिह महाराष्ट्रादिकानां समः॥ एषादव्यपितान कोपि
 नियताहारः परंतु हि जः सर्वाशीन तुल्य णहित भुजां लेषामिदं भूषणम्॥४०॥ यश्च प्राठारि प्रभृतिसत्त्वस्थि मुनिनिर्मिते दिव्य प्रबंधाध्ययने दावउ
 द्वा दितः सोयमिति हासपुराणादिभिर्वैदमुपलक्ष्य सद्भ्यो नरोचते शृणुतावत्॥ बकुलविभूषणेन गुरुणा करुणानिधिना श्रुतिमुकुटाभिसेधि
 मवधार्य परंगहनम्॥ रचितमिह प्रबंधधनुसं धृतं सप्तमपि दूषणे स्मृतिपुगाणमधीतवताम्॥४१॥ किंच॥ उपादेयं प्राज्ञैरुचिन विषयं
 द्वाविडवचोप्यमुक्ता ये हेयं भवति वचनं संस्कृतमाप॥ हरिर्विश्वे ते स्य नति स्तुभंगोपि स्तुतिपदनं सद्रूपोऽप्यंतः करणधृतनारी स्तनभरः॥४२॥
 वस्तुतस्तु गस्त्य व्याकरणानुशिष्टा नामन वद्यशिष्टपरिग्रहविशेष प्रकृष्टानां द्वाविडशब्दानां कौन्त्यामसे स्तुतादप्यकर्षः॥ पश्य॥ सया
 साव्या कत्तोचुलकितसमुद्रो मुनिवरः प्रबंधारः प्रौढाः शठमथनमुख्याः शमधनाः॥ प्रवक्तारः श्रद्धाः प्रथितयशोसः पूर्वगुरवो गिरां पारुता सांज
 यतिगिरिमात्रे विडगिराम्॥४३॥ यश्चैकदेशविषयदूषणे पन्थासस्तत्राप्याकर्ष्यताम्॥ कतिचिदलसाः कर्मायासा सहायदिनिश्चलास्तद
 पि भगवद्भक्तिस्ते वाधुनोति भवव्यथान्॥ श्रमसहजनैर्काहेर्नृणां विनै वहिलंघनैर्ज्वरनिरसभा लोवी यो न्तरं परमौषधम्॥४४॥ किंच॥ ररह
 स्य व्याख्याने रघुवरचरित्रानुक्रमेणैस्त्रयी सधीचीनो बकुलधरवाचा प्रवचनैः॥ अमी भाष्यारव्याने हरिचरणवैक र्यविधिभिः प्रमाणैश्चाया
 णां स्रगमिव नयेत्यत्र दिवसान्॥४५॥ पुनः सप्तममुध्यायन् सश्लाघम्॥ अन्यत्वास्तांना मतामेव काममन्योन्य कलहायमानांना नावि
 १५ १५ थकृपथग्विचार्य अनशनमकुर्वताम्॥ प्राठारिनामांतरं॥ ४५ निषत्तात्यये निश्चित्य पधारयत्पुरुषः॥ साधारणमुंदरोपि॥ लावण्ययुक्तः॥ अगस्त्यः द्वाविडभाषो पर्यगस्त्य
 मुनिप्रणीतं व्याकरणमस्ति॥ ग्रंथकर्तारः॥ १० कर्मायाससहना समर्थाः॥ ११ स्थिरचेतसः॥ १२ श्रमसहकारिणोऽनैकाहा अनेकदिवसायेषु तैः अनशनकुशसहनमर्थैक्यो गैः॥ १३
 वेसनुसारिणानां॥

13

धानां श्रुतीनामविरोधसाधनेन साधुभावं प्रकटयंती मखिलगुणाभिरामारामानुजसरस्वती मभिनन्दामि ॥ प्रसिद्धं हि संधिमिच्छंति साधव इति ॥
 ॥ पश्य ॥ नित्यं हेयगुणावधूनां परानैर्गुण्यवादाः श्रुतौ मुख्यार्थाः सगुणोक्तयः शुभगुणाप्रख्यापनाद्ब्रह्मणः ॥ अद्वैतश्रुतयोर्विशिष्टविषया
 निष्कृष्टरूपाश्रयाभेदेति स्तदिहाखिलश्रुतिहितं रामानुजीयं मतम् ॥ ४६ ॥ कु० ॥ अपि तथमेतदथापि यद्मे संचरं त्याचार्यपुरुषसमा
 ख्याता एतन्मताभिनिविष्टाः शिष्टास्तेषामेषा रिति निर्नरोचते विवेचकेभ्यः ॥ पश्य तावत् ॥ हत्वामार्गे द्विजादीनां खिलमपि धनं हतं हत्वा तित्ते
 सादुर्हन्तास्तस्करा ये वनगिरिनिलया ये च नीचा इहान्ये ॥ कृत्वा चक्राकमेष्ठां इति विदधतः किं न भिन्नोप देशं तद्वत्तैरेव विदधतः धृति तनुममी
 वंशपारंपरीभिः ॥ ४७ ॥ किंच ॥ जारान्वोरान् किरातान् जनपदमनान् राजपाशां नृमहाशाः शिष्यान् कृत्वा तित्ताः श्रुतिपथविधुराः श्रोत्रिये
 ब्रह्मनिष्ठैः ॥ साकेनोभुञ्जते मी सक्तपि विनेति कुर्वते येन तेषां संकेतेनैव सिद्धं तदिदमविदुषां श्लाघ्यमाचार्यैः स्तु ॥ ४८ ॥ अहो महानय
 मभिजनविद्यावृत्तसंपन्नानामन्येषामप्यनिवृत्ताव्यामोहः ॥ आचारस्य दवीयसाधनत्वे मां ज्ञातवेद्यध्वनां कामातंककलंकपंकिलहृदां के
 पांचिदेषाममी ॥ शुद्धाचारजुषोजितेन्द्रियतया श्रेष्ठाः स्वयंसूरयः शिष्यत्वं यदुशंति तत्किल कलैः साग्राज्यमत्रोर्जितम् ॥ ४९ ॥ अपि च ॥ स्व
 यंतरिनुमसूयः किमितरानसौ तारथेदिते स्वयमचित्तयन्नगणयन् धनानां व्ययम् ॥ जडगुरुरिति भ्रमन् श्रयति पुस्तकाडंबरैर्बहुपकरणा
 न्वितैः पृथुलदेवताविग्रहैः ॥ ५० ॥ अपि च ॥ अमलमतिषु लोके जागृत्केष्वनेकेष्वपि निजगुरुवंशोत्पत्तिमेवावलोक्य ॥ विगतशुभं च रित्रं
 वेदशास्त्रानभिज्ञं कमपि गुरुरितीमेकष्टमां राधयंति ॥ ५१ ॥ अपरमपि कलेराकर्णयन् च मत्कारम् ॥ सम्यक् शिष्यजनं परीक्ष्य बहुभिः संव
 त्सरैरुत्सुकैः शुश्रूषाभिरुपादिशन् प्रमुदिताः पूर्वभूवीति श्रुतम् ॥ आराधयेष्टसमर्पणैरविनतानाचार्यैरेवादरादर्थैर्भूरितमैः प्रशस्य
 अनित्यत्वाद्दुपादेशाः २ मत्ताः ३ चक्रमुद्राचिह्नं ४ दुर्नृपान् ५ रहिताः ६ दूराणां ७ अतिलोभिनां ८ इच्छंति स्वीकुर्वन्ति वा ९ महतीभिर्देवताप्रतिमाभिः ॥ ॥ ॥

वि-द
१५

लभते शिष्यान्क्रमेणाधुना ॥ ५३ ॥ वि० ॥ मंदमनीषमहत्तः पुरुषानेवंमाददुषः ॥ भवजलनिधिमज्जत्सज्जनोज्जीवनार्थजगतिमहतिचंशो ज्ञातव्यं
तोमंहांतः ॥ प्रपदनधनतुष्टाः पंचसंस्कारज्ञानात्कृतिनकृतिन एते ज्ञानहीनान् पुनन्ति ॥ ५३ ॥ अपिच ॥ आचार्याः पुरुषा महत्तरकुलेष्वजास
दास्योज्ज्वलानावः संसृतिवारिधेः परमर्मीनावातरिष्यन्त्यदि ॥ अग्राप्ता च्युतदास्यवृत्तयद्वाविज्ञातमंत्रोत्तमाः सर्वतर्हि कलावतप्ततनवो हतापति
ष्यन्धः ॥ ५४ ॥ तापादिभिः सपापांजनतापुनतां महात्मनामेषाम् ॥ दोषश्चेदेषसमो दुष्टात्युनतोपि गोगपूरस्य ॥ ५५ ॥ इदं च बोद्धव्यम् ॥ स दंश
प्रभवश्चरित्ररहितो व्याहृत्य एवोत्तमैः साध्वाचारयुतोपि दुष्कलभवः संभ्येषु नाभ्यर्हितः ॥ शालिग्राममहान्नमं पदमतिः सल्लसणा युक्तमप्याद
नेन तुल्यसणाढ्यमपि ते चक्रोज्ज्वलं कृत्रिमम् ॥ ५६ ॥ सविनयमंजलिं बध्वा ॥ शिष्यापि तेन शक्तिना द्रविणेन तुष्टाः शिष्टा मुकुटशरणा युतिधर्म
निष्ठाः ॥ सत्संप्रदायनियताः प्रयताः सदा ये तेभ्यो न मांसिकरवैवरवैष्णवेभ्यः ॥ ५७ ॥ इति विमानमन्यतः प्रस्थापयन् अग्रतो दृष्ट्वा ॥ एषा कैरविणी
विशल्य करणी दोषाश्चुगार्त्तात्मनामैतद्रोधसिपार्थसारथिरिति बुध्यातः समिधे हरिः ॥ यत्पादांबुजचुंबिना स्फुरपतैः फोटीरगारुत्तमस्तोमानां तु
लसीदलप्रकरतो नोदमेदं जनः ॥ ५८ ॥ अत्र वसंतः संतश्चिरंतनोक्त्यंतचित्तनाश्रिताः ॥ ओतन्वतैस्फुरितमार्तन्वतो विभंति शांतिधनाः ॥ ५९ ॥
कृ० ॥ अस्तु तथापि परिकलितगुणप्रहाणदूषणप्राये हेयजननिबिडुनगरविशेषसन्निकर्षएवात्र महान्तोषः दुर्लभाः खलु हूणेभ्यः कुत्सिततः
मालोके हूणाः करुणाहीनास्तुणवद्वाह्यणगणं न गणयेति ॥ तेषां दोषाः पारेवाचां येनारचंति शोचमपि ॥ ६० ॥ पुनस्तनिवदं विधिमुद्दिश्य ॥ शौ
चत्यागिषु हूणकादिषु धनं शिष्टेषु च क्लृप्तानां दुर्मेधस्सधराधिपत्यमतुलंदक्षेभ्यः ॥ लावण्यं ललनासु दुष्कलभवास्वग्रीसु नीरूपता
कष्टं सृष्टवतो त्वया हतविधे किन्नामलब्धं फलम् ॥ ६१ ॥ वि० ॥ पश्यत्वमेतेष्वपि गुणग्राहिताम् ॥ टी० १ तत्समुद्रापुडुः मंत्रः नाम नित्यविधिः २ विष्णुः ३ न
अवातरिष्यन्निति चेदः न तरेयुरित्यर्थः ४ तत्समुद्रादग्यदेहोः ५ सतन्ना स्त्रीनदी ६ मुकुटनीलमणोः ७ उपनिषद्गंगाः ८ निरंतरासक्ताः ९ शरीरत्यागपर्यंतं १० विस्तारयंतं
११ कुलीनासु ॥

१५

14

प्रसह्य नहरं त्यमीपरधनौघमन्यायतो वदंति नमृषावचो विरचयंति वस्त्वद्भूतं ॥ यथाविधिकृतागसां विदधति स्वयंदंडनं गुणानुवगुणाकरेष्वपि
 गृहाण हूणेष्टमून् ॥ ६२ ॥ इति विमानमितः प्रतीच्यां दिशि योजनपंचकमाति क्रामयन् पुरतो दृष्ट्वा सामोत्तम ॥ दृश्यं कोचीकांची कैरिशिखरिणः का
 पि नगरी गरीयस्यां यस्यां विहरणजुषायस्वीलदृशा ॥ मुखं दर्शं दर्शं रजनिकरमादर्शं ममलं स्वस्वपं केपं केरुहमपि न निंदति रसिकाः ॥ ६३ ॥ किं
 च ॥ सुमनोजनता स्थानस्थाने सद्रूपसेवनी सेयम् ॥ स्मरताभ्युदयविधात्री शुभं कोचीसाधुरं जयति चेत् ॥ ६४ ॥ नगरीमेनां दक्षिणे न करुणा
 द्युरी न भगवती वै गवती ज्ञामप्रवहंति पावनी शैवल्लिनी ॥ माधुर्यो ध्ययनोपसन्नमधुनिष्पतानि मेघानिलव्यालोलचतचारुभूरुहशिरवानिष्पा
 तिपुष्पाधिकैः ॥ डिंडीरेः अत्रर्वति पाति दुरिताद्देगापगायास्फुरद्देगाद्देजितवाजिमधुमुखकृद्देघासिपाथांसिनः ॥ ६५ ॥ इतश्च सखे च स्फुर्नि
 क्षिप्यताम् ॥ यगुषराजत्करकः सदा लिभिः समाश्रितः शोभनदानसंपदा ॥ सनित्यश्रुद्वंदं तं मुहह नृयथार्थनामा गजभूभृदीष्यते ॥ ६६ ॥ स
 भक्तिप्रकृपयं जालिं बध्वा ॥ द्विपाचलसुपाश्रितं त्रिदशपादपस्वर्गवीत्रपाकरमुपास्महे दिगधिपावनपावनम् ॥ कृपाशिशिरलोचनं कृतभवव्यथा
 योचनं वर्णं स्मरभिलाधरं करदनामधामस्थिरम् ॥ ६७ ॥ कृशाजुमामन्या ॥ वैरदभो भजसततं शरदं भोरुहविर्लोचनं देवम् ॥ परदं भो पहाति करं हरे
 दं भो लिधरमुखमखाशानुत्तम ॥ ६८ ॥ पुनः सानुस्मरणरोमांचम् ॥ तापत्रयपुशनादमृतं गृहीतुं तुमिव वेधहयमेधवपा मुपासे ॥ अं भो धिजाधरस्त
 धारसयाश्रितेन याचुं वितावरदराजमुखं बुजेन ॥ ६९ ॥ पुनः सानंदम् ॥ धुवनवहनशीलासिधुरागं भजे तीजयंदवरदमूर्तिः साधुवेगापगाच
 ॥ दययितुमवतीणां धातुपसंहितीया सफलपितुमिहाद्यासादराप्रादुरासीत् ॥ ७० ॥ टी० १ काचयंमादि २ हस्तिगिरेः ३ सैदरीणां ४ दृष्ट्वा ५ कामासक्ता सुष्ठु म
 यो ॥ श्रीदेव ६ सुंदररत्नसंसेवनीपसद्रूपं च ७ रवसे पीरतिश्च ८ क्षेपे भूषणाय ९ एतन्नामकानपा १० कदाचिद्ब्रह्मासरस्वतीमनाहत्यभुवगागत्या ११ श्वमेधं प्रारब्धवान् तदारोपवत्यात्
 १२ अयं विप्रितकृतिकया भजेकाश्वमेधफलनिर्माणे विधातुसदृशानि १३ चरदराजं १४ हस्तिगिरेः १५ कल्याणकामधेनुश्च १६ ब्रह्माश्वमेधसंघेपिनी १७ चरदं भो इति पदं १८ शिवेष्टादि १९ उद
 के जगत् १० मयदमीति ११ हपाचमय

यस्य त्वेयं जयानभिज्ञे तस्मिन् जयतीत्युक्तिरयुक्ता ॥ सवनसफलीकरणभणितिरपितत्यातिकूल्यभाजिनोचिता ॥ तथा हि ॥ अजयज्ञो
 ह्येतस्मिन् कथं नाम जयता ॥ सवनो शानु कूलका सवसा फल्यकारिता ॥ ७१ ॥ वि० ॥ सखे श्लेषभंगे च दोषमुद्भावयिता भवता तस्मिन् निवृत्त
 कृतैवाविष्कृता ॥ युक्तैवेतत् ॥ पद्मोत्सासविधायिनिसत्पथदीप्तिरुतिचक्रभयकरे ॥ भास्वतिचरदेभवितानजानुदोषोऽनुषंगवातोपि
 ॥ ७२ ॥ समतादवलोकयन् जल्लिखधा ॥ सेवेनंतसरः श्रयेकरिगिरिं श्रीपुण्यकोट्या समंध्यागाम्युत्तरवेदिमत्रमहितं देवाधिराजे भजे ॥ कल्या
 णो कल्यामिकं जनिलपां कल्याणकोटिस्थितामीडेराघवयादवादि मकिटी न्वंदे मुकुटाश्रितान् ॥ ७३ ॥ इति प्रतीच्यादिशिक्षि किंचिदंतरमति
 क्रम्य सविस्मयानंदम् ॥ अत्र हि ॥ स्वावज्ञानसमून्मिषद्रुषिसरस्वत्या विरिंच्य ध्वरप्रत्यूहाय नदी प्रवाहविधिना पर्यापितं त्यामहो ॥ दूने तु द्रुहि
 णे गणे च मरुतां दीने मखं विघ्नतः पातुं सेतुं कृदेष सेतुरभवत्सही द्रुके तुः स्वयम् ॥ ७४ ॥ किंचा ॥ परं वेगसंस्वेत्या उद्देगमपितत्यजे ॥ एष सेतुर्वि
 धरणोन्यरुणक्षगपत्प्रभुः ॥ ७५ ॥ अपि च ॥ आशामीशानबंधोश्चरणनखरुचां धारया स्मेरयंती कुंभी डिर्भैस्य काष्ठा मपिमणिमुकुटन्यु
 त्समुक्ता मयूखैः ॥ पर्यं के शब्दविद्या परिमलसरलेपं कजस्यर्धनेत्रावक्तिर्वैशापगायां स्वपतिसमुदिता कापिता पिच्छवर्णा ॥ ७६ ॥ समत्यभि
 ज्ञं ॥ प्राजापत्यमस्वांतं यतति नैराशो निरोधोद्यतः प्राप्तः पावनहेमतामरं सिनी पारं कृपारम्यधीः ॥ सेमं को ललमल्लिकासहचरः पुष्पा
 तु कृष्णां बुदच्छायः सोऽप्रमवातरं नम्रहृतिपोरं गैर्भुजं गेशयः ॥ ७७ ॥ पुनरनुध्यापनानंदम् ॥ शतमखमणिस्तोमस्या मंशयनं महीश्वरेश
 शिसखमुखं राजीवाक्षं समुन्नतनासिकं ॥ महितचरणं धातुः पत्न्यामहस्तमसः परं हृदिलगतु मेखिबोष्ठं तद्यथोक्तकृदाङ्गम् ॥ ७८ ॥
 १ विधातृ यज्ञोत्पन्ना पक्षे जयानभिज्ञ जन्मा २ यज्ञभागाशनंतज्ञाशश्च ३ लक्ष्मीकमलंच ४ आकाशवेदमार्गो ५ चक्रवाकहिताः पक्षे चक्रपुक्तकरे ६ सूर्यदीप्ति
 मंश्च ७ रात्रिदूषणंच ८ संज्ञकं विमानं ९ एतत्संज्ञकं स्थानम् १० अगस्त्यः ११ शेषे १२ सरसी १३ तद्गार्ग्य १४ श्रीरंगक्षेत्रे १५ यथोक्तकारितितद्देशप्रसिद्धनाम ॥

15

किंच ॥ वेरावती सेतुतया प्राग्वतीर्णादिदेवताविनुतान् ॥ द्वागवती यंदुरित्वा द्वागवती कलशजलधिकन्यासः ॥ ७९ ॥ कुशानुः ॥ अहो कथमा
 श्रुं कविः सन्नपि भवनमुदेवमभिनंदति ॥ तथा हि ॥ अधः करोत्यादिमशास्त्रिकोरगकलानिधि धिक्कुरुते मुखेनयः ॥ कृतांतरायस्य सरस्वतीज
 वेस्तवेरुचिस्तस्य कर्म भवेत्कवेः ॥ ८० ॥ वि० ॥ किमेभिः श्लेषैकावलंबनैर्दोषैरमुं देवमाश्रितेषु खल्वप्रत्यूहः सरस्वती प्रवाहे ॥ किंयते ॥ १११ ॥
 कल्पंते कामरामास्फुल्लधरसुधागर्वसर्वस्वमोषोक्तान्युक्तान्यमीषारसिकजनमुदेधातयोषाहिसवाम् ॥ श्लाघावेलासुलोलायितनिज
 सुकुटाकल्पकल्पदुस्तोडीनादिस्तानतानाकलनपरिमलच्यारुवीणाभिगाना ॥ ८१ ॥ किंचिदुत्तरतो दृष्टिमायायसोजलिबधम् ॥ स्नेमारंभ
 निदानमापुक्वजुषां हेमानिर्गमं खजस्तोमायातमरंदलं भित्तपयोभूमास्वभूमानिता ॥ सत्यादिप्रभवासमानविभवामत्यामसत्यार्तिदृष्ट्युपयोगिव
 रण्यपुण्यसरसिदुह्यादसत्याहमे ॥ ८२ ॥ इति दक्षिणतः सादरमक्षिनिक्षिप्य सांजलिभूत्वा ॥ विश्वा ल्हादकरीं करींद्रसरस्ती कल्हारपारंपरी भव्या मोदधु
 रंधरानिलजडैर्दिव्यालयजाग्रतीम् ॥ कष्टगहिनिवर्तिनी धनतपः किष्कात्मनां योगिना मिष्टामभुतां भजामिविबुधैराराधितां देवताम् ॥
 ॥ ८३ ॥ अथ प्रतीच्यादिषु किंचिदेतरंगत्वा विमानमागमय्य सहर्षम् ॥ त्रिदशाकलितस्नेहैस्सुखैर्भोग्यं प्रयत्नमः ॥ भाति दीपप्रकाशो
 त्रशरणगगतबोधकृत् ॥ ८४ ॥ कु० ॥ दीपप्रकाशसंज्ञादेवेस्मिन्नुत्तमस्फुरणे ॥ रात्रिचरप्रतिकूलेन दीपजातो लुप्तसद्बुचौ नाहो ॥ ८५ ॥ वि०
 ॥ मदमत्तमैर्वभाणी ॥ प्रकटितदेशावतारे प्रचुरीं ज्याकलनभावितस्फुरणे ॥ दीपप्रकाशमममं विभावयुदिति भीतिहरे ॥ ८६ ॥ निरु
 धम् ॥ श्रीगेश्वरसनादधिगतश्रुत्यंचलाचार्यकंदोतये कविवादिदंति हरिरित्यार्यावदंति स्मिती ॥ सर्वस्यामपि हंत तंत्रसर
 ॥ अधम् ॥ २ देवाः ॥ १ तैत्तिरीयैर्द्रुतलं प्रीतिश्च ४ तिमिरं अज्ञानं च ५ देवतादीपप्रकाशश्च ६ गृहं रक्षणं च ७ उत्कृष्टतमं स्फुरणं यस्मिन्पश्येत्ततमः स्फुरणं यस्मि
 नदीपः समुद्रः तस्माज्जातालक्ष्मीकौस्तुभो वा ९ दशावताराः प्रसिद्धाः पक्षे दशानां वर्तिकां नमवतारः १० प्रचुरं यदा ज्यं पक्षे प्रचुराः आजयः संग्रामाः ११ रांता

चायं

१३ वा तं च्यमासेदुषांस्तत्रा मासहिर्वेकदेशकविराडत्राविरासीत्यमु॥ ८७॥ जनानुद्दिश्य॥ वेदाभिदाविषयवादापतदुरुपपादार्थसाधकमदो
 १४ ह्येतावहाङ्गुतममिहमाप्रगास्यदविनोदापहारभणितिः॥ पादारविन्दनतखेदापहारचतुर्गोहामारमाधवगुणास्वादाभितुष्टुहमोलायुवोभ
 १५ वेपुषसश्चदेशिवामणिः॥ ८८॥ अपिच॥ नानास्त्रायपरिश्रमकलयतांनास्येवशास्त्रेषुधीः सत्तोरप्युभयोस्तयानस्रलभासाहिसितौसाहिती
 १६ ॥ अयेतासुसती पुनास्तिविनयोनाचारभक्तिसमाचातुर्यः सत्तसाचसाचसचताश्चालंब्यभुलंत्यमुम्॥ ८९॥ किंबहुना॥ अर्वतमास्येतमुपा
 १७ स्मद्वगर्वतमोजकुदशांप्रशांतम्॥ कुर्वतमेतंगुरुमंतरेणगुर्वतरकोत्रगुणीवणीते॥ ९०॥ वयस्यमास्येवमवोचः यदेतत्समावलंबन
 १८ तः पक्षांतरस्वीकारएववरमितिप्रतिभाति॥ तथाहि॥ यस्मिन्यसेस्तिमोक्षोगुरुणिलुपुनिधुनेष्यप्रयुक्तेप्लाघाहेतुश्रमार्थव्ययकर
 १९ यननाद्यग्र्यकर्मप्रहाणम्॥ तंहंतोपेक्ष्यसंश्रयतिजगतिकः काम्यवेदोक्तकर्मानुष्ठानावश्यं त्वं प्रकटनकठिनवेदचुडार्थमार्गम्॥ ९१॥
 २० वि०॥ निरूपणनिपुणोपिभवानुकथमेवंकथयति॥ वेदांतार्थविशोधितहितपञ्चव्याधयसाधुचितंचापल्यादनुरुंधनेतदितरपंथानमंधान
 २१ राः॥ इष्टंभस्यकातयाविविधरेत्येप्रियालापिनरोगार्ताश्चपलास्तवतिनतुतयः पश्येवादीभिषक्॥ ९२॥ किंच॥ आस्त्रायमोलिगुरुणाक
 २२ रुणाकरणनावातरिष्यतयदीहृष्याब्धिनावा॥ अज्ञातभक्तिजगदश्रुतसच्चरित्रमज्ञातशास्त्रमभविष्यदेदिकंच॥ ९३॥ पुनरालोच्य॥
 २३ अथास्वरुलुनिगमये॥ लिगुरारशेषविद्यासमुद्रतलस्पर्शित्वादधुनातनचितुधव्यूहसमभिव्याहारो नोचितः॥ किंतु॥ निशमयति यः किल
 २४ दृशानिशांमयत्प्रिणुचयोविश्वम्॥ ॥ गजतुरगैवदनैयोतैः सहवेदांतदेशिकोगण्यः॥ ९४॥ विचिंत्य॥ गंभीरशब्देनदिशांमोहदृशापि
 २५ शत्वग्रह्मोचनेन॥ घंटाहरेर्वेकदनाथरूपाकल्याणमुल्लासयतिश्रुतीनाम्॥ ९५॥ पुनः सचमत्कारं॥ वेदांताचार्यशब्दोस्मिन्वेदांतस्था
 २६ दि०१ वेगारशास्त्रधियोः३ साहित्यशास्त्रम्४ चातुरीशब्दस्यबहुवचनम्५ हयग्रीव६ अज्ञानजम्७ शेषः८ आलोचनी९ घंटावतारोवेकताचार्यः॥ ॥ ॥

प्रकेसमः॥ इमेविवेकं कुर्वन्तोऽन्ताचार्यं चतुर्विदुः॥९६॥ क०॥ कथं नाम दुहिणगृहिणीचिकुरनिकुरंबचुंकि/पंपककुसुमसुकुमारतराः॥ क
 विकथककंठीरवगुरोरपिगिरोरुस्तरप्रस्तरनिष्ठरबुद्धिष्ठसासूयहृदयमिर्भेदायजायते॥ वि०॥ सखेष्टुणतावत्॥ वेदांतायगिरःप्रसूनमृद
 वोमोदं दधानाः सतां गेह्याककठारकाण्यपिपरंभितंतिहृदिदिष्टाम्॥ नंदाचार्यजनाभिनेदितमृदुस्पशोपिपादोहरेरुभेदशकतासरेतु
 शतकोट्याकारमागान्धिमम्॥९७॥ पुनःसप्रार्थनमंजलिबंध्वा॥ दर्पाविष्टकुट्टिदुष्टसमयोत्सादायबोधांकुरोद्रेतापप्रबलेकलावपिजयोत्या
 दायवेधाध्वनः॥ श्रीमच्छास्त्रणपदश्रकबुधामोदायपापाटवीच्छेदायाथिमिरुत्तरुर्विजयतांवेदांतविद्यागुरु॥९८॥ इत्यन्यतोदृष्टिं वि
 न्यस्यसांजलिबंधम्॥ श्रीमान्भीरुतरवेगवतीप्रतीरभूमावधदुहिसरदुर्वावतीर्णः॥ कामादिवैरिगणमुल्लूणमस्मदीयंकामासिकान
 रहरिःकबलीकरोतु॥९९॥ इत्यन्यतश्चक्षुर्निक्षिप्यप्रांजलिःसन्॥ भयात्तजीवातुदयामहिस्नेवैकुण्ठधाम्ने करवेनमांसि॥ आम्नायउ
 त्तःपरमेशितेतिनाम्नायउक्तःपरमत्रचित्रम्॥३००॥ युक्तंचैतत्॥ यतोविष्णुःपरमइतिश्रुताश्रुतिः॥ अनुपायरमोविष्णुःकस्मात्परमोभवे
 त्॥ युक्तरमापतेरन्येदेवास्त्वपरमाइति॥१॥ किंच॥ जाग्रत्येवशिरांसिनित्यवचसांसवौन्यैर्गोष्ठेणस्तत्रव्यासपराशरादिकृतयोदत्तादरा
 वस्तुतः॥ यःपादाबुद्ध्याति यस्तदुपसंगृह्णातिधत्तेथवायश्चैतच्छिरसैवतेषुपरमंजानातिक्तीनात्प्रवान्॥२॥ पुनःसचमत्कारं॥ दुर्वादिनो
 विष्णुपदारविंदोषापहतानुसरंतिमोहात्॥ तेषांमतंतुस्वयमत्रविष्णुपदारविंदानुसृतिं धत्ते॥३॥ इत्यन्यतोदृष्टिं विन्यस्य॥ समंतस्तु
 त्तमयश्चिष्यतन्मरंदसंतुष्टमभिषिक्तमुत्तमम्॥ रविक्रमाश्रुत्वनिरोधिगोपुरंत्रिविक्रमस्यापतननिशाम्यताम्॥४॥ सविस्मयमभिध्यायन्
 रंभारंकिंचश्लेष्मिणश्चैवताचार्यशब्दविगतवेकंवेशब्दरहितं कुर्वन्तो लोकास्तमाचार्यशब्दंचतांशोचार्यब्रुवतेतियुक्तमेवेति श्रीमदंतोपाह्वयलक्ष्मणा
 यस्तकौशल्यम्॥२॥ ब्रजप्रयाताम्॥ ३ कामासिकानामकनगरवासीनरहरिः४ नभाम्नायउक्तइतिविरोधाभासवैचित्र्यं५ अनुत्कृष्टःलक्ष्मीरहितश्च६ गगना
 रविंदं

१८
 १९
 २०
 २१
 २२
 २३
 २४
 २५
 २६
 २७
 २८
 २९
 ३०
 ३१
 ३२
 ३३
 ३४
 ३५
 ३६
 ३७
 ३८
 ३९
 ४०
 ४१
 ४२
 ४३
 ४४
 ४५
 ४६
 ४७
 ४८
 ४९
 ५०
 ५१
 ५२
 ५३
 ५४
 ५५
 ५६
 ५७
 ५८
 ५९
 ६०
 ६१
 ६२
 ६३
 ६४
 ६५
 ६६
 ६७
 ६८
 ६९
 ७०
 ७१
 ७२
 ७३
 ७४
 ७५
 ७६
 ७७
 ७८
 ७९
 ८०
 ८१
 ८२
 ८३
 ८४
 ८५
 ८६
 ८७
 ८८
 ८९
 ९०
 ९१
 ९२
 ९३
 ९४
 ९५
 ९६
 ९७
 ९८
 ९९
 १००

वि० वयस्यैववादीः॥ नखल्वप्रशस्तैरप्यावासवासः प्रभृतिभिः सांसिद्धिकमभिरूपाणामभिरूप्यमहीयते॥ विनस्तांवाकृतिंनिवसतु
 चिरंवापित्वनेशिवस्तावद्वृत्ता महिगणमथाप्येषुभगः॥ परीतंशैवालैरुषितमपिपेकेषुमलिनानलीनोविभ्राणंकिमिहकमनीयंनकमल
 म॥१४॥ किंच॥ रमणीयःसहिपुरुषोरमणीयत्रैवरज्यतिविदग्धा॥ श्लोकःसएवसुभगश्चत्तसत्तंहियत्ररसिकस्य॥१५॥ अवधार्यतामति
 मात्रमत्रेदंविचित्रम्॥ शिवास्यालोकितःकामोजितइत्येवशुश्रुम॥ व्यत्यासात्रजितोयस्मात्कामास्यालोकितःशिवः॥१६॥ पुष्कलंकिलपु
 त्रभाग्यमपिपर्वतराजेकन्यायाःयतः॥ कुशलीभनाथवद्वःपुत्रःप्रथमोहिमाद्रितनयायाः॥ पंचास्यात्पितुःधिकःषडाननोतुंदनोहिती
 योस्याः॥१७॥ इत्यन्यतःकिंचिदप्यीकामन्सा मोदम्॥ शशांकमौलिःसहकारमूलैकैलासवासीसद्वाविरासीत्॥ यस्याग्निभूहेकचतनू
 भवश्चयोषापिभूषापिन्नगरीजिः॥१८॥ रु०॥ वयस्यकिंवर्णयसिविश्वविलसणचरित्रंरुद्रलोकेहिलोचनशैत्यसपिपादपिषयायत
 मानम्॥ जनानेवपश्यामः॥ अयेतुपशुपतिस्थाणुरितिस्वाह्वयमन्वर्थयन्निवआशुशुसणिमणिनिमिषवान्॥वि०॥ अवधेहिताव
 दभिधास्यामिरहस्यम्॥ अंगानुषंगोदितसीतबाधामिदोद्युसिधोश्चसमन्वयेन॥ दत्तंवल्लभंमयीततीयादरोहसंतीमिवहंतदृष्टिम्
 ॥१९॥ रु०॥ हंततर्हितुहिनकिरणशकलासरसरिज्जरीशिशिरशिरसस्त्रिपुरहरस्यकथमपिषेकप्रियता॥ ततश्च॥ गंगातरंगावलिभिःसु
 संशोःसुधाक्षरैश्चानिशमार्द्रमूर्धः॥ दृष्ट्वाभिषेकंकलयंतिशंभोस्तप्तायतोयस्यदहस्यपदे॥२०॥ वि०॥ अत्रापियुक्तमुत्तरंव्याहरामि
 ॥ न्वलनालनादिषस्यपानादिषभाजावदनाच्चतसमूर्तैः॥ अनिशंत्रिदशापगाधरस्याप्यभिषेकप्रियताशिवस्यजाता॥२१॥ रु०॥ अ
 ॥ पार्थिवीकामासिदामनेत्रेनजितइतिविरोधः॥ एकाग्रेश्वरनामाशिवःआग्रेश्वरइतितद्देशप्रसिद्धः॥ अश्रुसत्तिस्थानंचनगराजस्ययंनगराजिःनागानाराजि
 रितिच०अंगारपात्रम्॥

१२॥ शृणु सखे तत्र कारणम् ॥ शिवशिरसि सीतभानुः सागरसूनुत्वं सूचनाय परम् ॥ अधिवसति तन्महिष्या गंगाया जठरमुल्लस्य तनुरेषु ॥ २२ ॥
 १२॥ तस्यापि लुब्धं रवे कंदं सुभिरनाहत्यः ॥ तथा हि ॥ सूक्ष्मसितो शुक्लाभेय्यपटो हेमधरपटनिविष्टोऽपि ॥ लुब्धो यमयो हस्तस्तंडुलसत्त्वेऽप्य
 तस्य होमिणाम् ॥ २३ ॥ अन्यदल्पमिदमुच्यते ॥ यच्छकरसंगाङ्गायामपि जीवनदायिन्यां संक्राता तद्रता लुब्धता ॥ पूरय ॥ मुक्ता श्रिता वि
 ष्णुपदादुदीर्गा गेयमुत्पाद्य वस्तुं प्रकृष्टम् ॥ प्राप्या पिरत्नाकरनित्यसंगं कपर्दिकाशानजहृतिगंगा ॥ २४ ॥ अन्यच्च ॥ सर्वतो मुखसमृद्धिजु
 बोद्यत्पौंडरीकं घनवासनयापि ॥ यत्तया व्यवधिजन्तुमरवस्तत्सत्रघातिचिरसंगतिदोषात् ॥ २५ ॥ पुनर्विमृश्य ॥ ईशः करस्थीकृतकांचनाद्रिः
 कुबेरमित्रं रजताचलस्थः ॥ तथापि भिक्षातृ नमस्य जातविधौ शिरस्थे कुटिले कुतः श्रीः ॥ २६ ॥ किं मे भिक्षुद्वधमाकृतिवासानस्तोतव्यः ॥ शृ
 णुतावत् ॥ धत्ते मंहो मूर्ध्नि तदौषधी शमौषधं भालतलंगकेषु ॥ फणींद्रमौलिस्थमणिप्रसूते हरार्धकारित्वमथाप्युपैति ॥ २७ ॥ अपि च ॥ तार
 कारिवहन् केमस्तक्रेतारकक्षधिपम् ॥ अंगीकुर्वन् सुदृशमप्यलीकासो विभात्ययं ॥ २८ ॥ वि० ॥ किमेभिः शब्दश्लेषैकशरणैर्दोषणैरस्य खलु मृ
 त्युं जयस्य विश्वस्तुत्यमसद्वैतं न्यत्वम् ॥ दीर्घायुर्मुनिसूनवे प्रददद्देदिव्यं तथा भीष्टं प्रख्याताय भगीरथाय भगवत्यादौ मृतं प्रादुरात् ॥
 पापेभ्योऽपि च बाणपत्तिवदनप्रदं हृद्यं दृष्टफलप्रादात्तस्य शिवस्य भाति जगदाल्हादायैवादान्यकम् ॥ २९ ॥ क० ॥ तदेतद्व्याहृतं भाषितं ॥ यन्म
 हादेवस्य वादान्यकं जगदाल्हादायेति ॥ यतः ॥ दत्त्वा वरान्दानवराक्षसेभ्यो विश्वस्य च स्वस्य च यो विषादम् ॥ समादयामास शशांकमौलि
 दातृत्वमेतस्य तवैव हृद्यम् ॥ ३० ॥ वि० कुटिलधिषण्णगुणमपि दोषद्वितीयावति भवान् ॥ तथा हि ॥ टी० १ एककलः २ चंद्रवस्त्रं च ३ विरोधे हेमध
 रस्ये दं हेमधरं पक्षे हिमधरस्ये दं ४ शुभं लोहं च ५ तंडुर्गणस्तेन लसतीति तस्य भावस्तत्त्वम् ६ मौक्तिका निमुक्ताश्च ७ भीष्मः स्फूर्णं च ८ द्रव्यं वसवश्च ९ सर्वतः प्र
 सारिसमृद्धिजुषापक्षे सर्वतो मुखमुदकं १० पुंडरीकं कमलं तत्संबंधिस्तु गंधियुक्तया पक्षे पुंडरीको यत्तः ११ दैवं चंद्रश्च १२ स्फूर्णं १३ स्त्रियं दृष्टिं च १४ कुत्सितं भालं च १५ अ
 ग्रेसरः १६ औदार्यम् ॥ ॥

दैत्येभ्योनवरान्सदास्यतियदित्र्यक्षोमुहुस्तर्हि तेनाशस्यन्भुवनस्यपेष्टमुदयनाप्यह्यंशार्द्धिणः॥नेत्रायिष्यतमानुषादिषुहरिर्नोसेतु
 गीतादिकंप्रारप्यद्भगवान्भवाणवममीनालंघयिष्यन्नराः॥३१॥ किंच॥पेपातरंगशिशिरानिलडिंभजतकंपात्रनिष्पतितपुष्परसाभिषि
 क्तः॥ संपादयत्यनुलसंपदमर्थिनोनुकंपासुधांबुधिरयपतिरंबिकायाः॥३२॥ पुनर्निरीक्ष्यसम्प्लावम्॥ अल्पोपिकांच्यामावासादासादय
 तिगौरवम्॥ यतएतत्पुष्पाणुर्गिरिशद्वितीयायते॥३३॥ कृ०॥ अन्योन्यविरुद्धस्वभावाभ्यां देवाभ्यामाक्रांतो नगरीं किं विनोषि॥ देवौ द्वाव
 धिकांचिपश्यलसत्तः प्राचीप्रतो न्याशुथोस्तत्रैकः कुरुते विनायकमधश्चित्रं पुरश्चापरः॥ एको नित्यमनष्टमूर्तिरितरः रव्यातोष्टमूर्तिर्जगत्ये
 को वारितवान्गजार्तिमचिराद्भुतेः जार्तिपरः॥३४॥ यद्वा॥ कांचीनाम्निपुरे सरेन्द्रमहिते प्राकृपश्चिमोद्देशयोश्चित्रं देवतयोश्चित्रं निवसतो
 रीतिर्विरुद्धमिथः॥ एको हि हिजराजमप्यधरं यत्यन्यस्तमुत्तंसयत्यधो हंत विभर्तिकश्चिदपरः स्वेमूर्धनि स्वर्धुनी॥३५॥ विरुद्धदेवाक्रांत
 कांचीनगरसमागमाद्वारणधराधरोप्येकम्॥ तथाहि॥ भेत्तास्ति गोसाचहरिर्महासवजुषोद्भिन्नयगभस्य॥ भयकृदिभास्याभयकृन्मूलाच
 लयोश्च कास्तिहस्तिणिः॥३६॥ अयंचापरोदोषः॥ दूरानुषंगंचगदोन्वयंचत्यक्तुजनायेनिवसति कांच्याम्॥ दंतावलाद्रीश्वरमाश्रितास्ते देहसुये
 तौ नियतं भजंते॥३७॥ वि०॥ सरेवमेवं संभाषिष्ठाः॥ यत्तएकरूपदेवतमिदं नगरमिति समर्थ्यते॥ शृणुतावत्॥ फणिपतिसरः स्फुरंती भना
 यकधरोत्तमांगशोभितनुः॥ भवहरिसंज्ञाकांच्योः पूर्वापरयोर्हि देवता ज्ञपति॥३८॥ अन्यच्चास्यनगरस्य भूषणमेव नतु दूषणमित्यन्य
 नदृष्टिमाधाय सातंदम्॥ अहोरवत्तु॥ ममाद्यपचेहिमभागधेयम्॥ स्तरयौवतोपगीतः प्रातःपद्माननो मुनिर्ध्यातः॥ व्यासैकतौ यः रव्या
 तः पद्मवदूतः स दूकच्यते॥३९॥ कृ०॥ अनुचितकर्मसौ किमर्थमनुवर्ण्यते॥ टी०१॥ एकाग्रेश्वरसमीपवर्तिसरः २ पुरस्थोऽणुः पुरः संबंधिस्थाणुरिति च
 प्रपञ्च ३ गरुडः गर्गेशश्च ४ गजैर्ज्ञाति ५ असुरः ६ गरुडचंद्रौ ७ भयंशं वश्च ८ योगाद्युधयोः ९ अनंतसरः पक्षे सर्पराजहारः १० आरो भनायकश्चंद्रः पक्षे भनायको हस्ति
 गिरिः ११ भयंशं वश्च

२० किं द ॥ सकलजगतामिंशानोपि स्वयं विगतश्रिया मिदमनुचितं दत्तो जातो यस्य पृथा भुवाम् ॥ किमिह महतां हृद्या खद्योतपोतनिकेतने चिरमधिप
 ते भोऽसौ सा नु क स ॥ इति ॥ ४० ॥ वि० ॥ पुरो भागि नू भगवद्गुणेषु तोषमनीषया भवानेव दुष्यति ॥ श्रूयतामेतत् ॥ कवित्वस्य गाभीर्यमौ
 त्तर्यमृद्धे अभुत्वस्य शौचं गुरुत्वस्य विद्याम् ॥ महावंशयतायाः सदाचारपूर्तिं महत्त्वस्य सौलभ्यमाकल्पमाहुः ॥ ४१ ॥ इत्यपरत्र विमानमानय
 न्मानंदम् ॥ अत्र हि ॥ विकचरुचिरपुंडरीकरवंडद्युतिमदमोचनलोचनप्रभावः ॥ जयति विजयराघवः सदेवः श्रुतिरगृध्रसरो वरोपकंदे ॥ ४२ ॥
 किंच ॥ संपातिसोदरसरस्तटसंप्रसूढोभात्यङ्गुतो विजयराघवपारिजातः ॥ शारंवाततेरुपरिसद्भिर्दुदीक्ष्यते यो यस्य धाएव सकलः स्त
 मनः प्रपंचः ॥ ४३ ॥ पुनः सभक्तिप्रकर्षम् ॥ जनानुद्दिश्य ॥ भो भो भुक्तिमुक्तिप्रेप्सुवद्दंष्ट्रणं तु भवतः ॥ विश्रुताश्रितवात्सल्यं वीरं विजय
 राघवम् ॥ नमस्कुरुत योगृध्रं समस्कुरुत दाहृतः ॥ ४४ ॥ अत्र च गृध्रपतिक्षेत्रे विश्वप्रसिद्धा काचिह्वेचित्री ॥ तनयार्थनया समागताभिः
 स्तरुणीभिः परिभर्जिताश्च मुक्ताः ॥ दृढमुकुरमुत्र देवशक्त्या सममासां पुरुकाकुरैः फलंति ॥ ४५ ॥ क० ॥ निजमहिमानु रूपस्थितिरसौ
 विजयराघवः किमीड्यते ॥ शुकस्तुतो हंसमयूरवाहमुखप्रगीतो गरुडासनो सौ ॥ क्षीराब्धितीरावसथैः पिवासं करोत्यहो गृध्रसरोति
 के स्थिन ॥ ४६ ॥ वि० ॥ तदेतद्व्यापयो धरे तस्य भूषणभवनतु दूषणम् ॥ तत्तादृशुत्तमपदे तमसः परस्तादस्त्रामपैरतुलसूरिभिरचितोपि
 ॥ अत्राविरस्ति हरिरेष चिरान्तराणां दृष्टि कृतार्थं चितुमेव दृढानुकंपः ॥ ४७ ॥ इति दक्षिणतो विमानं प्रस्थाप्य नृसहर्षम् ॥ इयं हि ॥ गंगासि
 धुसरस्वती भवहरा तुंगा पुतंगा त्मजारे गीभ्या शतरंगिणी वदधत त्यगारभंगावहा ॥ शुग्धाराशामनोमनीषिजनतारब्धावगाहामुहुर्मुग्धा
 नामपि शुद्धबुद्धिजननी दुग्धापगा दृश्यते ॥ ४८ ॥ किंच ॥ ॥ टि० १ एतन्नामा देवः २ वेदः शिफा च ३ देवपुष्पयोः ४ दाहसंस्कारमकरोत् ५ शुकाचार्यः
 पक्षी च ६ परमहंसाः ७ षडाननः मयूरो वाहनश्चेति पृथगपि श्लेषे ८ छंदो मयासनत्वं सूचितम् ९ कांचन नदी १० काशी ११ पालरूद्र इति तद्देशप्रसिद्धा ॥ ॥ २०

13

ममदुग्धनदीधनदीकृतमज्जन्मानवानवांभोभिः॥बुधजातनुतातनुतातनुतापकृद्द्वनाधानाम्॥४९॥कु० भवत्वेवमथाप्यस्याःक्षीरतरं
 गिण्याविधिनाकृताविरसता॥कालुष्यलेशविधुसमधुरापिपथानदी॥रोचेतसाधवेयुक्तानोचेच्छवणसिंधुना॥५०॥वि०॥गुणमपिभणसि
 दोषंतया॥यतः॥क्वचनसमागतसिंधुनिधुनीजलेसाधुनिस्नानम्॥पंकविलोपंकलयतिसंघटयतिश्रियमितिस्मरेतिबुधाः॥५१॥किं
 चिद्वसिणतोभिक्रम्य॥भीहादिदोषरहितोतटवासिदेहिब्यूहायकामपिमतिमहतीदिशंती॥स्वाहाकरोतिदुरितानिशुभप्रवाहावाहनदीबु
 धसमूहकृतावगाहा॥५२॥अस्याश्चोत्तरतीरेश्रोत्रियोत्तसवासयोम्यः॥समेग्रगुणोसावग्रहारःसलक्ष्यते॥पश्य॥कर्णानंदकरस्फु
 रन्मधुकरव्याहारव्यापगारोधःशाखिमरंदतुंदिलुपयःकल्याणकुल्यावृतः॥आत्रेयान्वयविद्वद्धरहविर्गंधानुबंधापतत्सोमोभात्यरशा
 निफालदितिहिग्रामेभिरामाभिधः॥५३॥किंच॥साध्वग्रेसरयूपेतःसाकेतनगरश्रियम्॥अग्रहारोविभात्येषरघुनाथाभिरक्षितः॥५४॥किंचिद्वि
 मानमुन्ममस्यसश्लाघम्॥नद्योःपार्श्वद्वयमवलोक्य॥चारुगुणैःसन्निभिर्जुष्टावाहानदीपयस्विन्योः॥उपकूलमग्रहाराउदग्रहाराद्वावने
 भंति॥५५॥कु०॥अमून्यामानकथंकारमग्रहारान्प्रचक्षते॥सकृत्तमुत्तारहितायदेनानाश्रिताजनाः॥५६॥वि०भवतास्ततिरेवसंभं
 ग्यंतरेणकृतेतिमृष्याहृष्यामिचअथसर्वतस्तुंडीरमंडलमवलोकयन्॥सहस्रातिरेकवयस्यस्फुटमस्यतुंडीरमंडलस्यपश्यतुभवान्पावनत्वं
 रमणीयत्वंच॥तीरेतीरेस्फुरतिसरितामग्रहारोन्नभूयान्गयोवर्गोधरणिमरुतामग्रहारेग्रहारे॥वर्गवर्गोधरणिमरुतांवर्ततेसाधुयज्ञोभू
 तैर्यज्ञैश्चवपास्तभगस्तोत्रशास्त्रानुघोषः॥५७॥किंच॥तुंडीरमंडलनिवासिषुदुग्धसिंधुडिंडीरखंडनिभकीर्तिषुपंडितेषु॥आप्याग्य
 टि०११२वचंदस्तता॥११३॥काश्यम्॥अवणयोगेययसोनिषिद्धत्वादनदेयत्वमस्याः॥विद्यादयःसूत्रंच६उत्तमस्त्रकूविप्रार्पितोग्रामश्च७अग्रेसराःश्रेष्ठा
 येपूषास्तेरुपेतःपक्षे॥अग्रेसरयूपेतः॥रामभद्रोष्पूनाचदीक्षितश्च९उत्तमरत्नानिसाधवश्च१०श्रेष्ठाः११ब्राह्मणाः१२फेनः१३सेव्यमानम्॥

२१ मानमखिलैरविगीतमेतद्वेत्तधूतदुरितंचरितंनकस्मै॥५८॥६०॥हेततस्मिन्नतिमयुगेपिअध्वरकर्माचरताममीषांचरितानिकथमिवरो
 चेरन्क्रेविदेभ्यः॥५९॥अथविषयसंपत्तिर्नचकुशलतायष्टुरनघानचद्रव्यंमुह्यंनचहृदयशुद्धिःकलियुगे॥प्रसिद्धिकांक्षंतःपरिमितधनेहंतकृपणा
 तथाप्रश्नालंभंविदधतितथापिस्मितिसराः॥५९॥किंच॥शौचंनचरितंयथाविधिकलौशक्ताहिजाःकिंचतेयेखत्वाचमनापूवादिनियमास्ता
 न्मर्तुमप्यक्षयः॥कामीषांपुनरग्निहोत्रनियमःकेष्टेरनुष्ठानधीःकाग्निष्टोममुरवामरवाःसपशुकाःकृत्याग्निचित्यातुसा॥६०॥वि०॥स्थूल
 मनीषमृषाकिमितिभाषसे॥यतः॥शिष्टेभ्यःप्रतिगृह्यवित्तमुचितं संपाद्यविद्याकुलाश्रद्दालूनश्रुतिकल्पसूत्रचतुरानूलब्धाश्रचीनृत्विजैः
 ॥प्रीतिभागवतीप्रकाममभिसंधायाहरतःक्रतून्धीमंतोयुगमेतिमंतुस्तयंत्यंतमुरवाःसततम्॥६१॥किंच॥अयज्ञाहद्रव्यावयमितितुयज्ञा
 हिरमतांनकल्पेतस्वान्नैर्ननुभगवदाराधनमपि॥प्रयत्नेनद्रव्यंश्रुचिकिमपिलब्धाभगवतःकृतंचेतैकैक्यंकिमितिनतदेवाध्वरमयम्॥६२
 ॥अपिच॥हिंसाकृत्यत्यवेयादितिकथयतिश्लोवेदएवैषयागेपश्चालंभविधत्तेयदिकद्दहमखैर्वैदिकःसंशयीत॥हिंसात्वाभावमेवाध्वरपशुनि
 हतेराहशमानुजार्थस्तत्पक्षस्थोपियोनप्रसजतियजनेकस्तदन्योगुरुहिद॥६३॥इदंचावधेयम्॥हिंसांतरेष्विधमरवाश्रितहिंसनेपिजनेतरो
 यद्विजनेभजतेजुगुप्साम्॥नार्यंतरेष्विधनविद्वत्तिनंदनानानिष्पादनंकिमनघेपिनिजेकलत्रे॥६४॥इदमप्यवगंतव्यं॥अस्त्विविशुद्धिविरहादति
 शंकयाचेत्केचित्कलौजहतिनित्यमपिक्रतुते॥मुंचतिगुर्वश्रचिताविश्रयेनकिंचचक्रांकवैष्णवमनुग्रहणादिसर्वम्॥६५॥किंच॥सर्ववैदैःस्मृति
 गुणयुतैःसेतिहासैःपुराणैःशिष्टाचारैरपिनियमितानध्वरान्मध्वरातैः॥आज्ञासिद्धान्तहृजहतस्तद्विरुद्धानिकृत्यान्यातन्वंतःकतिचिद्वितरा
 नप्यमीशिक्षयेति॥६६॥किंबहुना॥यागंयेवतवैष्णवाविजहतिच्छागच्छिदाभीतितःशिष्यकेशनसाध्वसाज्जहतुतेचक्रांकनप्रक्रियोम्॥
 १ पशुहिंसने २ कलिसंज्ञे ३ कृतयुगवत्कुर्वति ४ ब्रह्मनिष्ठा ५ प्रत्यवायं प्राप्नुयात् ६ संशययुक्तो भवेत् ७ प्रवर्तते ८ संशयः ९ संसृष्टा १० मंत्रोपदेश ११ सुद्राधारणप्रकारः

पूर्वस्मिन्बहुसंमतिर्भगवतः प्रीतिः फलं नो धनान्यस्पीयो भिमतिः परत्र फलमप्यर्थासिरित्यभिदा ॥६७॥ कु० ॥ विहस्य ॥ तस्माभ्यां शंखचक्रा
 भ्यां नापनं प्राणिना मिदम् ॥ छागालं भसमत्वेन साधो किमिति वर्ण्यते ॥६८॥ वि० ॥ गुणदोषतारतम्या न भिन्नशृणुता वदितम् ॥ छागालं भसह
 स्त्रतः क्षितिस्तरस्यैकस्य हिंसाधिकतस्माद्वाह्यतापनं तु किमिदं तुल्ये पशोर्हिंसाया ॥ शास्त्रात्तत्परथांगधारणमपि श्रेयस्करं चेत्तदा वैदेर
 वसवे पशोर्विशसनाद्धर्मोपकिंहीयते ॥६९॥ इत्यलं श्रुत्य येन विहितसवनकरणावश्यकता समर्थनेन करबदरास्तित्वसाधकप्रमाणोत्तर
 परिकल्पनाकल्पेनेति दक्षिणतो विमानमानयन्स शिरःकंपे ॥ खजीकृताखिलहृदारमणीमणीन्नामंजीरमंजुतरशिंजितरंजितेन ॥ चंजीपुरीयु
 वगणेन च कास्ति पूर्णासंजीवितो ग्रपरिवंचितुपंचबाणा ॥७०॥ किंच ॥ ऋक्सामयोश्च यजुषांच निवासभूताः पूता द्विजाः स्मृतिपुराणकला
 धुरीणाः कुर्वन्ति वासमिह कर्कशतर्कशब्दतंत्रत्रयीशिरवरसिंधुतलस्पृशोमी ॥७१॥ कु० ॥ सहासम् ॥ नैतद्दिभातिनगरेनगरस्य दुर्गप्राकार
 साधनदशासुविशंपतीनाम् ॥ युद्धोन्नमद्भटशिरस्तटनिसृतासृक्स्मृतः सहस्रभरविस्त्रपलास्थिसांद्रम् ॥७२॥ विश्वा० ॥ वयस्यै गुणान्व
 यस्य पुनरस्य नुगमस्य निंदाच्छब्दनाप्रशंसामेव भवान्कृतवान् ॥ यतः ॥ पुरातनानाहिपुरातराणां प्रशोधितारोपिदिशासभूपाः ॥ पुरंतदेतद्वपुरंतमा
 जो हस्ताभ्युपेत्याप्यलभयंत्ये ॥७३॥ कु० ॥ निरूपणमभिनीयसास्वरसंहतचिरंतनानामिदानींतनानांच वसंधराधुरंधराणां अवारणीयो सा
 यविवेकः ॥ पश्य ॥ प्राज्ये हंतधने स्थितेपि नृवराज्येपि सत्पूजिते संभोगानुगुणा विलोचनगुणैरभोजदंभद्रुहः ॥ कल्याणी स्तरुणी रूपेक्ष्य
 करुणांहीनः ससेनः स्वयं हर्तुं शत्रुधरां चिरादभिलुषन्मर्तुरणेजुंभते ॥७४॥ वि० ॥ विरुद्धबुद्धेविवेकमेव तावदविवेकमाकलयसि ॥ तथा हि
 ॥ संपद्वन्यसरिद्रुपरीसहचरीशोपासमं प्राभवेनार्यः सूर्यकरावलीढरजनीछायासहृद्यो वनो ॥ देहः स्नेहविहीनदीपसरव इत्यालोच्य
 ॥ टि० ॥ १ हिंसया २ सहस्त्राणि ३ विह्वलीकृत ४ शिवः ५ अधिपतयः ६ संग्रामः ७ स्वीकृत्य ८ हृद्रनदीवत्स्वल्पकालस्थायिनीम् ९ विद्युत् १० प्रभुत्वं ॥ ॥

वि. द.
२२

पृथ्वीश्वराः प्राणाः नृजुहतिनाकमाकलपितुं शृङ्गाहिं युहानले ॥ ७५ ॥ शृणु सखे च मत्कारम् ॥ रक्ते भटेण मुखे रुधिरेण तस्मिन् रक्ताभव
त्यमरयोषिदनुव्रते व ॥ शूरः सचेदतनुसायकरवडितांगः सायुच्चकैरतनुसायकरवडितैव ॥ ७६ ॥ किंच ॥ दीप्तोतिप्रभमाश्रितस्मिति तरुदि
व्ये विमाने स्थितो गाढाश्लिष्टरूपपाणिकरजप्रस्तामरस्त्रीस्तनः ॥ तत्संदत्तनरवक्षतो बहुतरप्रत्यर्थिबाणक्षतं युद्धाग्नेो हुतजीवितुनिजव
पुर्वीरोऽनुदावीक्षते ॥ ७७ ॥ इत्यन्यत्र विमानं संचारयन्परितो हृत्वा ॥ पिनाकिनी पश्य घनाघनाशिनी जलाच्च लघ्वी गरुडापगामपि ॥ इदं तदे
लज्जति देवनायकः परोत्रसर्गादिव देवनायकः ॥ ७८ ॥ इतरत्र विमानं प्रस्पंदयन् सानंदम् ॥ अद्य पत्नं प्रक्रिमं सच्चरित्रं देवः प्रीतः संप्रभातानि
शामे ॥ श्रीमुष्णयन्मुष्णदेहः सहस्रक्षेत्रं प्राप्तं नेत्रयोः पात्रभावम् ॥ ७९ ॥ अत्र हि ॥ वरा वरा हरूपिणी चराचरोतरस्थिता सुरासुरानुसेविता
धराधरादिदेवता ॥ सदा सदा वलिस्ततामुद्रामुद्रारसेवधिर्हिताहितोर्ध्वकेतनानतापतानतानयेत् ॥ ८० ॥ श्रीमत्कवींद्रश्चात्र कश्चिदित्यमनु
संधत्ते ॥ सदावदातनिम्नगातटीकुटीरवासिनी कटीस्फुटीभवत्करा कटीश्वरी पटीयसी ॥ रसारसादिहोदितास्सालसालसंचते वने वनेषु ही
क्षिता मदीक्षिताधिदेवता ॥ ८१ ॥ रुशीनुः ॥ सोऽयं हेयप्रत्यनीकोपि शाङ्गीकं पृथ्वीकां स्याभूहाराहः ॥ इत्येति द्वे ब्रह्मभूलाभलोभात्कं केवे
षं मानुषो नेह धत्ते ॥ ८२ ॥ विश्वा ॥ अनभिज्ञो भवान् भगवदावताररहस्यस्य ॥ शृणु ॥ पाठीनीयैकामठं कैठभारिः कैठरूपेयातुकांठीरवं वा ॥
अन्यद्वायत्सर्वमप्राकृतं न्यासौ तेष्वप्युद्भूतिस्वस्वभावम् ॥ ८३ ॥ किंच ॥ श्रीकोलं भुविको लं जगदालं बमवैतुं स्वामी शुभकामी किल भू
मी सुसुहृतामी ॥ वाराशिगभीरांभसिकाराभवने भिग्रस्तामिह मुस्तामिव यस्तामुदहावीत् ॥ ८४ ॥ सभक्तिप्रकर्षयन् वाराहमभिध्यायन्
तस्मात्संन्य ॥ द्रापिष्ठं कुहनावराहभगवन् दंष्ट्रात्मकं तेदृढं संभं संप्रति चिंतयामि जलधिस्नेहौघसंपूरितम् ॥ यस्मिन् विंदति दीपभाजनविधा
वामेदिनी मेदिनी चित्रतत्र चरत्नसानुरयते निष्कंपदीपाकृतिम् ॥ ८५ ॥ टि. १ अत्र उक्ता २ कामबाणः ३ एतन्नेष्टनिधिरूपा ४ शेषगर्होऽस्यात्स्यम् ५ वाराहं ८ उद्धृतवान्

२२

दूत्यन्यत्राभिक्रामचंदानिलस्पशीसरवमभिनीयसानन्दम् ॥ कल्हः ॥ तलतलुजोल्लुनवत्कलोलनिलोलनकीडापाटवगाढरूढहिमता
 सौभ्यविभ्राजितः ॥ कावेरीसलिलावगाहरसिकः कस्यैषनेड्योमरुत्कानांमुहुरध्वनीनवपुषांयन्निर्धुनीतेश्रमम् ॥ ८६ ॥ कावेरीनिरीक्ष्य
 सशिरःकंपम् ॥ हंतरंगपुरसगतमत्राहंतरंगचलपंकजसंघम् ॥ सद्यजायतद्वारंबहुमन्येसत्यजायततमःशमनार्थम् ॥ ८७ ॥ एषारवलुदोषा
 कुलसकलमनुजकुलसकलकलुषशोषणबहुकंकणकंकणानिजतटनिबिडतमबकुलधवलकुलतिलकामलकाविरलसरलकुंदचंद
 नमंदारसहकारकरलकेसरसरलबदरक्रंदंबकदेबकगंभीरजंभीरजंभीरजंबुसपूर्णपर्णकुसुमपलाशसमृद्धकपित्थलोध्रजीरध्रशिलोध्र
 पादलपटलजटिलक्रमुकप्रमुखविशंकटवितपिमंजरीपुंजसंजरीजंभदुरुतरश्रमशमकरभकरंदरसंग्रसनतात्पर्यपयैतददभ्रविभ्रमालं
 बरोलेबनीकुरंवकरंविततयाकलितनंदिनीप्रतिच्छंदतामनुविंदतीनिशाकलितविशालसरतदशाभवश्रवशालिहितीशालिनिशांतकु
 शांगीजनमज्जनवेलाडोलाधितपृथुलहारप्रत्युप्तमुक्ताफलरुचिनिचयपरिचयवितयाशुचितयापिपीतांबरपदाभोरुहसंभवसरिदेबुडंबरवि
 डंबयतीसततमंतर्गतचिरंतनपुरुषतल्पीभवदनेतफणामणिघुणिश्रेणीशोणीभूततयासरस्वतीमनुकुर्वतीपार्श्वहय्यामपिनेष्यमिककर्मनु
 श्रानश्रुहाकहासनशृङ्गावनीसरारब्धानवद्यब्रह्मयज्ञसमयसमधिगतमंत्रब्राह्मणाम्रेडनपूर्वकमजस्त्रसहस्रपत्रमध्यमध्यासीनानांश्रीरं
 गरांजरीभिर्मुरोजराजमाननिरिवलुनिगमपठनमुखरचतुर्मुखमुखवैखरीं व्याचक्षणांमदकरमरालयूनांवरलापरिरंभपरिचुंचनमुखानं
 गसंगरेपक्षीभंसमुत्सृज्यैरभिरामतामरसपरांगैरभिनवचंदनरसमसृणशरीरेवसलीलमाकंठनिमग्नमूर्तीनांमुगात्रीणांवेदनैरदसीये
 पयसिबिहायसाध्यासेनसमागतश्रद्धमाः सन्निहितश्रीरंगधामास्वसमाननामाविधुर्विरचितानेकावतारद्वतीर्ष्योस्वयमपिबहूनिरूपाणि
 दि० १ पांथाः २ अत्रअहमितिच्छेदः ३ सः द्विअजायतेतिच्छेदः ॥ ४ बहु ५ हैसी ॥

वि-२ दधानोविराजतइति भांत्यां सत्यामनुरागमांघ्रसंपादिकायामितरेतरहृदयश्लेषोन्मिषतोषाभिः कोकदंपतीपरंपराभिर्निराकृतायामकुंठो
 २३ त्कंठेनयुवलोकेननिर्निमेषमवलोक्यमानैरलंकृतासरस्वत्याभिमुख्येनकवेरात्मजेतिप्रसिद्धिसार्थयंतीशांतनवास्पदतयागंगेयतां
 गिणीतिसंज्ञामन्वर्थयंतीसमज्जनदुरितहरापिनमज्जनदुरितहरानिराकृतपथिकविश्रान्तिः स्ववेतीयकदल्यतिचक्षुषोरमदमान
 दम् ॥ इहसतिभवशोषकरीभवेनपरितोषितांस्ववर्णनदी ॥ दुर्वर्णरुचिरफेनैः सत्त्वसताजान्द्वीमसत्त्वसता ॥ ८८ ॥ पुनःसम्लाघम्
 स्विर्णवंतविदुःकांतैरामांहेमापगामिमाम् ॥ हांपत्यमनयोरेतदनुसूयंविशोभते ॥ ८९ ॥ कृ० ॥ साक्षेपम् ॥ परिशोभिताम्रपाश्वामध्यमहि
 तरंगराजतःस्फुरिता ॥ कथमिवदधातिकीर्त्तिकावेरीकनकनिम्नगत्येषाम् ॥ ९० ॥ विश्वा ॥ आपातदूषणमिदंनिरूप्यमाणअस्यागुण
 एवस्यात्यश्रयतांवदेनांपरमरमणीयाम् ॥ पीतांबरालंकृतमध्यभागाकल्हारमालाकमनीयवेणी ॥ सत्त्वाद्विकन्याजनकस्यगेहात्यत्युः
 समीपं व्रजतिप्रसन्ना ॥ ९१ ॥ पुनर्निर्वर्ण्य ॥ उद्गच्छदच्छतमगुच्छलसच्छिरस्कास्तोरहपेपितरवःप्रतिभांत्यमुष्माः ॥ एनांतरीतुमिहयत्न
 जुषःस्वशीर्षबद्धावदातवसनाःपुष्टिकाद्वामी ॥ ९२ ॥ किंचित्तंरमुपसृत्याधस्ताद्वलोक्त्यसहर्षम् ॥ सारगडिभनयनानवकेलियो
 ग्यनारंगमुख्यतेरुपुष्कलनिष्कृतयम् ॥ श्रीरंगदिव्यनगरीप्रथतेनयाब्धिपारंगतेबुधजनेःपरिसंख्यमाना ॥ ९३ ॥ निपुणंविभाव्यस
 शिरःकपम् ॥ हंसानिष्कुटदीर्घिकावसंतयःप्रक्रांततर्कावहालीलोद्यानचरःपतंजालगिरापुंस्कोकिलःखेलति ॥ हेताहेतकथायथा
 विदधतिक्लीडाकुमारादहसैरंतांत्रिककारिकाःपरिपठेत्येतामुहुःसारिकाः ॥ ९४ ॥ किंच ॥ प्रातःप्रातःपयसिविमलेपावनेसत्त्वपुण्याः
 स्नापेस्नापंसकलविषयत्यागिनोयोगिनोमी ॥ वारंवारंभुजगशयनलोचनाभ्यांपिबंतोक्षामक्षेमाःसणवदखिलकालमत्रक्षिपन्ति ॥ ९५ ॥ कृ०
 टी० १ कवेरात्मजाकन्येतिश्लेषेण २ शोभनंतमर्णवंसुवर्णयुक्तेच ३ आश्रिताम्रुतिपदे ४ त्रपु ५ रूप्यं पश्येत्तसिप्रत्ययांतम् ६ बहुलकल्याणाः ॥ ॥ ॥

वयस्यविस्मृत्मेवाभिभाषसे॥ सारंगहृष्टीः कथमुत्सृज्यः सारंगहृष्टीः स्वदत्ते मुनिभ्यः॥ कवेरजासंगतिमुच्छिस्तस्योः कवेरजासंगरुचिः क
 थं स्यात्॥ १६॥ वि०॥ सरवेभवता भणितानां पदानां व्यासेनैव विरोधः समधिप इत्यग्रतः पश्यन् जल्लिंबध्वा॥ श्रीरंगेशोभते यस्य श्रीरंगेशोभ
 ते च यः॥ नमो हं कलयेत स्यै नमो हं कलयेत तः॥ १७॥ किंचा प्रणिपति कर्मकुर्मः फणिपतिभोगे शयं रथांगशयम्॥ कारणमेकजगतावारण
 पतिभीतिवारणं ज्योतिः॥ १८॥ क०॥ किमस्मिन्महाभुजंगे क्रियंते त्वया प्रणामाः॥ तथाहि॥ प्रणामोत्तुंगपयोधरो ज्ज्वलरुचिस्तन्वनभुजंगा
 न्वयं श्रीरंगस्थलनित्यवासिरसिकः शृंगारिणामग्रणीः॥ प्राकारप्रकरांतरस्थितिमतीयां जपद्विन्यहोनिः शंके परपुरुषश्चिरमसौ निद्रा
 तितत्संनिधौ॥ १९॥ वि०॥ श्लेषावलंबनादोषानमेरोषावहाः॥ प्रत्युत तोषावहा इति नाहमत्रोत्तरयामि पुनर्निरूप्य॥ स्थितिभृदिर्निजमोलि
 पुधृतपादो विरहितापकारी च॥ इंदुरिव रंगबंधुर्दोषाभावे विलोक्येत किंतु॥ २०॥ यद्वा॥ न विधौ शृंगभरंगलक्षितांगे सुमुदाय्यायनकारिणी ह
 दृष्टे॥ कुरुयामि कुरंगलक्षितांगं कुरुदाय्यायनकारिणं विधुंतम्॥ २१॥ पुनः संचिंत्य सविस्मयम्॥ रंगेशसेवको युक्तं नोर्त्तरीति भजेदिति॥ चित्रमेतद्
 संगीतिव्यपदेशं यदश्रुते॥ २२॥ अन्यदद्भुतमुद्भुतमत्र श्रीरंगधामनि॥ यच्च द्वाभिरुच्ययाप्येषा शोभते पुष्करिण्यहा॥ २३॥ समंतादवलोक्य सश्लाघम्
 ॥ अंग्रसेजमिंदरमेशितुरभिव्यक्तिस्थलेष्वादिमं तीर्थं सेवमरुद्दधा भगवतीयां तोषवी निश्रुतिः॥ सर्वात्मानगरस्य चास्य जगतां निर्वाहको नायको
 वा सश्चेद्विहस्यते जगतिको वैकुण्ठमुत्कंडते॥ २४॥ क०॥ सार्धं गीकारम्॥ सोयं यद्यपि हृद्य एव विषयः सायंतने दीवरश्यामांगेन सनायकः कृत
 तमो भ्रंशेन रंगदुना॥ भ्रांताः किंतु चरंति हंतपिशुनाः शांतात्मनां तापदाः श्रीमंतो गदुदं चनाहूतनरवल्वत्रासमत्रासते॥ २५॥ किंबहुना॥ नित्यं काच
 नसिंधुमध्यरुचिरो निष्कंपसंपन्नधिनिस्तल्यामपि कांचनश्रियमुरो मध्ये दधानः स्वयम्॥ विभ्यत्किंपिशुनेभ्य एष बहुलप्राकारसंवेष्टितेशो ते
 १ वितसर्प २ रंगस्थलं सेत्रं च ३ चंद्रनूपौ ४ राजा पर्वतश्च ५ किरणाश्रयणाश्च ६ रंगसंज्ञके विष्णौ ७ सुरंगमित्यर्थः ८ प्रसिद्धचंद्रम् ९ नृत्तरीति आर्त्तरीति च १० संगीत्यभावः संगरहितश्च

दि-२ धामनिरंगनायक इति स्वारव्यामिहरव्यापयन् ॥६॥ वि० ॥ सखेन जातु श्रीमतां हानिः ॥ प्रकृततद्द्वेषुणोपि शुनानामेव भवंत्यनर्थाः ॥ परविजिही
 २४ र्षया प्रवृत्तः पिशुनस्तु स्वयमेव नाशमेति ॥ कलभः शलभः स्य किं न दाहः पृथुदीपग्रसनाय जृम्भितस्य ॥७॥ अलमन्य प्रसंगेन तमेव चरंगेशं श्रीरं
 गधामाजमनुसं दधामि ॥ सविस्मयं ॥ स पर्याविरुद्धादपि प्राप्नुमीष्टे समर्थो जगत्यां यतोरामचंद्रात् ॥ अरंगाधिराजो दित प्रौढभक्तेरपि प्राप पूजां
 ससंगं धेसज्जः ॥८॥ अथ कानात्र विरोध इति समर्थये ॥ कुवस्तु हानात्स हस्तसंग्रहीराघवः समम् ॥ हंता कुरंगराजस्य रंगराजमपूजयत् ॥९॥
 ललितवपुषि शेषैलब्धसंपू
 र्णतोषे परमपुरुषशेषे पर्वचंद्राविशेषे ॥१०॥ भगवन्नरंगनायक भवदीये सदसि भाषितुमपि वयं विभीमः ॥ तथा हि ॥ कर्तव्याकरणस्य वाममिते
 रद्यस्य प्रवर्त्तकस्य भाष्यं व्याकरणस्य साधुविद्देश्याय दीया पुनः ॥ यद्वा हो द्विजशेखरः अतिमयो यस्य शुभाभारती गोष्ठ्यां त्रस्यति तस्य ते
 कविजनोरंगेशकृतं स्तुतिम् ॥११॥ पुनरंजलिं बध्वासप्रार्थनेम् ॥ वरगुणगणसीमावारिदृश्यामधामासततममररामासंघसंगीतनामा ॥ परि
 हृतभवदाभासिताकल्पहेमाममकलयतुभूमा मंगलरंगधामा ॥१२॥ अन्यतो वीक्ष्य स श्लाघम् ॥ स्वामिनीस्तोमिनी लाज्जमदमोचनलो
 चनाम् ॥ अंगनारंगनायस्य दीप्तिमूर्तिमतीमिव ॥१३॥ देवीमुद्दिश्य ॥ मोहोन्मूलनमूलिका भवजुषां मोक्षाध्वनिः श्रेणिका चेतः शुद्धिविधान
 सिद्धयुलिका चिंतातमश्चंद्रिका ॥ विद्याविभ्रमसारिकाः सिकमले विष्णो रुरो मालिकामातस्त्वममपारिजातलतिका मोदांबुधेर्वीचिका ॥
 ॥१४॥ रु० ॥ कोत्येव हंतव्यं तस्यापि कमलामपि चंचलं ॥ अशिष्टेष्वेवरज्जं तीमभिष्टौतिकं बुधः ॥१५॥ तथा हि ॥ प्राकूपयं कर्मधिष्ठितोपि मृ
 दुलं पालाशशय्यामपि प्रायः प्रार्थयते कदम्बमिव यः क्षीरोदनं भुक्तवान् ॥ प्राश्नात्येव केदुष्णिकाममृतवत् प्रागाप्तपीतांबरः कंथां याचति
 टी० १ सभा २ स्थित्या स्वभावेन च ३ विद्युतं च पलांच ४ दुर्गवाग्दू ॥

भूत्यतिक्षितिपतिर्लक्ष्मीकटाक्षायये ॥१६॥ अन्यच्च विधेयम् ॥ दातुं ह्यग्निय एष वारणमगात्त ह्यर्घ्यहो वारणं पश्याम्यद्य चिरादशेत भुवि यो भूस्तस्य
 शेत भुजे ॥ नाहारानपिलेभिरेयदवलाहारानमूस्तु त्रियाविदं तैकमलादगू मिभिरहो निम्ने भवत्युन्नतिः ॥१७॥ इदं च बोध्यं श्रियमुद्दिश्य ॥ हतुं
 वै धुजनानुधनार्थमनघान् गंतुः परस्त्री शतं रंतुं जंतुं विहिंसकैः सह जनैः संतुष्यतो वचनैः ॥ वक्तुं स्त्रीक्ष्णमयुक्तमेव वचनं पंक्तुमिति चोदनेन
 त्वं नृत्यसिमदरेषु कर्मलेक्यंत वै तन्मतम् ॥१८॥ अन्यच्च ॥ एषामन्यकलत्रदर्शनकलाव्युत्पत्तिश्चून्ये दृशौ मूढं हृच्च परार्थचितनविधौ मिथ्या
 नभित्तं मुखं ॥ अप्रज्ञातं पशून् बुभुक्षितं शिशून् भोदकैस्ताम्यतस्तेषां लक्ष्मिगृहान् दृशा च भयभीते वेहना वीक्ष्यसे ॥१९॥ वि० ॥ सखेमनसः
 खेदजननी तवेयं वाणी ॥ यतो दुःशीलेषु दृश्यमानाः साधुजनानुपयुक्ताः संपदाभासाः प्रत्युत मृत्युतरणकारणभुवनजननीरूपा कटाक्षवै
 धुर्यनिबंधना एव ॥ उक्तं हि ॥ गुणहानिरुदधिदुहित्वै मुख्यनिबंधनत्वमुचितज्ञेन केन चिद्दिदुषा ॥ सद्यो वै गुण्यमायां तिथीलाद्याः सक
 ला गुणाः ॥ पराङ्मुखी जगद्वात्री यस्य त्वं विष्णुवल्लभे ॥२०॥ ततश्च ॥ संपत्तिः किंपचैनानां संप्राप्ता का पश्येन या ॥ नरकानुभवो दकैर्न सालक्ष्मी
 कृपाफलम् ॥२१॥ तथा हि ॥ धन्यमन्यतया तृणीकृते बुधा धर्मेषु दुर्मेधसः सेष्याः स्तामसपुण्यलेशविलसत्संपल्लवाः पल्लवाः ॥ पश्याम्यनपहाय
 पंचपदिने राकल्पमल्पादमेभोक्ष्यंते वतया तना बद्धा विधात्कात्ता न गतां तरे ॥२२॥ यच्च भणितं भवता तत्र भवतः शिष्टान् लक्ष्मीनवीक्ष्य तद्वदिति तद
 दानेन यद्वदितमेव ॥ यतः साधुजनैर्भ्यो मुक्तैश्चर्यपर्यंतं निरंतरं भगवद्भक्तिसंपदं प्रदत्ते दूरापास्तमारामयविकारा वाराशिदुहितुरुदारकंटाक्ष
 संध्याधारा ॥ संभोगारंभजं भन्मदकितवपरीरंभसंपीड्यमाना प्रोढस्त्रीरत्नहारप्रशिथिलगुणवत् भंगुराः संपदोघाः ॥ साधूनां मास्मभूवन्सर
 पुरनिरयीकारदक्षा हिलोके भोक्ष्यंते मोक्षमंते स्थिरनिरवधिकानंदधारात्मकं ते ॥२३॥ किंच ॥ लक्ष्मीकटाक्षपूरः सजयति यदुपचयतारतम्ये
 ना ॥ नरसरपशुप्रजानां पतयः स्युर्हंत जंतवः केपि ॥२४॥ टि० १ भूत्यवदाचरति २ रूपणाः ३ अन्यायेन ४ औकलिकम् ५ पंचषड्वापा निष्कृतां तोपमस्त
 स्यये

वि- २५ रु०॥ कमलाकटास्यातिशयोविभवोपचयहेतुरितिनोपपद्यते॥ यतस्तदल्पीयस्त्वमेवसंपदुत्कर्षसंपादकम्॥ तथाहि॥ गजशिबिकातु
 रगाः स्फूर्णरस्यतन्व्यादृशाहरेस्तन्व्याः॥ सद्भिभवतिवाहोनीरदउसाचहृत्पक्षीच॥ २५॥ वि०॥ विहस्य॥ ईदृशीमुत्कर्षपिमुनामरविं
 तालयामभिज्जलामि॥ किंदर्पसायकधनोपचयेप्रमत्तैः कंदर्पसायकहतेः क्षितिपैरिहेति॥ संतः पुरंदरनुतत्वरविंदनाभैरतः पुरतदवनाव
 नुचितंयति॥ २६॥ पुनरनुध्यायसांजलिबंधम्॥ मातस्तेमधुसूदनप्रणयिनिप्रातःसरोजच्छुटामुष्टीमुष्टिविचक्षणेषुभगुणेदृष्टीनमस्कुर्महे
 ॥ अष्टाभिः किल दृष्टिभिश्चतिसृभिर्जुष्टाः सहस्रेणवादेवाद्वादशभिश्चयद्विषयतामेवार्थयतेक्षणम्॥ २७॥ इत्यन्यतोवीक्ष्यसानंदम्॥
 उग्ररिपुनिग्रहपविग्रहदिवौकश्वक्रचतुशक्रमदविक्रमानहंता॥ मोक्षसमादरसमेतदहपूर्णः प्रक्षिपतुपक्षिपतिरक्षियुगुलेमे॥ २८॥ रु०॥ किं
 वर्णयसिस्फूर्णममुमतिक्रान्तमयोदम्॥ तथाहि॥ अधिगतनिगमांगोपिद्विजराजोप्यच्युतं दधानोपि॥ निजगारकथंकारनिःशंकंभिल्लपल्लि
 कांगरुडः॥ २९॥ त्रि०॥ पक्षिराजस्यभिल्लपल्लिकानिगरणेनसाधुजनानुग्रहासाधुजननिग्रहसामर्थ्येसदसद्विवेचनचातुर्यचव्यंजितमेतत्कथं
 भूषणमेवदृषयसि॥ शृणु॥ गरुडो गिलेन किमपि किलिबषविलेखलभिल्लजालमुषितं तदतरे॥ निरजीगलनिजगलादिलासंभवतः प्रप
 न्नमिवपन्नगैशयः॥ ३०॥ हंतशकुंतपुरंदरस्यास्यस्वच्छंदविहारावसरेष्वप्यभंगुरमेवस्वामिकैकर्यम्॥ यतः॥ स्वज्येष्ठप्रेयहयोश्चितरथघृणि
 मन्मंडलस्थाच्युताव्यसन्मार्गपक्षवातोद्गतधरणिरजच्छन्नमेतज्जवेन॥ कल्लोलैरुल्लसद्भिः प्रचलजलनिधेः शालयन्धूर्णदण्डः प्रखड्गिणी
 रखेडच्छलकुसुमकुलैर्मंडयत्यंडजेन्द्रः॥ ३१॥ पुनरभिध्यायन्॥ यद्वीक्षाधैर्यरक्षांकिलपुलकभृतांप्राचतोदैवतानांसेवासंमर्दकाले
 गिरिशफणिगणाद्विभ्यतामभ्यतानीत्॥ सोऽयंगिरिपृथ्वीधरवरशिरवरच्छायदायादकायश्चिदन्वेदंरिपूणोकलयतुकुशलंछादसो
 नःशकुंतः॥ ३२॥ पुनःसविस्मयम्॥ नगरूपमुपैतियुक्तेमंगीकृतंशांखोपिसुपर्णउन्नतोपि॥ टि०१ वृक्षरूपत्वं रवेदशाखाः शिरवाश्च ३ दलानिपशाश्च॥ २५

विनतैकविधेयएषचित्रस्थिरमामोदमगान्मधोर्विपक्षात्॥३३॥अथसर्वतःपुरीनिरीक्ष्यसांजलिबंधम्॥श्रीवल्लभदासेभ्यःश्रीरंगक्षेत्रनित्यवा
 सेभ्यः॥त्रुटितभवत्रासेभ्यःनमोस्तुत शिष्यधीचिक्तासेभ्यः॥३४॥क०॥सखेसर्वानेतत्पुरवास्तव्यान्मास्मभवान्नमस्कार्षीत्॥निबिरीस
 गुणस्तोमैर्हरिदासेरलंकृते॥अदृशूलाःकतिपयेपटुस्मिन्प्रतिष्ठिताः॥३५॥निरूप्यसविस्मयं॥शक्राद्यर्थहविरघहरंशौरिणास्वादितयत्
 दत्तवित्तग्रहणचपलाःकेपिविक्रीणतेतत्॥धामश्रीमद्यदिमधुजिताधीयतेस्वीयमेतेनत्रस्यतेधनकणतृषास्तच्चविक्रेतुमज्ञाः॥३६॥वि०॥मे
 दमतेमैवं॥किंकिंनजीर्यतिमुकुटपदारविंदहंहाभिवंदनकृतामिहदेहभाजाम्॥अत्यद्भुतौप्रधविशेषनिषवकाणामाप्तादयेतकिमनर्थमप
 य्यसेवाम्॥३७॥समेतात्पुरीनिरीक्ष्यसंस्थापम्॥रंगान्यदनंगारःकसारैर्वास्थलेष्वहौ॥किंदृष्टंकिमपिसेबंसप्तप्राकारवष्टितम्॥३८॥क०
 वयस्यमैवेवोचः॥अभ्यर्णस्यपुरस्यतदधिसत्त्वात्मजातदम्॥शैवक्षेत्रमवेक्षेथाःसप्तप्राकारसंवृतम्॥३९॥विश्वा०॥विहस्यसत्यम्॥ज
 टाधरप्राकारसंवृतस्यास्यश्लेषैर्भूषणैर्नवरंगसाधर्म्यसमर्थनीयनिपुणनिरूप्य॥नंदत्कदर्पदर्पक्षपणनिपुणदृग्बन्धि संपर्कलाभारुण्यः
 फण्यग्रगण्यप्रकरमयंतयाभूषणैर्भूषणैर्यः॥कांतःसांतःपुरःसन्कवलितगरलोराजतेराजतेद्वौमत्स्यांमत्स्यात्मजाग्रेविहरतिसुचिरंशंकरः
 शंखरोचिः॥४०॥क०॥सखेनात्रस्थातव्यम्॥यदिहविश्वविलक्षणरीतिरालस्यते॥पश्य॥येतोयैर्नादैरभिषिक्तास्तेहिनापमुज्झंति॥प्रत्युतज
 हातितापंकावेरीशंकराभिषेकेण॥४१॥वि०॥कुतएवं॥क०॥शृणुतावत्॥गंगानुषेगाद्यमुनासदर्व्येत्यसत्त्वतापाबतसत्त्वकन्या॥गंगाधरेस्वैरभिषि
 च्यमानेतोयैःस्वयंतापमियंजहाति॥४२॥वि०॥इदृशंदूषणगुणग्राहिणामभिमतमेवेतिअन्यतोविमानंप्रस्थाप्यसानंदम्॥अमीरदलु॥व्याला
 धिपेशयशुभस्थलभूषतेलाःस्वेलाशनायतनसौद्रतरीतरालाः॥चोलाविभांतिपवमानविहारवेलाडोलायमानसहकारनवप्रवालाः॥४३॥
 निपुणविभाव्यसोत्कंठं॥नागवलीमतल्लीभिःसुमुखीभिरिवादरात्॥॥टि०॥१नद्याः२वसंतदैवौ३पक्वात्रयस्थानानि४प्राभिर्जटाभिसहितःशंकरस्त
 सप्तप्राकारः॥

वि-२६ परिख्याः प्रमोदं तेन मुकाः कामुका इव ॥४४॥ इतश्च भवानवेक्ष्यताम् ॥ अभ्रं लिहानहह पश्य मरुद्वधा यारो धोरुहः ५ शुफलानि हनारिकेलान् ॥
 आगच्छते सवितु मंडलमाश्रिताय देवाय भक्तितद्वात्तनवोपहारान् ॥४५॥ ल० मम त्वेवं मतिः ॥ लोलदीर्घदला बृहन्नरफला वातो ललत्थूलिभि
 श्रुन्नाः प्रांशुतमाः स्फुरेति पुरतो ये नारिकेलद्रुमाः ॥ धूमास्वादनपात्रधारिण इमे द्वाधिष्ठ च चज्जटा भस्मोत्थूलितमूर्त्तयो विवसनाः पातवन्दिभेदा
 इव ॥४६॥ वि० ॥ सहा समन्य तो निर्दिश्य ॥ पद्मिन्पाकषौ चितगंधप्रसवान् प्रपश्य पुन्नागान् ॥ अत नृशायुगकलनात्सं प्राप्ता नधिकरेणुसंपर्कम् ॥
 ॥४७॥ पार्श्वतो वीक्ष्य ॥ अहो महोन्नता जनपदानामभीषामभिजाता ॥ पश्य ॥ ज्योतिष्मोमस्तो मउक्थ्यातिरात्रा मोर्यामः षोडशी बाजपेयः ॥ प्रौ
 ढायज्ञाः पौंडरीकाद्ये चोले चिते चित्रमोपासनंति ॥४८॥ पश्य ॥ गृहे गृहे पश्य रुताग्निहोत्राः शास्त्रौ षथो ज्ञा घट्टदेवि दोषाः ॥ पुण्योन्नराः पंडित
 पुंडरीकाः पुनंति वेदैकधना जगन्ति ॥४९॥ ल० ॥ एतद्विषयविषयाभ्लाघाशां स्वानुशाखनं कर्तव्या ॥ यत एतद्देशे वसतां सतामप्यनेक प्रकारादुप
 चारा उपलभ्यंते ॥ स्त्रातिप्रानरधिस्त्रंति विधिषसंध्यादिकर्माचरंत्यग्नीनादधतमखान् विदधते शास्त्राणि चाधीयते ॥ अभ्यर्चति स्तरान्परा
 र्घ्यकुसुमैरर्चति किंचातिथी ननैः किं पुंरीतने स्तनसमीपुष्यंति दृष्यंत्यतः ॥५०॥ पुनर्निरूप्य सविस्मयम् ॥ कष्टमेतद्देशवासिनीनां विलासिनी
 नालज्जाव्युत्पत्तिराहित्यम् ॥ तथा हि ॥ अपि हंत चोले कसैस्थैर्यवतीनां चिराय युवतीनां ॥ अपकंचुलिका बंधो कचकुं भाविति विरूढमुपलब्धम्
 ॥५१॥ किंच ॥ अगूढमाढस्तनकुंभिकुंभमंभोजदंभोदंयजेत्रनेत्रं ॥ चित्ते निर्धत्तवत चोलदेशस्त्रेण प्रवीणं रतिकोत बाणं ॥५२॥ अपि च ॥ नवा
 र्त्तवमहोत्सवे ननु सहस्रशः संगता गृहाह्विरशं किं गदित कामगाथा श्रुताः ॥ अहायैकठिणस्तनप्रकटनादनागस्विनो मुनेरपि घनांधू
 तित्तुलकयेति चोलांगनाः ॥५३॥ वि० ॥ वयस्य मास्मनिंदचोलमंडलवासिनो जनान् ॥ याभिः सर्वपदार्थैश्चुद्धिरुदिता तास्वप्नदेवार्पितं नि
 ही० १ कवेरी २ अतनोः कामस्य बाणाः पक्षे अतनुर्महान् वीर्युः ३ ललविते सर्थः ४ नद्यां ५ वस्त्रं वसतिश्च ६ स्त्रीसमुदायः ७ अगस्त्य ८ प्रसूनिमितामिव स्वत्पां कुर्वति ॥

४
 क्षिप्तं निशिरक्षितं शुचि हविर्भक्ष्ये तच्चेत्काक्षतिः ॥ त्याज्यं स्त्रनिषेधतस्तदिति चेत्त्याज्यं स तैलं च तद्भोज्यं पर्युषितं स्मरंति यदतो योज्यं न तद्
 वषणेः ॥ ५४ ॥ पातिन्नत्यमुपेत्य नित्यमनघाचारावदात्ताभ्यानां चौलीनां यदिकंचुकीनकुचयोर्मालीमसीका ततः ॥ नारीणां स्फुरतोपयोग्यवयव
 स्पष्टीकृतिर्दोषदुर्लभं चेदधरापि धानमपि किं न स्यात् ॥ ५५ ॥ पार्श्वतो वलोक्य स श्लाघम् ॥ अस्य देवस्य भाग्यवन्तारवल्चिता
 परित्यक्ता ॥ यतोत्र ॥ मणिमयफणितल्पे मल्लिकापुंजकल्पे शमितजगद्भद्रासंश्रयनयोगनिद्राम् ॥ दैह्यरकुह्यवती देवताचक्रवती दलि
 तदुरितबाणे दृश्यते कुंभकोणे ॥ ५६ ॥ अंतर्गिरि किं भूतामवेक्ष्य स शिरः कंपम् ॥ स्नात्वा स ह्यस्रताजलेशुचितमाभूत्वा जपादि क्रमेण
 त्वाग्नौ च हविः कृते तरगिरां कृत्वा च पारायणं ॥ नत्वा शार्ङ्गधरं भवामयहरं स्तुत्वा च तं भक्तितः श्रेष्ठाः कालमसीक्षि पंति बहवः श्रीकुंभकोणे
 हिजाः ॥ ५७ ॥ इतश्च ॥ कुटीषु गोपीसु चैरासु मोक्षभूतटीषु गोपाल इति श्रुतो चरत् ॥ अकंपकारुण्यमुपेत्य मोदते स चंपकारण्यमगण्य
 वैभवः ॥ ५८ ॥ अत्र किल राजगोपसु कलमुपाश्रयतः साधुजनस्येत्यमनुसंधानम् ॥ कोपाटोपदशा विशालपुरुषालापादिरूपाशुभ
 व्यापारग्लपितार्थिलो कददये भूषणलपोशैरलम् ॥ तापाविष्टसकृत्पन्नजनमुक्त्या पादुते दीक्षिते पापानामपनोदनाय कुहनागोपाल मे
 भक्त्यु ॥ ५९ ॥ क० ॥ अत्रापि मम विरोध एव प्रतिभाति ॥ यतः ॥ न्यस्तपादः सुमनसां शीघ्रैर्धुमेधुहार्थहो ॥ मुरारातिर्हिरेफोपि चंपकारण्यमा
 ६० ॥ वि० ॥ विरुद्धानामपि सहावस्थिति संपादके देवे वा सुदेवे कानामविरोधकथा ॥ यस्मिन्विलोचनतया सह पुष्पवंतौ पर्यं क्वाहन
 तया फणिपक्षिराजौ ॥ तेजस्विनौ प्रमुदितौ स्थितिमाश्रयं ते तस्मिन् न हो भगवति क्व विरोधगंधः ॥ ६१ ॥ इति परित्रम्या वलोक्य प्रांजलिः ॥ प
 रिगतसहकारैः प्रांसुभिर्नारिकेलैर्दिनकरकरधारादुष्प्रवेशांतरेभ्यः ॥ चुलकितदुरितेभ्यश्चोलदेशस्थितेभ्यो नम इदमखिलेभ्यो नाथ दिव्य
 स्थलेभ्यः ॥ ६२ ॥ क० ॥ भवतु तैवैतेषु नमस्कृतता ॥ ॥ टि० ॥ १ आकाश २ वेदानां ३ यमुना ४ दूराजभिः ५ दैत्यमकरंदश्च ६ चंद्रसूर्यौ ७ अत्र चौर्यपरैः ॥ ॥ ॥

वि. द.
२७

मम तु देवलं कादि देवालये पजीनि दुराचारानां लोकयतो न भवति नमश्चि कीर्षा ॥ तथा हि ॥ वार स्त्री कुचमर्दिभिर्विचरयंत्यर्घ्यादिदानं करैस्त
हीटीरसवासितैश्च वदनैर्जल्पन्ति मैत्रानमी ॥ द्रव्यं देवलं काहुरंत्यच कितो देवस्य तत्पूजितास्वेतास्तप्रतिमास्तद्वत्तं भवितुं किं देवतासन्निधिः ॥
॥ ६३ ॥ किंच ॥ आघ्राता बत पुण्ययौ वत कचानौ कर्मसंध्यादिकं यैरभ्यस्तमभूत्सभ्यवचनं न त्वेव वेदाक्षरम् ॥ अधश्चोयपरेदूरन्वयभवेः सूदैर
संविदो लीन्यन्नादीनि निवेदितानि भगवानंगीकरोत्येष किम् ॥ ६४ ॥ विमृश्य ॥ अहो कलिमाहात्म्यादखिलजनानामनिवार्यो विवृकविपर्ययः ॥
संविदो स्वादरतोर्पिता निहरये सत्त्वोत्तरैर्भूस्तरैरन्नान्यत्र न मानयेति विधि वित्तिज्ञानिवृद्धा अपि ॥ देवस्यायतने स्वदेति विभया ब्राह्मेः कृतानो
देनति स्पृष्टान् पृजनेन नृमरिषिदेष्टान् शिष्टाहृतान् ॥ ६५ ॥ वि० ॥ मादृशो ह्यो हित्व्यसेत्रमहात्म्यवेदिभ्यो भवदीयमन्नद्वेषणनरोचते ॥
यतः ॥ उपस्येव स्नानं हचि तश्च चित्तः किलिचषुषो विनीताः स्वेषास्त्रे विगतवर्जिनाः पूजकजनाः ॥ परित्रातुं लोकान्विधिवदपतं द्रो न विदधते प
वित्रैरन्नाद्यैः परमपुरुषाराधनममी ॥ ६६ ॥ आवाण्यतामिदमपि यदभ्युपगम्याप्यभिधास्यामिरहस्यम् ॥ विधिवदविधिवद्वा भक्तितो भक्ति
तोवाननुश्रुचिरश्रुचिर्वा नाथमर्चं त्विहर्त्याः ॥ अनुदिनमुपयातैर्चमानास्तदेवैरुचिरजितमूर्तिव्यास्तिकस्यास्तिकस्य ॥ ६७ ॥ इदं चावधे
यं ॥ केचिच्चक्रधरापराधचकिताः क्षमापालभीताः पदशब्दातः कलिचित्पचत्सवहिताः श्रुताश्च दिव्ये हविः ॥ अग्रेन्यस्तमिदमुदेव भगवा
नालोकनैः स्वीकरोत्यहं सहरणास्ययाचतदिदं प्राश्नति भाग्योत्तराः ॥ ६८ ॥ पुण्यतावत्त्वानुभवसिद्धौ प्रकर्षनिकर्षौ भगवदायतनतदित
रस्य लपरिकल्पितयोरन्ययोः ॥ उपस्कारैस्फारैरुपचित्तसामोदभरमध्यवैत्यन्तगेहे कृतमनतिभोग्यं बुधजनः ॥ अभूयः संस्कारिण्यपि
हविषिदेवालये भवेत्वनल्यं भाग्यत्वपुनरघहरत्यं न मनुते ॥ ६९ ॥ इदं च बोद्धव्यं ॥ देवागारनिषेविणः किल जना दुष्यंतु शुद्धांतु वा तेमी
स्वामिपरिग्रहेण नियतं मान्यामनीषा जुषाम् ॥ टी० ॥ १ पाककर्तारः २ सात्विकगुणवद्भिः ३ संस्कारहीनः ४ विष्णुः ५ भाग्यशालिनः ६ बहुभिः ७ मन्यते ॥ ॥

२७

प्रायेण श्रयगोरवेण लभते हीनोपि मानार्हतां कुञ्जं स्त्रीमुखेनोपि भजते पूजां हिराजाश्रयात् ॥७०॥ इत्यन्यतः परिक्लामन्नग्रतो विलोक्य सहर्षं
 सांजलिबंधम् ॥ पातु पातकिनो जनान् शरणान् पातु त्वयः सागरं यातुं यातु पुरीमरीनरणमुखे जेतुं दशास्यादिकान् ॥ नेतुं भूतनयान् मुहं विरहि
 णीमेतुं यशःश्राव्यं तदा तुं शर्मचराद्येण रचितं सेतुं नमस्तु महे ॥७१॥ हंत कठिनानामप्यनुबधुजने प्रीतिरिति महती ॥ यतः ॥ लंकापुरपेक्तिमु
 खेन रुद्धां भूमिस्तुतां भूमिभृतो नुबंधात् ॥ पतिं पुनः प्राप्य त्वं पयोधौ सेतुं भवेतः स्वयमाप्नुवन्ति ॥७२॥ निरूप्य ॥ पयोधिमध्ये पूवमानमूर्त्तयस्तरं
 गवेगार्पितफेनचिह्निताः ॥ हसन्ति किं मे दारमंतरणं वंति न मे तेन लसेतु भूधराः ॥७३॥ पुनर्विमुग्रय ॥ लंकापुरावासिरघू द्वह्वारि संपर्कपायादि वसि
 धुराजः ॥ सपत्न्यभूभृन्निबिडांतरोपि विपत्तयः भूभृद्भिरनधिकष्टम् ॥७४॥ शुद्धाः संश्रितधर्मे सेतवद्मे सोढो यवर्षातपाः स्थित्वा सिंधुजले सदा क्षिति
 भृतो घोरंतपः कुर्वन्ते नृत्यं तीरिन्निखं मेवलुलित्वा स्तीष्णैरतन्वां शुभैर्लावण्यं दधतीः कदापि न चलं त्यालोक्य वीचीरमूः ॥७५॥ स्पणमपि ध्या
 यन् अंजलिं बध्वा ॥ अस्तो कदापि श्रेयारिधिरेषयस्मात् नस्तो विभर्त्ति विपुलोपलसांद्रसेतुम् ॥ गोपायते दुरितवन्ति जगन्ति तस्मै कोपायते रघुप
 ते नृपे नमोस्तु ॥७६॥ लंकासाध्वे भूमः ॥ काकुत्स्थकोपचकितः कमितानदीनामांसीद्यदा गुरुनगपूवनाहृतो यः ॥ शक्यस्तदैष तरितुं हरिभिः पदा
 न्द्वयं वा फलकथयसेतु कृतिश्रमस्य ॥७७॥ विश्वा ॥ तत्कथितमेव मया भवता तु न सम्यगवधारितम् ॥ शृणु तर्हि पुनः सावधानम् ॥ अंभो राशि
 निराशं पत्नित्वे तच्चाजीकृत्य राजीवनेत्रः ॥ अंभो राशेर्लघनार्थं नराणां मंभो राशौ सेतुमुच्चैरबधात् ॥७८॥ पुनर्निरूप्य ॥ न सागरो सौ न भएव फेनत्र
 जानचार्या विपुलो दुवर्गाः ॥ न सेतुरेषोपि निशाचराणां नृपातकानामपि धूमकेतुः ॥७९॥ पश्यान्न जलचरभ्रमचमत्कारः ॥ गजेन्द्रबुद्ध्या न लसेतु
 शैलान् दृष्ट्वा ग्रसंते जलधौ वसंतः ॥ तद्भासजायं स समुत्थ दंष्ट्रा व्याधाः प्रधावन्ति यथा गतं ते ॥ ८० ॥ पुनर्विचिंत्य ॥ डिंडीरखंडान्वयपादुराभं द्राघिष्ठ
 मुच्चैः परिणाहवन्तं ॥ काकुत्स्थसेतुं कलये गुणाढ्यं धौ तोत्तरीयं धृतमर्णवेन ॥ ८१ ॥ १ पक्षरहिताः शत्रवश्चरकामबाणैः बहुभिर्वायुभिः ३ सौंदर्यसारत्वं ४ विशालता ॥ ॥

वि- २८ यद्वा ॥ चिराद्गुराभूरिभरार्तमूर्तिहरित्करिष्वर्पितनैजकृत्यः ॥ अमस्यायार्णववारिशीतेशेतेसकिंसेतुमिवेणशेषः ॥ ८२ ॥ विमृश्यसप्लाघम् ॥ यः पु
 रापापदंशकच्छेदेसाधनतांगतः ॥ ससेतुर्नैकशक्तः पापपंचकभंजने ॥ ८३ ॥ इतिपरावृत्त्यान्यतोवलोक्यसामोदम् ॥ तापविलुपतिनृणामिहता
 म्रपणीत्याख्यावद्वनघटवानलज्जुभणोत्थाम् ॥ पाथोनिधेस्त्रिजगतिप्रथितोवरोधोरोधोलसत्यरमहर्षमहर्षिगुणः ॥ ८४ ॥ तदभ्यर्णनिर्वर्ण्य ॥ चका
 स्तिकु ॥ पुरीशुचिनिताम्रपणीतदेविरक्तपरिपन्क्तिमन्त्रियुगेभक्तिभिर्वैष्णवैः ॥ दृढव्रतशतार्पुरोचकुलसंपतदंभरध्वनिद्विगुणजंभणद्विडवे
 ज्वला ॥ ८५ ॥ अत्रत्यानांहरिभृत्यानामित्थमनुसंधानम् ॥ परिदृष्टवतेसहस्रशारवापरमांदाविडसंहिताहितांनः ॥ गुरवेकरवामनित्य
 शठकोपायमहर्षेप्रणामम् ॥ ८६ ॥ अंचामचिंचातरुमद्भुतंतंपंचामरद्रुनवधीरयंतम् ॥ शठारिसंतंकिलपस्यमूलेतपःफलकिंचिदुद
 चित्तनः ॥ ८७ ॥ दिशोऽश्रितानामहर्षिकंफलंवल्लक्षणोभातिसंतितिणीतरुः ॥ सहस्रशारवंदविडागमंसृजन्सपस्यमूलंसमुपाश्रितोमुनिः
 ॥ ८८ ॥ हरिमिवकृतवैतरणंबवुलोभणंरुणीम्वेशरणम् ॥ ध्येयंयविदुरार्यामुमुक्तभिर्यत्प्रबंधमध्येयम् ॥ ८९ ॥ नस्मिन्मतिमैस्तदृढाशठारै
 गायंतउच्चैरिहयस्यगाथाः ॥ प्रहायदेहप्रशयंतिदिशेपदेहेमन्नादइतिप्रगीतम् ॥ ९० ॥ कृतदुरितनिरोधानांकलितश्रुतिमौलिभावबोधानां
 ॥ वशितरमानाथानांनसुधापिसमाशठारिगाथानाम् ॥ ९१ ॥ जनानुद्दिश्य ॥ कठिनशठनरेन्द्रस्तावकान्श्लोकपाशान्जठरपिठरपूत्यंजातुमा
 तंगदिष्टाः ॥ लुठितदृढतमस्केमाचसंस्कारकूपेपठतशुद्धजिदुक्ती ॥ श्रमानीतमुक्तीः ॥ ९२ ॥ कृशानुमामेन्य ॥ ननुशठकोपायत्वंप्रणतिप्राप्ताय
 भावुकोपायत्वम् ॥ विमलमतेकुरुकायान्निरसितुमंहोविराजतेकुरुकायम् ॥ ९३ ॥ किंच ॥ बकुलाभरणीयानोगाथानांसन्मुखेनभरणीयाना
 न् ॥ हरिशृङ्गमध्येतस्वरेणपुनतेप्रपंचमध्येतारः ॥ ९४ ॥ सप्लाघ ॥ विरक्तेरास्थानीमधुमथनभक्तेनदनभूविमुक्तेर्निश्रेणीसुकृतपरिपक्तेःफलमसौ ॥
 दो० १ पापोयोदशकोदशमूर्धारावणः पंचमहापातकानिस्वस्मानि ॥ चरत्त्वारितिनहरीतितद्देशप्रसिद्धिः ३ विष्णुः ४ धिक्वर्त ५ एतन्नामकपुण्योदुच्चस्वरेण ७ राजधानी ८ रंगभूमिः ॥

वि-द पांड्यचे लनिवासिभ्यः पंडितेभ्योनमोस्तुवः॥४॥ क०॥ सत्यं पुनर्मह्यमरणामप्येषां नरोचते नमस्क्रियाय देषु मिथ्यावादिन एव बहुलमुपल
 २९ भ्यंतअमीखलुप्रामाणिकमप्यर्थदरीकृत्याप्रामाणिकमर्थसुरीकुर्वन्ति॥नथाहि॥प्रत्यक्षगोचरमशेषमपिप्रपंचमिथ्येतिमायिनद्वमेप्रतिपा
 दयन्ति॥प्रमाणसरणीमतिवर्तमानं ब्रह्माश्रयंतिचपरंबतनिर्विशेषं॥५॥ पुनःसरोषं हंतब्रह्मबंधवद्वमेब्रह्मणेपिपरस्मैद्रुह्यति॥यतः
 स्तुकेव सर्वज्ञमपास्तदोषंभवार्तिहारिश्चरतिमागमाते॥अज्ञंपरंब्रह्मतदेवभुंक्तैसंसारतापानितिसंगिरंते॥६॥ नकेवलममीपरस्मैद्रुह्यति॥
 ॥तत्प्रमाणेभ्यःश्रुतिभ्योपियतः॥मिथ्यार्थवेदकत्वाच्चुतिषुकुमतिभिःकर्मकांडेनिरस्तप्रामाण्यब्रह्मकांडेसहगुणवचनैःशेषितोब्र
 ह्मशब्दः॥मिथ्यार्थमिदंविभक्तिः॥युक्तिरपिपरंब्रह्मनेवाभिधत्तेवाच्यत्वानाश्रयत्वात्कथमुपनिषदांमानताजानताते॥७॥ परमेतेश्रुतिभ्यो
 बहुह्यतिविमुक्तैरकायाभ्युक्तिः॥शरभुवाशास्त्रंतत्प्रज्ञानायनिर्मितंअसंजसतोनीतमहैतब्रह्मवादिभिः॥८॥ किंच॥यादृशःस्वभा
 वःसर्वेश्वरस्तद्विपरितमेवमुशतिविरुद्धमन्यते॥सर्वज्ञमज्ञइतिसर्वपदाभिधेयंकस्याप्यवाच्यइतिसर्वमहागुणानां॥स्थानंचनिर्गुण
 इतीहसमस्तवेदविद्यत्वेद्यइतितंजगदीशमाहुः॥९॥ किंबहुना॥विविधदुरितव्रातस्तीतस्थिरव्यसनाकुलादतिमितमतर्जीवादेवाभि
 दापरमेशितुः॥अपगतपरिच्छेदामोदांबुधेरुपगुच्यतांमशकशिपुकाभेदोनस्यात्कुतोमदहस्तिनः॥१०॥ अपरंच॥दृश्यंमिथ्यादृष्टि
 कर्तापिमिथ्यादोषमिथ्येत्येवपाधीरमीषां॥साधिष्ठात्रोपिकिन्नेतिचिन्तासाधिष्ठानांपंडितानामुदति॥११॥ वि०॥वयस्यमेवमहीसरदवणेषु
 विजृंभिष्ठाः॥पारंपर्यत आगतोत्तिजकुलेपंथानह्यवैवद्व्यहंतेतंपरिगृह्यहंसजगतोमिथ्यात्वमाचक्षते॥अध्येतुंनिगमानशेषतद्वमान्कर्मणि
 निर्मातुमप्यास्तिव्याचचतुरानिकाममितरेकेतावदेतादृशाः॥१२॥ किंच॥श्रुतीरध्येतारःकिमपिवदितारःप्रतिदिनंक्रतूनांहृत्तारःकिमपिजपिता
 रोमनुगपं॥॥टी०॥१गुणभूत्यं२दुर्ब्रह्मणाः३वेदांते४अभिधेयभूत्यासंस्कारकाद्यर्थाभावात्५प्रामाण्यं६तर्कयंति७अधिष्ठानसहिते८उत्तमानां९त्याज्यः१०संपादयि
 तारः११संज्ञः॥

५०

अमीस्याताः प्राहान्यपिरचयितारोविधुनुतेऽन्तेरप्रामाण्यं प्रसजदनुष्ठापकतया ॥१३॥ क०॥ समेतादवलोक्य निस्तला अमीविषयाः शैवप्रचुर
 तयानश्लाघामहेति ॥ अत्रहितत्वहितपुरुषार्थान्यथावस्थिता नभिदधानाः शैवाविदुषोपिविमोहयन्ति ॥ तथाहि ॥ मदनजनकेवी
 तातंकेमहागुणैर्धोपरमपुरुषेनित्यासक्तान्कृत्तिमलामिव ॥ वतपशुपतौशूलोपेतौ मनोभवेदाहकेनिहितहृदयांशैवाजल्पत्यभाग्यहता
 इव ॥१४॥ सूरदासोऽप्यमिच्छेत्कमपिहुतवहात्संपदुःखमिच्छेदीशानुतज्ञानमिच्छेदनवधिविभवमोसमिच्छेन्मुकुंदात् ॥ इत्याद्याः सत्यवा
 द्यादिममुनिभणित्तराकल्य्यापिविष्णोः सेवांशैवाभ्युज्जितोवतभवहतेयेभावयन्तेभवन्ते ॥१५॥ अपिच ॥ तद्विष्णोः परमं पदं हितमसः पारे सदाप
 श्यतासांद्रं सूरिगण्येन निर्मलमहानंतात्मकं शाश्वतं ॥ अपि सतदुमेसमेतमनिशंवेतालभूतालिभिलोकंभीकरमंचितुंन्यवसितामाहे श्वरं न श्वर ॥
 ॥१६॥ वि०॥ सखेगुणग्रहकृतहृतीभूयाः ॥ नित्यं नमिसमाचरन्तिनिगमान्प्रास्त्राणिचाधीयतेसंतन्वन्तिचसप्ततंतुनिचयंधिन्वन्तिभक्त्यातिथीन्
 ॥ सावन्वचंमिषयतिशुचयः ॥ सदैवादरादेवामीदृशधर्मणांकतिपयेदोषाविषयानकिं ॥१७॥ अन्यच्चश्रोतव्यं ॥ स्मरहरपरिचर्यासोप्र
 त्तुल्यतेयाजनयतिहारिनिहन्तेहृदयान्तरेसा ॥ शमितंदुरितवर्गसाचसूतेपवर्गंकुतइवफलहानिःकुर्वतांशर्वपूजाम् ॥१८॥ परंतु ॥ सारुद्रभ
 िनतोतिभद्रयाविष्णुविहंपलवासहिष्णुः ॥ तएवधर्मायभवेतिदाराःकदापियान्नाभिसृशतिजाराः ॥१९॥ शेषप्रायिद्वेषएवहिमूर्खीभिषिक्ते
 हायःकुर्वाणां ॥२०॥ नास्तिक्यमाचहतिनारकमातनोतिप्रोढोनिहंतिपरिलुपतिसंपदंच ॥ आयुःक्षिणोत्फपचिनोतिचसर्वदोषान्द्वेषोमुकुं
 रविषयाल्ययोगतुल्यः ॥२१॥ क०॥ तथ्यमेतत्तथाप्यवैदिकव्रतेष्वेवप्रयततांशिवभक्तिगभिनयतांपाषंडविशेषाणामेषांवेशाएवभोषयति
 हृदयं ॥ तथाहि ॥ श्रिताभयमार्गाश्रिताभयशुष्यन्निटालाजटालास्फुटालापशून्याः ॥ शमप्रानाग्निमस्त्यादृशानिर्दहंतःपिशाचाद्वामी
 १यसक्तं २प्रसारनिरत्यं ३अनिच्छंतः ४युक्तं ५कृतनिश्चया ६तर्पयन्तिभोजनादिना ७प्रसिद्धः ८पोषयति ९मुकुंदसंबंधी १०अमंगल ११अत्यारक्तयेत्यर्थः ॥ ॥

वि० दि० शा० सु० भ० नि० ॥ किंचैवामतिजुगुप्सितारीतिः ॥ पक्षीकृत्यगिरीशंसिध्यारहिताश्वमौनहीनाश्वः ॥ इच्छंस्वधिगंतुमिमैधनं जयं लिंगदर्शने नैव ॥ २१ ॥
 ३० अन्ये च ॥ दीर्घवक्त्रनखरं रवरकल्पाउद्वरं तद्वबाहुयुग्मे ॥ शौचमाचरितुमप्यसमर्थानीचबुद्धिहृदयाविहरंति ॥ २२ ॥ वि० ॥ विमृश्य सखे गु
 णग्राहिणो नैतेपिदषणीयाः ॥ शीतोष्णजृम्भणसहेषु जिते द्वियेषु कष्टेषु चासपरिश्रुक्कलेषु ॥ पुण्यस्थलातनपराकृतकिल्बिषेषु जानीहि का
 जपि ॥ न जटिलेष्वमीषु ॥ इत्यन्यतो वीक्ष्य साशंकं ॥ कइमे पुस्तकहस्ताः कल्पएवोत्थापततद्वृत्तः पर्यटंति ॥ २३ ॥ कृ० ॥ निपुणमवलोक्य सप
 ४० ॥ स ॥ ज्योतिः शास्त्रमहोदधौ बहुतरोत्सर्गापवातात्मभिः कल्लोलेर्निबिडे कणान्कतिपयान् लब्धाकृतार्था इव ॥ दीर्घाशुः स्फुटसंपदादिक
 ५० ॥ न देवज्ञपाशा इमे गेहं गेहमनुपविश्य धनिनां मोहं मुहुः कुर्वते ॥ २४ ॥ किंच ॥ विलिखति सदसद्वा जन्मपत्रं जनानां फलं तियदितदानीं दर्शय
 ६० ॥ तत्सर्वं ॥ न फलं तियदिक ॥ न हरे वाहमोहं हरति धनमिहैवं हतं देवज्ञपाशः ॥ २५ ॥ अपिच ॥ प्रमोदे खेदे वाप्युपनमति पुंसो विधिवशान्म
 ७० ॥ धेवं प्रागेवाभिहितमिति मिथ्या कथयति ॥ जन्मनिष्ठा निष्ठा कलनपरिहारैकनिरतान् सौमेषा दीनां परिगणनयैव भ्रमयति ॥ २६ ॥ अस्तु वा त
 ८० ॥ श्यवादी देवज्ञस्तथापि वृथा तद्वचः श्रवणं ॥ तथाहि ॥ अस्मत्स्वमथ सुखं वाकर्मणां पञ्चि वेलास्वेह हनियतमेते भुंजते देहभाजः ॥ तदिह पुरत
 ९० ॥ एव प्राहमोहं तिकश्चेत्कथय फलममीषां मेततः कितः स्यात् ॥ २७ ॥ वि० ॥ ऐहिकमुष्णिककर्मांभेपयोगिनो नोपालंभमर्हति ज्योतिर्विदः ॥ शृणुता
 १०० ॥ वत् ॥ न देवं नैपि च कर्मावसिध्यन् यत्रास्ति देशः ॥ मुज्योतिषज्ञः ॥ सत्तारान् चारान् चानां गृह्णाणां नतिश्यादयो वायतस्तत्र बुद्ध्याः ॥ २८ ॥
 ११० ॥ यच्च समर्थितं मे ॥ हर्तिकवचननिशमनं मुधेतितन्निर्गुणानभवेति ॥ भागोः शीतकुरस्य वापि भुजगग्रासे पुरोनिश्चिते तीर्थानामटनं जनस्पृघ
 १२० ॥ स तेतापत्रयोच्चाटनं ॥ इष्टे प्रागवधारिते सति धृक्सेषु श्रुलाभो भवेत् ॥ इष्टे तु व्यसने च तत्परिहृतिः कर्तुं जपाद्यैः समा ॥ २९ ॥ अविश्रंभश्च दे
 १३० ॥ टी० ॥ १ अभिधाय पसंकृत्वा २ अनुमानसिद्धि अष्टसिद्ध्यन्तमी ३ सत्कारः अनुमाने च ४ अग्निधनं जयं चेति पृथगपि ५ परिणकः ६ राहुकेतुभ्यां ॥ ॥ ॥

वज्रवचनेऽनुपपन्नः। रुद्धिहासौकुमुदसहृदः पुष्पवंतोपरागः शुक्रादीनामुदयविलयावित्यमी सर्वदृष्टाः॥ आविष्कुर्वन्त्यखिलवचनेष्व
 त्रकुंभीपुलाकन्यायान्ज्योतिर्नयगतिविदंनिश्चलमानभावं॥३०॥ इत्थं किल नीतिविदो विदुः॥ विदेव ज्ञेयमं विबुधविधुरां भूपतिसभां मुखं
 श्रुत्या हीनमनुजगतिश्चान्यं च विषयम्॥ अनाचारान्दुराणपहुरिकथकाव्यमपि च प्रवक्तृत्वौ पेतंगुरुमपि स बुद्धिः परिहरेत्॥३१॥ कु०॥ अ
 स्त्ववमित्यन्यतो वीक्ष्य सोपहासं॥ मिथ्यौषधैर्हंत मृदा कषायैरसत्त्वं लेह्यैरयथार्थतैलैः॥ वैद्यादमेवं चितरुग्णवर्गः पिचंडभांडं परिपूरयं
 ति॥३२॥ किंच॥ न धातोर्विज्ञानेन च परिचयो वैद्यकनयनरो गाणां तत्त्वावगतिरपि नो वस्तुगुणाधीः॥ तथाप्येते वैद्यादृतिरलं यतो जडज
 नानसूक्ष्मस्योर्भृत्या इव वस्तुहरं ते गदजुषाम्॥३३॥ अपिच॥ कषायैरुपुवासैश्च कृता मुल्लाघतां नृणाम्॥ निजौषधकृतां वैद्यो निवेद्य हरते ध
 नम्॥३४॥ वि०॥ वयस्य विश्वोपकारिषु वैद्येष्वेवं न कलयेथाः॥ पश्य॥ मस्ते दुःसह वेदना कवलिते मग्ने स्वरे तर्गलं तप्ताया ज्वरपावकेन च त
 न्नौ तोते हृषीकेशे॥ दूने बंधुजगैः प्रलपते धैर्यं विधातु पुनः कः शक्तः कलितो मय प्रशमनो वैद्यात्परो विद्यते॥३५॥ किंच॥ मा बोधि वैद्यकुम
 रमिमां हामयेषु प्राप्तेषु योऽभिषेक इति प्रश्नितस्तमेव॥ आकारयत्यखिल एव विशेषदर्शी लोकोपितेन भिषगेषु न दूषणीयः॥३६॥ कष्टमहोक्त
 र्नेपकारेऽप्यगदं कुरेत्तन्म एव निर्विवेको लोकः इत्थं हि कवयः कथयंति॥ निर्वृत्ता ध्वरकृत्य नृत्विजमहोत्तीर्णा पगौ नाविकं युद्धांतं सभटं च
 सिद्धिं जेयोषोढारमासस्थलः॥ बह्वारवधूजनं च कितवो निर्घृष्टतद्यौवनो ध्वस्तातं च यश्चिक्त्सकं मपि द्वेष्टि प्रदेयार्थिनम्॥३७॥ कु०॥
 विमानं मय तश्चालयन्॥ अग्रतो वलोक्य सोपालं भंसरुपे पश्यात्त्रकवीनामेषां शास्त्रैर्विप्रनिषिद्धां चर्यां॥ श्रीनाथस्तवनानुरूपकवनावाणी म
 नोहारिणी कष्टहाकवयः कर्तव्यं कुटिलदं मापालसात्कुर्वते॥ दूरोपाहृतसारसंधवपयो देवाभिषेकोचितं संसेके विनियुजते स म तयः शास्त्रा
 १ स्थालीपुलाकन्यायेन २ देशः ३ रोगिवर्गः ४ उदरभांडं ५ भ्रामयंतः ६ नीरोगतां ७ मस्तके ८ मूत्रे ९ दुःखिते १० शकटाश्वादिपालकं ११ रूपणाः १२ नृपवर्णनपरं ॥ ॥ ॥

वि. ३१

लवालस्य किम् ॥ ३८ ॥ किंच ॥ स्तवद्वयनिवर्तके सति हरौ कविः सूक्तिभिः करोति वरवर्णिनीचरितवर्णनं गर्हितं ॥ अनीतिरवनीपतिर्वतशुनी
तनुं मौक्तिकैर्विभूषयति देवतामुकुलभागयोगैर्यथा ॥ ३९ ॥ वि० ॥ आंतरध्वांतरवयः कवयस्तु यानाधिसेव्याः कामे वाचः कतिचिदफलाः सतु
लोके कवीनां संत्येवान्यामधुरिपुकथासंस्तवात्कामदोग्ध्यः ॥ वित्तकामं भवतु विफलं दत्तमश्रीत्रयेभ्यः पात्रे दत्तैर्भवति हि धनैर्धन्यताभूरिदा
सु-४० ॥ कल्याणं भगवत्कथा कथनतः काव्यविधातुः कवेस्तस्यैवांगतया क्वचिद्वचयतः शृंगारवीरादिकम् ॥ को दोषो भविता यदत्र कवि
तांशौलैः समाश्रीयते पंथाव्यासवसंधराश्रुतिभवाग्रंथादिषु प्रेक्षितः ॥ ४१ ॥ कृशा० नरस्ततेर्विधातारो न वस्तुत इमे बुधैः ॥ श्लाघनीया इति
कवीन्शास्त्रो ध्वन्यो विनिंदति ॥ ४२ ॥ वि० ॥ धनचपलसकलपुरुषसाधारणमिदं दूषणमविवेकिभिः कविष्वेव केवलमाधीयते ॥ यतः ॥
पद्यैर्हृद्यतमैस्तु वेति कवयः प्रायेण पृथ्वीपती न न्येता स्तवते वचोभिरचमत्कारैरसारैरेपि ॥ पद्यारंभेण शक्त्यशक्तिविहितो भेदः कवीनां भव
त्यन्येषां च परं नरस्तु क्रुतो दोषश्च सार्वत्रिकः ॥ ४३ ॥ क्षणमा लोका सादरम् ॥ प्राचेतसव्यासपराशराद्याः प्राचः कवीन् राजगदं चिता स्ते ॥ गोष्ठिन
वीनापिमहाकवीनां पूज्या गुणैर्भुवनोपकरी ॥ ४४ ॥ तथा हि ॥ माघश्चोरो मयूरो मुरारिपुरपरो भारविः सारविद्यः श्रीहर्षः कालिदासः कविरथ भवभू
त्याब्जयोभाजराजः ॥ श्रीदेडोडिडिमारुख्यः श्रुतिमुकुटगुरुर्भक्तुतो भट्टबाणः रव्याताश्चान्ये स्रबन्धादसु इह कृतिभिर्विश्वमाल्हादयन्ति ॥ ४५ ॥
परंतु ॥ संपन्निर्मदभावयोरनघयोः साहित्यपांडित्ययोः सामर्थ्यान्यजनोपकारकतयोः साम्राज्यदासिण्ययोः ॥ ओदार्यप्रियवादयोश्च कथयं
त्याचारविज्ञानयोः सामानाधिकरण्यमेव विबुधोत्तमैः सास्पदम् ॥ ४६ ॥ इदं चावधेयम् ॥ प्रणतचरणरेणुविष्णुचितौ शाठमथनः सरसीमु
निःसभूतः ॥ मधुरः ॥ विरितो परे च धन्याः कतिन पुनंति जगति सूक्तिपूरैः ॥ ४७ ॥ कु० ॥ परतो विमानं प्रस्थाप्य पार्श्वतो दृष्ट्वा पश्येतां ग्रहिणः पुरु
षान्यदेते न्यथैव न्यायग्रंथसंततचितनेन विश्राम्यन्ति ॥ टी० १ वसुंधराश्रुतिर्लक्षणया वल्मीकं तत्र भवो वल्मीकिः २ शास्त्रमार्गसंचारी ३ मदराहित्यं ४ दानशौडं त्वं ॥

३१

30

तथाहि॥ कर्मब्रह्मविचारणो विजह तो भोगापवर्गप्रितंघोषं कंचन कंठशोष फल कंकुर्वेत्यमीतार्किकाः॥ प्रत्यक्षं न पुनृतिना पहरते पापानि पीडु
च्छता व्याप्तिर्नो वति नैव पात्यं नुमितिर्नो पक्षतारसति॥४८॥ किंच॥ हेतुः कोपविशिष्टधीरनुमितौ न ज्ञानयुग्मं मरुत्वा चो नेति च मोहवादमुखरा
नैयायिकाश्चेद्बुधाः॥ मेषस्यांडमियत्पलंबलिभुजोदंष्ट्राः कियंतस्तथेत्यवसेततचित्तैः श्रमजुषो न स्युः कथं पंडिताः॥४९॥ विशिष्य च तस्य श्रु
क्तार्किकस्य रीतिर्विवेकिनामुपहासास्पदं॥ शृणुतावत्॥ न जिघ्रत्साम्नायं स्पृशति न तदंगा न्यपि सकृत्सुराणां नादत्तेन गणयति किंच स्मृति
गणम्॥ पठन् शृङ्खलं तर्कै परपरिभवा र्थोक्तिभिरसौ नयत्यायुः सर्वनिहित परलोकार्थयतनः॥५०॥ अपिच॥ प्रयत्नै रस्तोकैः परिचितकुतर्कप्रक
रणाः परं वाचो वश्या न कतिपयपदौघान्विदधतः॥ सभायां वाचाटाः श्रुति कटुरटं तो घटपटान्नलज्जं ते मंदाः स्वयमपि तु जिह्वेति विबुधः॥५१
वि०॥ वयस्य विविधोपकारविधायकान् नैयायिकान् मावमंस्थाः॥ शृणु॥ मोहं रुणद्धि विमलीकुरुते च बुद्धिं सूते च संस्तुत पदव्यवहारशक्तिं॥
शास्त्रांतराभ्यसंनयोर्यतया युनक्ति तर्कश्रमो न तनुते किमिहोपकारम्॥५२॥ तथाहि॥ प्रायः काव्यैर्गमितवयसः पाणिनीयांबुराशेः सारज्ञस्या
व्यपारिकलितन्यायशास्त्रस्य पुंसः॥ वातारं भेदितुं मनसो वाक्यमेकं सभायां प्रवृज्जिन्ना भवति कियती पश्य कष्टमवस्थां॥५३॥ किं बहुना॥ अ
परीक्षितलक्षणप्रमाणैरपरां मृष्टपदार्थसार्थतत्त्वैः॥ अवशीकृतजैत्रयुक्तिजालै रलमैतै रनधीततर्कविधैः॥५४॥ निरूप्य॥ अद्भुतस्तर्कपाशो
धिरगाधो यस्य वर्धकः॥ अक्षपादो ते मस्य हस्तकलंकः कलानिधिः॥५५॥ पुनरालोच्य सञ्ज्ञाघम्॥ ज्ञानाब्धिरक्षिचरणः कणभक्षकश्च श्रीप
सिलोप्युदयनः स च वर्द्धमानः॥ गंगेश्वरः शशाधरो बहवश्च नव्याग्रं शैव्यं रुंध्यत इमे हृदया धकारं॥५६॥ रु०॥ अपरत्रव्योमयाने प्रस्थापयन् अय
तो निरीक्ष्य सौपालं भोमीमांसकाः कतिचिदत्र मिलेति वेदप्रामाण्यसाधनकृतोपि न ते भिवंदाः॥ ॥टी०॥ १ परमाणुसमुदायः २ व्याप्तिर्विशिष्टप
क्षधर्मताज्ञानविशिष्टः ३ पूर्वोक्तगतांशद्वयं ४ त्वगिन्द्रियप्रत्यक्षः ५ काकः ६ रुज्जते ७ अज्ञातपदार्थसमूहनत्वे ८ जयमुक्ति ९ राहुः अज्ञानं च ॥

वि०८ उद्धोषितोप्युपनिषद्विरशेषशेषीब्रह्मैवेनाभ्युपगतः पुरुषोत्तमोयैः ॥५७॥ विशिष्यचमीमांसकानांशोष्ठ्याविश्रुताः शबरादयः शबरादय इवम
 ३२ वदन्तानां विनिन्दनीयाः ॥ तेमीमांसाशास्त्रलोकप्रसिद्धाः सर्वेषांणोसेहिरेनैवसत्ताम् ॥ चैतन्यस्यापन्वदेवतानांचक्रुर्विश्वेनश्वरमन्यमानाः ॥५८
 ॥वि०॥ सखे निखिलनिगमार्थनिर्धारणब्रह्मादरेषुमीमांसकेषुमास्मसन्नह्येथाः ॥ शृणु ॥ आदौ धर्मप्रमाणं विविधविधिभिदाशेषतांचप्रयुक्तिं
 वापर्याधिकारौ तदनु बहुविधं चातिदेशं तथोदं ॥ बाधंतं प्रसंगं नयनयशतैः सम्यगालोचयद्वा भिन्नामीमांसकेभ्यो विदधति भुविकेसादरे
 वेदरक्षां ॥५९॥ पश्यतावद्भगवत इव जैमिनिशासनं वैदिकैः सर्वैरनतिक्रमणीयं ॥ नैयायिकावाननुशाब्दिकावात्रयीशिरः सुश्रमशालिनो वा ॥
 चादाहवेविभ्रतिजैमिनीयन्यायोपरोधे सति मौनमुद्रां ॥६०॥ यच्चमीमांसकेषु दोषोद्घाटनं तदज्ञानतः ॥ भगवदभ्युपगमने दैवतचैतन्यनिन्दव
 श्रैषाम् ॥ कर्मश्रद्धावर्धकतत्त्वाधान्यप्रदर्शनायैव ॥६१॥ पुनरालोच्य स बहुमानं ॥ आगमरूपविचारिण्यधिकरणसहस्रशिसितविपक्षे ॥ सामिनि
 ञ्जैमिनियोगिन्यपरज्जतिहृदयमस्मदीयमिदम् ॥६२॥ शबरकुमारिलगुरवो मंडनभवदेवपार्थसारथयः ॥ अन्ये च विश्वमान्याजयंति संत्राय
 माणतंत्रास्ते ॥६३॥ कृ०॥ अस्त्विति विमानमन्यतोगमयन्पाश्वतोदृष्ट्वा सोपहासं ॥ टिड्ढाणञ्द्वयसञ्चुट्टुडः सिडः सोस्ति पृतस्रद्विसिप्रथस्र
 थमिप्रवस्रस्रहसिचष्टुनाष्टुरतड्जुशृच्छोत्थचोत्थादिति ॥ लोपोव्योवलिष्टुहिरचियचिभेदाधाध्वदाप्लेचतेरित्यब्दानखिलान्नयंतिकतिचि
 च्छुब्दान्यठंतः कटन् ॥६४॥ किंचासूत्रैः पाणिनीकीर्तितैर्बहुतरैर्निष्पाद्यशब्दावलिवैकुण्ठस्तवमक्षमारचयितुं मिथ्याश्रमाः शाब्दिकाः ॥ पक्वान्वेविवि
 धं प्रमेणविविधाप्रमाण्यसूत्रान्वितं मेदाग्नीनवरुंधतेमिषं बलानाघ्रातुमप्यक्षमान् ॥६५॥ वि०॥ त्रय्याभरणेषु वैयाकरणेषु भावान्मास्मकलयतु दोष
 शकैलं यत् ॥ कृतहुरितनिराकरणं व्याकरणचतुरधीरधीयानः ॥ बुधगणगणनावसरं कनिष्ठिकायापरं जयति ॥६६॥ पातं जले विष्णुपदापगायाः पातं
 जले चापि नैव गच्छ ॥ टी० १ प्रतीतपदार्थैः सहा विचार्य २ स एव ब्रह्म इति ३ लोपं ४ वादयुद्धे ५ न्यायरूपे प्रतिबंधके ६ लोपं ७ लेशं ८ पातं जले इति विपदद्वयं ॥ ॥

आर्चयते शुद्धिमा प्रसूते राचस्य ते रागमधोऽसजे च ॥ ६७ ॥ अपि च ॥ नृणामनभ्यस्तफणाभृदीशगिरांदुरापाबुधराजगोष्ठी ॥ अबुद्धचाप
 श्रुतिपद्धतीनां युद्धाश्च मेवोद्धततयोधुसार्था ॥ ६८ ॥ तथा हि ॥ नागीकृतव्याकरणौषधानामपाटवं वाचिस्तगाढमास्ते ॥ कस्मिंश्चिदुक्ते
 तु पदे कश्चिद्वैरं वपुःखिद्यतिवेषते च ॥ ६९ ॥ साक्षेपं ॥ कथं सखेशतकोटिपाणिनिगदितमेव व्याकरणमाद्रियं ते संतः ॥ वि० ॥ पाणि
 नीयमेव हि व्याकरणं प्रयोगौपयिकं प्रविशत्प्रतीतिकारणमितित्वैवादर्शः पंडितानां ॥ तथा हि ॥ सूत्रे पाणिनिबद्धकलयन्पुरुषः समुहं
 विस्मृत्तं ॥ वर्णादीनां धर्मान्नुधा विधिवत्प्रयुक्ते सौ ॥ ७० ॥ इति विमानं अन्यतश्चालयन्पुरोवलोक्य सखेपशब्दांस्तानर्थचापलेन विक्ती
 यमाणा म्नायान् ॥ आकष्टमप्रहृष्टाः शिष्टा अपि विन्त चापला विष्टाः ॥ अध्यापयन्ति वेदानां दायचिराय मासिमासिभूतिं ॥ ७१ ॥ वि० ॥ वयस्य
 मैवंवादीः ॥ नाध्यापयिष्यन्निगमान्श्चमेणोपाध्यायलोकायदिशिष्यवर्गान् ॥ निर्वेदवातं किल निर्वितानुमुर्वीतलं हंत तदा भविष्यत् ॥ रु० ॥
 विरुद्धमिदं भाषितं यद्देवपाये सति नृपज्ञाभ्युदयः स्यादिति ॥ वि० ॥ अवगच्छता वदेतद्विरुद्धमेव ॥ नाम्नायज्ञो मरवेयस्मिन्पजमानतया
 स्थितः ॥ तत्समागमतः सोपि नाम्नायज्ञो भवेन्न किम् ॥ ७२ ॥ रु० ॥ पुनरन्यतो दृष्ट्वा सोपहासः ॥ पश्येतां नृराजसे विनः परित्यक्तलोकद्वयसौ
 ख्यान् स्पष्टमौरव्यान् पुरुषान् ॥ नैषां संध्याविधिरविकलो नाच्युता चोपि सांगानस्वकाले हवननियमो नापि वेदार्थचिंता ॥ न ह्यहं
 नियतमंशनं नापि निद्रावकाशौ न ह्यौ लोकावपि तनुभृतां राजसेवापराणां ॥ ७३ ॥ वि० ॥ दुःसहैषा बहुजनपोषकाणामेषां निंदा ॥ अशक्तः
 भूप्रविकलावप्यप्रमत्ताः स्वधर्मादनुदिनमुपकारानाचरन्ते बुधानां ॥ बहुजनपरिपुष्टौ बद्धदीप्तास्त एते तनुस्तरुमपि हित्वा तन्वते राज
 सेवां ॥ ७४ ॥ सर्वाणि दिव्यक्षेत्राण्यवलोक्य सांजलिबंधं ॥ कृशानुमुद्दिश्य ॥ गंगाद्वारीपरिचितां घ्रिजगन्निदानं रंगादिधामस्तु चिरात्क
 टी ॥ १ वदन्ति २ जननादारभ्य ३ मरणान्तर ४ धनुर्वेदः ५ इंद्रः ६ उपयोगी ७ वेत्तन ८ न आम्नायज्ञ इति च्छेदः ९ नाममात्रेण सयज्ञः १० अशुभबहुले ॥ ॥ ॥

१८ तसन्निधानं॥ विश्वं स्वतो विशद्मेव विलोकमानं वंदस्व वस्तुनमस्तर्तिहराभिधानं॥ ७५॥ क०॥ नन्वत्र तृतीयचरणार्थेन मह्यं रोचते॥ वि
 ३३ लोचने विभो र्यस्य विख्याते पुष्पवत्तया॥ साक्षात्कुतुं स्फुटं सर्वशक्नोति सकथं हरिः॥ ७६॥ वि०॥ सूर्यचंद्रलोचनतया सचमत्कारं चक्रध
 रं स्तुवानाय तुभ्यं न कुप्यामि॥ शृणु तावदिति॥ अये स्तोयदसं प्रदायारसिकच्छायः सहायः श्रियश्चितारत्नसपत्नव्रीक्षितलवश्चक्रीप
 तामायतं॥ यो विश्वं न हि गान्त्रवान् हिमरुचाप्युष्णो श्रुतानेन वान्स्त्रीवेण च मित्रवान् कुशलवद्ब्रह्मादिभिः पुत्रवान्॥ ७७॥ सखे संक्षिप्य व
 द्यमाणं सारभूतमिममर्थं गृहाण॥ नराः सुरावापशवः परे वाननिदनीयाः पुरुषेण भुङ्गुना॥ यतोपि दोषप्रचुरे जगन्त्रयेन सति ते वीतगु
 णाः कलावपि॥ ७८॥ अभ्युपगम्य॥ राह्याय गुणसमृद्धे देवेषु भणितिः समस्तवस्तूनां॥ अस्माभिरुपनिविद्धा सिद्धांतस्यैव पूर्वपक्षोक्तिः
 ॥ ७९॥ इति सकलजं नाना मीरयंतौ शुभं तौ मधुमयनपवित्रक्षेत्रसेवारुताथौ॥ अनुपस्थितं हंसरव्यो हंतं तं गंधर्वमुरव्ये निजमुद्रां नमगातां
 निर्भरानेदसादौ॥ ८०॥ सकलकुशलसिद्धौ सर्वदेवस्थलेषु ब्रजतुभुविविद्विं वत्सराद्युत्सवश्रीः॥ अपगतभचरो गैरध्वराणां प्रयोगैरिव
 लंघुभंकराणां मस्तुभं हि जानाम्॥ ८१॥ जगत्तु जगत्तिलक्ष्मणार्यपक्षाजयतु वचः श्रुतिमालिदेशिकानां॥ जयतु निगमवर्त्मनिः सपत्नं जय
 तु चिरायमुग्रतिरंजनादौ॥ ८२॥ प्रकाशदोषप्रचुरप्यमुष्मिन् यं येमदीये करुणानुब्रूयात्॥ प्रसादवतो न ह्यशो न वतु परतु विश्वावसवतु संतु
 ॥ ८३॥ ॥ इति श्रीमंच भतभंजननिबधनव्याख्यातृतातयज्ञभागिनेयवाजपेयसावेप्रक्षासौर्यामादियज्वात्रेयवंशमौक्तिकीभवदप्यप्याचार्य
 तनूभवश्लेषयगकचक्रवतीरिधुनाथाचार्यदीक्षिततनयस्य श्रीमहं कलाध्वरिणः कृतौ विश्वगुणादर्शः समाप्तः॥ ॥ शुभं भवतु॥ ॥
 टी० १ सूर्यचंद्रपुष्पवत्तयापक्षेऽपि रोगविशेषवत्तया २ पृथक्पदं कर्म ३ अभ्युदयेच्छुना ४ प्रापयेतौ ५ पुरोभागिनः न भवतु ६ किंतु विश्वावससदृशाः सतु गुणग्राहिण इति

वि-दं वाराणसीप्रसादस्यनियोगेनप्रयत्नतः॥काशीसंस्कृतमुद्रायामद्धितौयंशिलाक्षरैः॥१॥श्रीकाशीजीमेज्ञानबापीकेपूर्वपादकपरश्रीवि
 ३४ श्वनाथजीकेपासश्रीअयुतमहाराजशिवलालदुबेजीकेमकानमेकाशीसंस्कृतमुद्रायन्त्रमेष्ठपीजिनकोलेनाहोयउन्होंनेइसकार्यकेसं
 पादकबाबूवाराणसीप्रसादयाकचौरीगलीमेभाईप्रतापसिंहजीकेदुकानपरमिलेगी॥मितीचैत्रशुक्ल५रविवासरासंवत्१९३१॥ ॥ ॥

॥इतिविश्वगुणादर्शःसमाप्तः॥

॥

३३

किंच नैव गवती सेतुतया प्रागवतीर्णादिदेवताविनुत्तान् ॥ द्वागवती यंदुरिता द्वागवती कलशजलधिकन्यायाय ॥ ७९ ॥ कृशानुः ॥ अहो कथमा
 श्रु कविः ॥ च पि भवानमुं देवमभिनंदति ॥ तथा हि ॥ अधः करोत्यादिमशाब्दिकोरगकलानिधिं धिक्कृत्यैव मुखेनयः ॥ कृतांतरायस्य सरस्वतीज
 वेस्तवेरुचिस्तस्य कथं भवेत्कवेः ॥ ८० ॥ वि० ॥ किमेभिः श्लेषैकावलंबनैर्दोषैरमुं देवमाश्रितेषु खल्वप्रत्यूहः सरस्वती प्रवाहा विजयते ॥ पश्य
 कल्पंते कामरामास्फुरदधरस्रधागर्वसर्वस्वमोषोद्युक्तान्युक्तान्यमीषारसिकजनमुदेधातयोषाहिस्रवाम् ॥ श्लाघावेलासुदोलायितनिज
 सुकुटाकल्पकल्पद्रुसूतोडीनालिध्वानतानाकलनपरिमलचारुबीणाभिगाना ॥ ८१ ॥ किंचिदुत्तरतो दृष्टिमाधाय सोजलिबंधम् ॥ शेमारंभ
 निदानमाप्लवजुषां हेमाभिर्गोमांबुजस्तोमायातमरंदलंभितपयोभूमास्वभूमानिता ॥ सत्याद्रिप्रभवासमानविभवामत्यामसह्यार्तिहृत्युण्यायोगिव
 रण्यपुण्यसरसि दुह्यादसह्याहमे ॥ इति दक्षिणतः सादरमस्मिनिक्षिप्य सांजलिभूत्वा ॥ विश्वाल्हादकरीं करींद्रसरसीकल्हारपारंपरीभव्यामोदधु
 रंधरानिलजडैर्दिव्यालयजाग्रतीम् ॥ कष्टापहिनिवर्त्तिनीघनतपःकिं शात्मनां योगिना मिष्टामष्टभुजां भजामिविबुधैराराधिता देवताम् ॥
 ॥ ८३ ॥ अथ प्रतीच्यादिषु किंचिदंतरंगत्वा विमानमागम्य सहर्षम् ॥ त्रिदशाकलितस्त्रैहस्पर्तिमान्छुमयं स्तमः ॥ भाति दीपप्रकाशो
 यशस्वी गगनबोधकत् ॥ ८४ ॥ कृ० ॥ दीपप्रकाश संज्ञा देवेस्मिन्नुत्तमस्फुरणे ॥ रात्रिचरप्रतिकूलेन दीपजातोलसद्बुचौ नाहो ॥ ८५ ॥ वि०
 ॥ मदमत्तमैव भाणी ॥ प्रकटितदशावतारे प्रचुरां ज्याकलनभावितस्फुरणे ॥ दीपप्रकाशनामस्ममं विभावसुदिति भीतिहरे ॥ ८६ ॥ निरु
 प्य सानंदम् ॥ श्रीरंगेश्वरशासनादधिगतश्रुत्यं चलाचार्यकंदोतं यो कविवादिदंति हरिरित्यार्यवदंति स्तौ ॥ सर्वस्यामपि हंत तं त्रसर
 १ क० दुग्धम् २ देवाः वर्त्तयन् ३ तैलं प्रीतिश्च ४ तिमिरं अज्ञानं च ५ देवता दीपप्रकाशश्च ६ गृह्येक्षणं च ७ उत्कृष्टतमं स्फुरणं यस्मिन् न्यसे उद्गतं तमः स्फुरणं यस्मि
 न् ८ नदीपः समुद्रः तस्माज्जातालक्ष्मीकौस्तुभोवा ९ दशावताराः प्रसिद्धाः पक्षे दशानां विर्त्तिकानामवतारः १० प्रचुरं यद्यप्यं पक्षे प्रचुराः आजयः संग्रामाः ११ रांता
 चार्ये

वि. ७ १७ ॥ गौस्तातं त्र्यमासे दुषांस्तत्रामासहि वेंकटेश कविराडत्राविरासीत्युभा ॥ ७० ॥ जनानां हि प्रिय ॥ भेदाभिदाविषयवादापतदुरुपपादार्थसाधकमदो
त्सादावहाद्भुतमरवादागापगास्यदविनोदापहारभणितिः ॥ पादारविं नतरोदा ॥ हारचतुरोद्गमारमाधवगुणास्वादभितुष्टदहमोलायुवोभ
वतुवेदांतदेशिकमणिः ॥ ८८ ॥ अपिच ॥ नानास्त्रायपरिश्रमंकलयतां नोस्त्येवंशास्त्रेषु धीः सत्तोरप्युभयोस्तथानेकलभासाहिस्मितौसाहिती
॥ अध्येतासु सतीषु नास्ति विनयोनाचारभक्तिस्समाचातुर्यः सचसाचसाचसचताश्चालंब्यरेवेत्यमुम् ॥ ८९ ॥ किंबहुना ॥ अर्वतेमास्येतस्युपा
स्यरेवेत्युपास्येतमोजेकुदृशांप्रशांतम् ॥ कुर्वेतमेतगुरुमंतरेणगुर्वंतरंकोपगुणीवृणीते ॥ ९० ॥ कृ० ॥ वयस्यमास्मैवमवोचः यदेतत्संसावलंबन
तः पश्चात्तस्वीकारएववरमिति मे प्रतिभाति ॥ तथाहि ॥ यस्मिन्पक्षेस्ति मीमांसुगुरुणिलघुनिवासाधनेष्यप्रयुक्तेप्लाघाहेतुश्रमार्थव्ययकर
यजनाद्यग्र्यकर्मप्रहाणम् ॥ तंहंतोपेक्ष्यपक्षं श्रयतिजगतिकः काम्यवेदोक्तकर्मानुष्ठानावश्यकत्वप्रकटनकठिनवेदचूडार्थमार्गम् ॥ ९१ ॥
वि० ॥ निरूपणनिपुणोपि भवान्कथमेवंकथयति ॥ वेदांतार्थविशोधितहितपशंव्याधूपसाधूचितंचापल्यादनुबंधनेतदितरंपंथानमंधान
राः ॥ इहंभस्यकांतयाचविहरेत्येवंप्रियालापिनंरोगार्ताश्रुपलास्तवति नतुतयः पश्यवादीभिषक् ॥ ९२ ॥ किंच ॥ आम्नायमौलिगुरुणा क
रुणाकरणनावातरिष्यतयदीहभवाब्धिनावा ॥ अज्ञातभक्तिजगदश्रुतसच्चरित्रमज्ञातशास्त्रमभविष्यदेवेदिकंच ॥ ९३ ॥ पुनरास्तुच्य ॥
अथास्वरवलुनिगममौलिगुरारशेषविद्यासमुद्रतलस्पर्शित्वात्धुनातनविबुधव्यूहसमभिव्याहारो नोचितः ॥ किंतु ॥ निशमयतियः किल
हंशानिशांसमत्यग्निणाचयो विश्वम् ॥ गजतुरगौवदनेयोतैः सहवेदांतदेशिकोगण्यः ॥ ९४ ॥ विचिंत्य ॥ गंभीरशब्देन विशालमोहदंशापि
शत्वग्रहोत्पन्नः ॥ घंटो हरेर्वेंकटनाथरूपाकल्याणमुल्लासयति श्रुतीनाम् ॥ ९५ ॥ पुनः सचमन्त्रारं ॥ वेदांताचार्यशब्दोस्मिन्वेदोतस्या
दि० ॥ १७ ॥ शास्त्राधिक्योः ३ साहित्यशास्त्रम् ४ चातुरीशब्दस्य बहुवचनम् ५ हयग्रीव ६ अज्ञानजम् ७ शेषः ८ आलोचयति ९ घंटावतारोर्वेंकटाचार्यः ॥ ॥ ॥

७१

पदेष्टमः॥ इमेविवेकं कुर्वन्तोदांताचार्यचतंविदुः॥९६॥ क०॥ कथं नामदुहिणगृहिणीचिकुरिपुरं बचुं चिचंपककुसुमसुकुमारतराः॥ क
विकथं॥ वृंतीरवगुरोरपिगिरोदुस्तरप्रस्तरनिष्ठरुं हिष्ठसासूयहृदयनिर्भेदायजायेते॥ वि०॥ सप्रमृणुतावत्॥ वेदं वाप्येगिरः प्रसूनमृद
वोमोदं दुधौः सताप्रौढावकठारकाण्यपिपरं भिदंतिहृदिहिषाम्॥ नंदाचार्यजनाभिनेदितमृदुस्वशौपिपादोहरेरुभेदेशकलासरेतु
शतकोल्याकारमागान्त्रिकम्॥९७॥ पुनः सप्रार्थनमंजलिं बध्वा॥ दर्पाविष्टकुट्टिदुष्टसमयोत्सादायबोधांकुरोद्रेदायप्रबलेकलावपिजयोत्पा
दायवेधाध्वनः॥ श्रीमच्छस्त्रणपक्षरक्षकबुधामोदायपापाटवीच्छेदाया शिमरुत्तरुर्विजयतां वेदांतविद्यागुरुः॥९८॥ इत्यन्यतोदृष्टिं वि
न्यस्यसोजलिबंधम्॥ श्रीमान्गभीरतरवेगवतीप्रतीरभूमावघदुहिस्तरुदुरिवावतीर्णः॥ कामादिदैरिगणसुल्लवणमस्मदीयंकामासिकान
रहरिः कवलीकरोतु॥९९॥ इत्यन्यतश्चक्षुर्निक्षिप्यप्रांजलिः सन्॥ भयार्त्तजीवातुदयामहिस्त्रेवैकुण्ठधाम्ने करवेनमांसि॥ आम्नायउ
क्तः परमेशितेतिनाम्नायउक्तः परमत्रचित्रम्॥३००॥ युक्तंचैतत्॥ यतोविष्णुः परमद्वितीयाश्रुतिः॥ अनपायरमोविष्णुः कस्मादपरमोभवे
त्॥ युक्तंरुषापतेरन्येदेवास्त्वपरमाद्वितीया॥१॥ किंच॥ जाग्रत्येवशिरांसिनिर्वाचसां सवौन्नतौशाङ्गिणस्तत्रव्यासपराशरादिकृतं योदत्तात्परा
शक्तः॥१॥ पादांबुददातियस्तदुपसंगृह्णातिधत्तेथवाद्यश्चैतच्छिरसौबतेषुपरमंजानानिकोनात्मवान्॥२॥ पुनः सचमत्कारं॥ दुर्वादिना
विष्णुपदारविंदंतेषापहतानुसरंतिमोहात्॥ तेषांमतंतुस्वयमत्रविष्णुपदारविंदानुसृतिंविधत्ते॥३॥ इत्यन्यतोदृष्टिं विन्यस्य॥ समंतस्तु
दुमपुष्पक्षिप्यतन्परंदसंतत्यभिषिक्तमुत्तमम्॥ रविक्रमाश्रुत्वनिरोपिगोपुरं त्रिविक्रमस्यायतननिशाम्यताम्॥४॥ सविस्मयमभिध्यायन्
ति॥ विचारं किंचश्लेषेणइमंवेदांताचार्यशब्दं विगतवेकंवेशब्दरहितं कुर्वन्तो लोकास्तर्माचार्यशब्दंचदांताचार्यं ब्रुवतेतियुक्तमेवेति श्रीमदंतोपाह्वयलक्ष्मणा
नांलापनकौशल्यम्॥२॥ वज्रप्रायाताम्॥३॥ कामासिकानामकनगरवासीनरहरिः॥४॥ नआमीपउक्तइतिविरोधाभासवैचित्र्यं॥५॥ अनुत्सृष्टः लक्ष्मीरहितश्च॥६॥ रगना
रविंदं

वि. द.
१८

अव्यादाश्रयतामनश्चरपदप्रासादनिश्रेणि कोहर्षादूर्ध्वमुदंचितः सचरणैस्त्रिविक्रमो नः कुमांत् ॥ त्रैलोक्यार्पणतः सितं शुभं यशः शुभं यशः सितं
लेट्टादिहोहरिनीलदंढइवयस्तद्वारणा योद्धतः ॥ ५ ॥ कृ० ॥ किमरेमाय विनमेनमं क्रमं त्रिविक्रममभिनंदसि ॥ पश्य ॥ श्रीमानपि स्वयंदैत्यालु
वर्णः कुप्रतिग्रहम् ॥ विदन्समहती वृद्धि सिद्धिगोत्रैभिदेददौ ॥ ६ ॥ विशिष्यायकपतानां कवीनां नश्लाघनीयः ॥ यतः ॥ नित्यानपायिप्रमदोपि
नाथो बहवन्वंचिततात्कोसौ ॥ कविव्यथाकृतत्वलुभूसरोपि भूतावत्त्वसममेव भजे ॥ ७ ॥ वि० ॥ अभ्युपगच्छामएवभवतः प्रौढगुणदो
रीकृष्णपुं हित्यमास्तामेष श्लेषचमत्कारः ॥ आकर्णयतावदेतत् ॥ यत्श्रितरक्षणाय पुद्गेक्षणः खमहत्त्वाननुरूपमपिरूपमापेदे ॥ नित्यान
तोपि निरपायरमाश्रितोपि दातापि हंत बहुशोमहतापदानाम् ॥ स्वीकृत्यवानपुत्रपुः श्रितमिद्रमीशः पातुपदत्रितयमत्रबलिबिभिसै ॥ ८ ॥ पुनः
सभक्तिप्रकर्षम् ॥ त्रैविक्रमास्त्रिपथगाजनकः सपादः पायात्पुरस्य मरुतां मरुतां निहंता ॥ शोभोः स्फुरन्मुकुटभूषणदानचंचुसंभोनिधेः श्वश
रमासगिरोयमाहः ॥ ९ ॥ इति किंचित्परिक्रम्य ॥ अत्र हि ॥ काचीनगरविभूषाकामाक्षीकल्पमंजरीभजताम् ॥ रक्षासरसेनानाराजति शर्वस्य स
र्वस्वम् ॥ १० ॥ इति निरूप्य सविस्मयानंदे कामाक्षीमामं च्य ॥ दंतश्रीस्तवदृश्यते यदि ततः कुंदं निंदंति केवचं यद्यभिलक्ष्यते बुधजनश्चेदं न सं
द्रक्ष्यति ॥ दृष्टेदृष्टियुगे पुननेविनुया ह्यालोपिनीलोत्पलं सूक्तिश्चेदनुभूयते मुधुरताकामाक्षिकामाक्षिके ॥ ११ ॥ कृ० ॥ यद्यपि विद्यते कामाक्ष्या
सर्वाभिनंदनीयसौ दयम् ॥ तथापि मुधातदिति प्रतिभाति ॥ तथा हि ॥ कातो विरूपाक्ष इति प्रतीतः कामस्य हंता गिरिराजपुत्र्याः ॥ स्तंबेरमास्य
स्तने योः पितृभ्यां लंबोदरः किं फलमाभिरूप्यम् ॥ १२ ॥ अनयोः खल्वंबिकां चंबकयोः दांपत्यमननुरूपमिति व्यक्तमेतत् ॥ इयं हि सर्वमंग
लासतु स्मृतिमंदिरो विभाति देमवत्यसौ सयाति दिक्षु भिक्षुकः ॥ इयं तु कुंकुमां कितासभस्याग्राणि पिबतो प्यरालकुं च सानताभिरेषभीषणः
१३ ॥ सपदौ ॥ कुत्सितपृथिव्यो ३ इंद्रकुलानाशकौ ४ भूदेत्यत्वं तत्स्वीकारकर्तृत्वं च ५ स्वभक्तं ६ निर्जलत्वं ७ शिवः श्लेषे सुग्रीवोः कुत्सिते अस्तीतीति ८ योः श्लेषे रुद्रं द्येतत् ९ सुवर्णालं

१८

कृताहिमनगस्यकन्याच

85

विद्वत्पुत्रस्यैव वादीः॥ नखल्वप्रशस्तैरप्यावासवासः प्रभृतिभिः सांसिद्धिकमभिरूपाणां भिरूप्यमपहीयते॥ विनस्तां वाक्यं निवसतु
 चिरं केनैव वने शिवस्तावदुत्ता महिगणमथाप्येष सुभगः॥ परीतं शैवालैरुषितमपि पेंकेषु धूलि न नली नो बिभ्राणैकमिह कमनीयं न कमल
 म्॥ १८॥ किंच॥ रमणीयः सहिपुरुषोरमणीयत्रैवरज्यति विदग्धा॥ श्लोकः स एव सुभगश्च न सक्तं हि यत्र रसिकस्य॥ १५॥ अवधार्यतामति
 मानमत्रेदं विचित्रम्॥ शिवास्या लोकि तः कामोजित इत्येव शुश्रुम्॥ व्यत्यासोत्रजितो यस्यात्कामास्या लोकतः शिवः॥ १६॥ पुष्कलं किल पु
 त्रभाग्यमपि पर्वतराजकन्यायाः॥ यतः॥ कुशली भनाथवक्त्रः पुत्रः प्रथमो हि मादित नयायाः॥ पंचास्यात्पितुरधिकः षडाननो नंदनो द्विती
 यो स्याः॥ १७॥ इत्यन्यतः किंचित्परिक्रामन्सामोदम्॥ शशांकमौलिः सहकारमूलैकैलासवासी सद्वाविरासीत्॥ यस्याग्निभूतैकचतनू
 भवश्च योषापि भूषापि च नागराजिः॥ १८॥ कु०॥ वयस्यैकवर्णयसि विश्वविलक्षणचरित्रं रुद्रलोके हिलोचनशैत्यसपिपादपिषया यत्
 मानान्॥ जनानैव पश्यामः॥ अयंतु पशुपतिस्था पुरिति स्वाह्वयमन्तर्ययन्निव आशुशुसणिमस्मिन्नि सिप्तवान्॥ वि०॥ अवधेहि ताव
 दभिः॥ स्यामिरहस्यम्॥ अंगानुषंगो दितसीतबाधामिदोर्ध्वसिधोः श्वरमन्त्रयेन॥ दत्तं वदस्वग्निमयी तृतीया दरो हंसं तीमिव हंतुं तद्विष्म
 ॥ १९॥ कु०॥ हंततर्हि नु हिन किरणशकला सरसरिज्झरी शिशिरशिरसि स्त्रिपुरहरस्य कथमभिषेकप्रियता॥ ततश्च॥ गंगा तरंगा वलिभिः सु
 धांशोः सुधाक्षरैश्चानि शमाद्रमूर्धः॥ दृष्ट्वाभिषेकं कलयंति शंभोस्तु सारतो यस्य दत्तपदः के॥ २०॥ वि०॥ अत्रापि युक्तमुत्तरं व्याहरामि
 ॥ न्वलना कलनादिषु स्यानादिषु भाजां वदनाच्च तत्तमूर्तः॥ अनिशं त्रिदशापगाधरस्याप्यभिषेकप्रियता शिवस्य जाता॥ २१॥ कु०॥ अ
 स्तीदं नयाप्यन्यदपि न युज्यते॥ किमसौ विहाय विहाय स ततः शंकरशि गसि गंगा तरंगांतः प्रतिवसति मृगोकः कुशंगः॥ टी०१ मनोज्ञा ॥ २२॥ भम
 रात्रिपार्वती कायादिकायनेत्रे तेन जित इति विरोधः॥ एकोऽश्वरनामा शिवः आश्वर इति तद्देशप्रसिद्धः॥ गृहः अश्रुत्यतिस्थानं च नगराजस्य यं नागराजिः नागा नाराजि
 रिति च ७ अंगार पात्रेय॥

वि० हि० ॥ शृणु सखे तत्र कारणम् ॥ शिवशिरसि सीतभानुः सागरसूनुः सुवनाप्युग्रम् ॥ अधिवसति तन्महिष्या गंगाया जठरमुत्पतनुरेषः ॥ २२ ॥
 १९ तत्रापि लुब्ध एष फलप्रेक्षुः भिरनाहत्यः ॥ तथा हि ॥ सूक्ष्मसितोऽश्रुकलाभोऽपि पटो हेमधरपदनिविष्टोऽपि ॥ लुब्धो यमयो हस्तस्तुङ्गलोत्तेज्य
 तस्य हो भिसाम् ॥ २३ ॥ अन्यदल्पमिदमुच्यते ॥ यच्छुकरसंगाङ्गणायामपि जीवनदायिन्यां सक्रोता तद्गता लुब्धता ॥ पश्य ॥ मुक्ता श्रिता वि
 ष्णुपदुदीता गागेयमुत्पाद्यवस्तुप्रकृष्टम् ॥ प्राप्यापिरत्नाकरनित्यसंगं पदिकाशां नजहाति गंगा ॥ २४ ॥ अन्यच्च ॥ सर्वतो मुखसमृद्धिजु
 गे ह्यलङ्करी कंचनवासनयापि ॥ यत्तया व्यवधिजन्तुमखस्तत्सत्रधाति धिरसंगतिदोषात् ॥ २५ ॥ पुनर्विमृश्य ॥ ईशः करस्थीकृतकाञ्चनाद्रिः
 कुबेरमित्ररजताचलस्थः ॥ तथापि भिक्षादनमस्य जातविधौ शिरस्थे कुटिले कुतः श्रीः ॥ २६ ॥ किंचैष विरुद्धधर्मा कृतिवासानुस्तोतव्यः ॥ शृ
 णुतावत् ॥ धत्तेमहोमूर्ध्नि तदौषधी शमौषधं भालतल्लङ्गकेषु ॥ फणीन्द्रमौलि स्थमणि प्रसूते हरोऽंधकारित्वमथाप्युपैति ॥ २७ ॥ अपिच ॥ तार
 कारिवहन् च केमस्तके तारकाधिपम् ॥ अङ्गीकुर्वन् सुदृशमप्यलीकासो विभात्ययं ॥ २८ ॥ वि० ॥ किमेभिः शब्दश्लेषैकशरणैर्दृष्टपैरस्य खलु म
 त्फंजयस्य विश्वस्तुत्यमसदृशं वृद्धान्यत्वम् ॥ दीर्घायुर्मुनिसूनवे प्रदत्तदेदिव्यं तथा भीष्टं प्रख्याताय भगीरथाय भगवत्यादौ मृतं प्राददात् ॥
 पापेभ्योऽपि च बाणपक्तिवदनप्रेष्ठेभ्य इष्टफलप्रादात्तस्य शिवस्य भाति जगदाल्हादायैवादान्यकम् ॥ २९ ॥ कृ० ॥ तदेतद्वाहं तं भाषितं ॥ यन्म
 हादेवस्य वादान्यकं जगदाल्हादायेति ॥ यतः ॥ दत्त्वा वरान्दानवराक्षसेभ्यो विश्वस्य च स्वस्य च यो विषादम् ॥ संपादयामास शशाङ्कमौलि
 दन्तं त्वमेतस्य तवैव हृद्यम् ॥ ३० ॥ वि० कुटिलधिषण्णगुणमपि दोषद्वितीयायति भवान् ॥ तथा हि ॥ टी० १ एककलः २ चन्द्रवस्त्रं च ३ विरोधे हेमध
 रस्येन्द्रैः ४ पक्षे हिमधरस्येन्द्रं ५ शुभं लोहं च ५ तद्गुणस्तेन लसतीति तस्य भावस्तत्त्वम् ६ मौक्तिकादिभिरुत्तमैः ७ भीष्मः स्रपणं च ८ लोभं वसवश्च ९ सर्वतः प्र
 सात् १० समृद्धिजुषा पक्षे सर्वतो मुखमुदकं १० पुंडरीकं कमलं तत्संबन्धि स्रगंधि युक्तया पक्षे पुंडरीको यतः ११ चंद्रश्च १२ स्कंदं १३ स्त्रियं हृदि १४ कृत्स्नं भालं च १५ अ
 ये सरः १६ औदार्यम् ॥ ॥

दैव्येभ्योनवरान्सदास्यतियदित्र्यक्षोमुहुस्तर्हि तेनाशस्यन्भुवनस्यपेष्टमुदयं नाप्यहर्षादिः ॥ नोदायिष्यतमानुषादिषुहरिर्नोसेतु
 गीतादिः ॥ ३१ ॥ किंच ॥ पंपातरंगशिखिनिर्दिष्टं भजातकंपाम् ॥ ३२ ॥ पुनर्निरीक्ष्य सप्लावम् ॥ अल्पोपिकां च्यामावासादासादय
 तिगौरवम् ॥ यतएतत्पुरस्थाणुर्गिरिशद्वितीयेतिगीयते ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ अन्योन्यविरुद्धस्वभावाभ्यां देवाभ्यामाक्रांतानगरीं किंविनोषि ॥ देवौ ह्याव
 धिकांचिपश्यलसत्तः प्राचीप्रतीच्याशयोस्तत्रैकः कुरुतेविनोयकमधश्चित्रं पुरश्चापरः ॥ एकोनित्यमनष्टमूर्तिरितरः ख्यातोष्टमूर्तिर्जगत्से
 को चारितवान्गजातिमचिराद्भुत्तेगजातिपरः ॥ ३४ ॥ यद्वा ॥ कांचीनाम्निपुरेस्करेंद्रमहितेशकृपश्चिमोद्देशयोश्चित्रं देवतयोश्चित्रं निवसतो
 रीतिर्विरुद्धमिथः ॥ एकोहिहिजराजमप्यधरयत्यन्यस्तमुत्तंसयत्यंग्रौ हंतविभर्तिकश्चित्परः स्वेमूर्धनिस्वर्धुनी ॥ ३५ ॥ विरुद्धदेवाक्रांत
 कांचीनगरसमागमाद्वारणधराधरोप्येवम् ॥ तथाहि ॥ भेत्तास्तिगोसात्रहरिर्महासवजुषोत्तिरुण्यगभस्य ॥ भयकृदिभास्याभयकृन्पूलाच
 लयेऽप्यंकास्तिहस्तिः ॥ ३६ ॥ अयंचापरोदोषः ॥ दूरानुषंगंचगदोन्वयं चर्यकुजनायेनिवसतिर्न्याम ॥ दंतावलाद्रीश्वरमाश्रितास्तेदेवस्ये
 तानिर्युभजंते ॥ ३७ ॥ वि० ॥ सरबमेवंसंभाषिष्ठाः ॥ यतएकरूपदेवतमिदंनगरमितिसमर्थ्यते ॥ शृणुतावत् ॥ फणिपतिसरः स्फुरतोभना
 यकधरात्तमांगशोभितनुः ॥ भवहरिसंज्ञाकांच्योः पूर्वापरयोर्हिदेवताजुयति ॥ ३८ ॥ अन्यच्चास्यनगरस्यभूषणमेवनतुं दूषणमित्यन्य
 त्रदृष्टिमाधायसानंदम् ॥ अहोरवलु ॥ ममाद्यपचेलिमभागधेयम् ॥ स्फुरितोपगीतः प्रातःपद्माननोमुनिर्ध्यातः ॥ व्यासैकतौरयः ख्या
 तः प्राड्वदूतः सहकृपयनीतः ॥ ३९ ॥ ॥ अनुचितकर्मसौकिमर्थमनुवर्णयेत् ॥ टी० १ एकप्रेक्षसमीपवर्तिसरः २ पुरस्थोऽणुः पुरः संबंधिस्थाणुरिति च
 शिवश्च ३ गरुडः गणेशश्च ४ गजेन्द्रार्तिः ५ असुरः ६ गरुडचंद्रौ ७ भयंशं वयं ८ गांधर्वौ ९ अनंतसरः पक्षे सर्पराजहारः १० आद्ये भनायकश्चंद्रः पक्षे दुभनायकाहस्ति

गितिः ११ अश्वमेधः

वि० द० सकलजगतामीशानोपि स्वयं विगतश्रिया मिदमनुचितं दत्तोजातो यस्य पुण्यं भुजाम् ॥ किमिह महतां हृद्या स्वद्योतपोतनिकेतने निरामयिष
 २० तेनैव सादासानुदासतया स्थितिः ॥ ४० ॥ वि० ॥ पुरोभागिन् भगवद्गुणेषु नोपनीषया भवानेव दुष्यति ॥ श्रूयतामेतत् ॥ कवित्वस्य गांभीर्यमो
 लार्थमृद्धेः प्रभुत्वस्य शौर्यं गुरुत्वस्य विद्याम् ॥ महावंशयतायाः सत्वाचारवृत्तिमहत्त्वस्य सौलभ्यमाकल्पमाहुः ॥ ४१ ॥ इत्यपरत्र विमानमानय
 न्मानंदम् ॥ अत्र हि ॥ विकचरुचिरपुंडरीकरवंदद्युतिमदमोचनलोचनप्रभावः ॥ जयति विजयराघवः सदेवः श्रुचिरगृध्रसरोवरोपकंठे ॥ ४२ ॥
 किञ्च ॥ विपातिसोदरसरस्तसंप्ररूढोभात्यङ्गुलौ विजयराघवपादौ जातः ॥ शाखाततेरुपरिसद्भिर्दुदीप्यते यो यस्य धावसकलः स्त
 मन्प्रभवः ॥ ४३ ॥ पुनः सभक्तिप्रकर्षम् ॥ जनानुद्दिश्य ॥ भोभोभुक्तिरुक्तिमेव वदंश्चण्डभवंतः ॥ विश्रुताश्रितवात्सल्यवीरं विजय
 राघवम् ॥ नमस्कुरुत योगृध्रं समस्कुरुत दाहृतः ॥ ४४ ॥ अत्र च गृध्रपतिक्षेत्रे विश्वप्रसिद्धाकाचिह्नैश्चित्री ॥ तनयार्थनया समागताभि
 स्तरुणीभिः परिभर्जिताश्च मुक्ताः ॥ दृढमुकुटमुत्र देवशक्त्या सममासां पल्लकाकुरैः फलति ॥ ४५ ॥ क० ॥ निजमहिमानुरूपस्थितिरसौ
 विजयराघवः किमीड्यते ॥ शुकस्ततो हसमयूरवाहमुखप्रगीतो गरुडासनो सौ ॥ क्षीराब्धितीरावसथोपि वासं करोत्यहो गृध्रसरोति
 केस्मिन् ॥ ४६ ॥ वि० ॥ तदेतद्व्यापयोधरे तस्य भूषणमेव न तु दूषणम् ॥ तत्तादृगुत्तमपदे तमसः परस्तादस्तामपैरतुलसूरिभिरचितोपि
 ॥ अत्राविरस्ति हरिरेष चिरान्तराणां दृष्टि कृतार्थयितुमेव दृढानुकंपः ॥ ४७ ॥ इति दक्षिणतो विमानं प्रस्थापयन् सहर्षम् ॥ इयं हि ॥ गंगासि
 ष्णुसदस्वती भवहरा तुंगा पुतंगात्मजारंगी भ्यां शतरंगिणी वदधत त्यगारभंगावहा ॥ शुग्धाराशामनोमनीषिजनतारब्धावगाहामुहुमुग्धा
 नामपि सुहृद्विजननी दुग्धापगा दृश्यते ॥ ४८ ॥ किंच ॥ ॥ टि० १ एतन्नामा देवः २ वेदः शिवाच ३ देवपुष्ययोः ४ दाहः शरणां रमकरोत् ५ शुकाचार्यः
 पक्षिचिह्नं परमहंसाः ७ षडाननः मयूरो वाहनश्चेति पृथगपि श्लेषे ८ छंदो मया सनत्वं सूचितम् ९ कौशिकनदी १० कावेरी ११ पालस्तु इति तद्देशप्रसिद्धा ॥ ॥ २०

दूत्यं न्यत्राभिक्रामयन्तानि लस्यशीकरवमभिनीयसानन्दम् ॥ कल्हारोत्पलतल्लुजोल्लुनवत्कल्लोलनिर्लोलनक्रीडापाटवगाढरूढहिमता
 सौरभ्यविभ्राजितः ॥ कावेरीसलिलावगाहरसिकः कस्यैष नैड्यो मरुत्कूतानां मुहुरध्वेनीनवपुषां यन्निर्धुनीतेश्रमम् ॥ ८६ ॥ कावेरीनिरीक्ष्य
 सशिरः कं पम् ॥ हं तरंगपुरसंगतमत्रो हं तरंगचलपंकजसंघम् ॥ सत्यजायतद्भारं बहुमन्ये सत्यजायततमः शमनार्थम् ॥ ८७ ॥ एषा खलु दोषा
 कुलसकलमनुजकुलसकलकलुषशोषणबहुकंकणकंकणानिजतटनिबिडतमबकुलधवलकुलतिलकामलकाविरलसारलकुंदचंद
 नमंदारसहकारकरलकेसरसरलबदरकदंबकदंबकगंभीरजंभीरजंभीरजंबुसंपूर्णपर्णकुसुमपलाशसमृद्धकपित्थलोध्रजीरध्रिशिलोध्र
 पाटलपटलजटिलक्रमुकप्रमुखविशंकटवितपिमंजरीपुंजसंजरीजंभदुरुतश्चमशमकरमकरंदरसग्रसनतात्पर्यपयैतददभ्रविभ्रमालं
 बरोलंबनीकुरंबकरंबिततयाकलितं नदिनीप्रतिच्छंदतामनुविंदतीनिशाकलितविशालसरत्तदशाभवश्चमशालिप्तितीशालिनिशांतलु
 शांगीजनमज्जनवेलाडोलापितपृथुलहारप्रत्युप्तमुक्ताफलरुचिनिचयपरिचयचितयाशुचितयापिपीतांबरपदोभोरुहसंभवसरितेबुडंबरवि
 डंबयतीसततमंतर्गतचिरंतनपुरुषतल्पीभवदनेतफणामणिघृणिश्रेणीशोणीभूततयासरस्वतीमनुकुर्वतीपार्श्वद्वयामपि नैष्यमिककर्मानु
 श्रानश्चद्वाकद्वासनशङ्खावनीसरारब्धानवद्यब्रह्मयज्ञसमयसमधिगतमंत्रब्राह्मणाग्नेडनपूर्वकमजस्त्रसहस्रपत्रमध्यमध्यासीनानां श्रीरं
 गरगजनाभिसरोजरजमाननिरिवलुनिगमपठनमुखरचतुर्मुखमुखवैखरीं व्याचक्षणां मदकरमरालयूनां वरतापरिरंभपरिचुंचनमुखानं
 गसंगरप्रसोभसमुत्सृज्यैरभिरामतामरसपरांगैरभिनवचंदनरसमसृणशरीरेवसलीलमाकंठनिमग्नमूर्तीनां सुगात्रीणां वेदनैरदसीये
 पयसि विहाय साध्याः सन्निहितश्रीरंगधामास्वसमाननामाविधुर्विरचितामेकावतारद्वितीयोऽयं स्वयमपि बहु निरूप्यते ॥
 टि० १ पांथाः २ अत्र अहमिति च्छेदः ३ सः सि अजायतेति च्छेदः ॥ ४ बहु ५ हे सी ॥

२३ दधानोविराजतइति आंत्पोसत्यामनुरागमाद्यसंपादिकायामितरेतरहृदाश्लेषोन्मिषत्तोषाभिः कोकदंपतीपरंपराभिर्निराकृतायामकुंठो
 त्कंठेनयुवलोकेनगुर्निमेषमवलोक्यमानैरलंकृतासरस्वत्याभिमुख्येनकवेरात्मजेति प्रसिद्धिसार्थयंतीशांतनवास्पदतयागंगेयतां
 गिणीतिसंज्ञामन्वयंतीसमज्जनदुरितहरापिनमज्जनदुरितहरानिराकृतपथिकविश्रान्तिः स्ववेतीयंकंदलयतिचक्षुषोरमंदमार्ग
 द्रुम॥प्रहसतिभवशोषकरीभवेनपरितोषितांस्सुवर्णनदी॥दुर्वर्णरुचिरफेनैः सस्यसुताजान्द्वीमसह्यसुता॥८५॥ पुनःसम्लाचम्
 स्वर्णव्रंजविदुःकोतरामांहेमापगामिमाम्॥हांपत्यमनयोरेतदनुसूपविश्रोभते॥८६॥ कृ०॥ साक्षेपम्॥परिशोभिताम्रपाश्र्वांमध्यमहि
 तरंगराजतःस्फुरिता॥कथमिवदधातिकीर्त्तिकावेरीकनकनिम्नगत्येषाम्॥८७॥ विश्वा०॥ आपातदूषणमिदंनिरूप्यमाणंअस्यागुण
 एवस्यात्यश्रयतावदेनांपरमरमणीयाम्॥पीतांबरालंकृतमध्यभागाकल्हारमालाकमनीयवेणी॥संख्याद्विकन्याजनकस्यगेहात्यत्युः
 समीपंव्रजतिप्रसन्ना॥८८॥ पुनर्निर्वर्ण्य॥उद्गच्छदच्छतमगुच्छलसच्छिरस्कास्तीरद्वेपितरवःप्रतिभांत्यमुष्माः॥एनांतरीतुमिहयत्न
 जुषःस्वशीर्षबद्धावदातवसनाःपुथिकाद्वामी॥८९॥ किंचितंतरमुपसृत्यधस्तादवलोक्यसहर्षम्॥सारगडिभनयनानवकेलियो
 ग्यनारंगसुरव्यतरुपुष्कलनिष्कृतयम्॥श्रीरंगदिव्यनगरीप्रथतेनयाब्धिपारगतैर्बुधजनेःपरिसेव्यमाना॥९०॥ निपुणंविभाव्यस
 शिरःकपम्॥हसानिष्कृतदीर्घिकावसतयःप्रक्रांततर्कावहालीलोद्यानचरःपतंजलिगिरापुंस्कोकिलःखेलति॥हेताहेतकथायथा
 विदधतिक्लीडाकुमारादहस्वरंतांत्रिककारिकाःपरिपठेत्येतामुहुःसारिकाः॥९१॥ किंच॥ प्रातःप्रातःपयसिविमलेपावनेसह्यपुण्याः
 स्नापेस्नार्थसकलविषयत्यागिनोयोगिनोमी॥वारंवारंभुजगशयनलोचनाभ्यांपिबंतोक्षामक्षेमाःसणवदखिलंकालमत्रक्षिपंति॥९२॥ कृ०
 टी० १ कवेरात्मजाकन्येतिश्लेषेण २ शोभनंतमर्णवंसुवर्णयुक्तंच ३ आश्रिताम्रइतिपदे ४ त्रपु ५ रूप्यंपक्षेतसिप्रत्ययांतम् ६ बहुलकल्याणाः ॥ ॥ ॥

वस्यविस्मृमेवाभिभाषसे॥ सारंगदृष्टीः कथमुत्सृज्यः सारंगदृष्टीः स्वदत्ते मुनिभ्यः॥ कवेरजासंगतिमुच्छिस्तस्योः कवेरजासंगरुचिः क
 थस्यात्॥ १६॥ वि०॥ सरवेभवताभणितानां पदानां व्यासेनैव विरोधः समधिप इत्यग्रतः पश्यन्जलिबद्धा॥ श्रीरंगेशोभते यस्य श्रीरंगेशोभ
 ते च यः॥ नमो हं कलयेतस्मै नमो हं कलयेततः॥ १७॥ किंच प्रणिपति कर्म कुर्मः कणिपतिभोगे शयं रथागशयम्॥ कारणमेकजगतावारण
 पतिभीतिवारणं ज्योतिः॥ १८॥ क०॥ किमस्मिन्महाभुजंगे क्रियंते त्वया प्रणामाः॥ तथाहि॥ प्रणामोत्तुंगपयोधरो ज्ज्वलरुचिस्तन्वनभुजंगा
 न्वयं श्रीरंगस्थलनित्यवासिरसिकः शृंगारिणामग्रणीः॥ प्राकारप्रकरांतरस्थितिमतीयां राजपद्मिनीं हृदिः शंके परपुरुषश्चिरमसौ निद्रा
 तितत्संनिधौ॥ १९॥ वि०॥ श्लेषावलंबनादोषानमेरोषावहाः॥ प्रत्युत तोषोवहा इति नाहमत्रोत्तरयामि पुनर्निरूप्य॥ क्षितिभृदिर्निजमो लि
 षु धृतपादो विरहितापकारी च॥ इंदुरिव रंगबंधुर्दोषाभावे विलोक्येत किंतु॥ ४००॥ यद्वा॥ नर्विधौ श्रुभैरंगलक्षितांगे स मुदा व्यायनकारिणी ह
 दृष्टे॥ कुरुयामि कुरंगलक्षितांगं कुरुद्व्यायनकारिणं विधुंतम्॥ १॥ पुनः संनित्य सविस्मयम्॥ रंगेशं सेवको युक्तं नोर्त्तरीति भजेदिति॥ चित्रमेतद्
 संगीतिव्यपदेशं ददंश्नुते॥ २॥ अन्यदद्भुतमुद्भुतमत्र श्रीरंगधामनि॥ यच्च द्वाभिव्यप्ये कश्चोभते पुष्करिण्यहा॥ ३॥ समंतादवलोक्य स श्लाघम्
 गारंगक्षेत्रमिदं मेशितुरभिव्यक्तिस्थले ध्वनिमतीर्थं सेवमरुद्धा भगवती यं नमो नमो निश्रुतिः॥ सर्वात्मानगरस्य चास्य जगतां निर्वाहको नायको
 वा स श्रेष्ठिहलभ्यते जगति को वै कुंठमुत्कंठते॥ ४॥ क०॥ सार्धं गीकारम्॥ सोयं यद्यपि हृद्य एव विषयः सायंतने दीवरश्यामांगेन सनायकः कृत
 तमो भोगेन रंगे दुना॥ आंताः किंतु चरंति त्वं तपि शुभाः शांतात्मनां तापदाः श्रीमंतो यदुदंधनादुत्तनरवल्वत्रा समत्रासते॥ ५॥ किंबहुना॥ नित्यं स
 नसिंधुमध्यरुचिरो लिङ्गं संपन्नधिनिस्तल्यामपि कांचनश्रियसुरो मध्ये दधानः सयम्॥ विभ्यत्किंपिशुनेभ्य एष बहुलप्राकारसंवेष्टिते शैले
 १ विलसती रंगस्थलं क्षेत्रं च २ चंद्रनूपौ ३ राजा पर्वतश्च ४ किरणाश्रयणाश्च ५ रंगसंज्ञके विष्णौ ६ सुरंगमिदं यर्थः ७ प्रसिद्धचंद्रम् ८ नृत्यरीति आर्त्तरीति च ९ संगीत्यभावः संगरहितश्च

२४ धामनिरंगनायक इति स्वारण्यामिह ख्यापयन् ॥६॥ वि०॥ सखेन जातु श्रीमतां हानिः ॥ प्रकृततद्दृष्टां पिशुनात् ॥ मेव भवंत्यनर्थाः ॥ परवित्तजिही
 र्षया प्रवृत्तः पिशुनस्तु स्वयमेव नाशमेति ॥ सुलभः शलभः स्य किं न दाहः पृथुदीपग्रसनाय जृम्भितस्य ॥७॥ अलभ्यं प्रसंगेन तमेव चरंगेशं श्रीरं
 गधामानमनुसं दधामि ॥ सविस्मयं ॥ सपयं विरूढादपि प्राप्नुमीष्टे समर्थो न गत्यं यत्नो रामचंद्रान् ॥ अरंगाधिराजो दित प्रौढभक्तेरपि प्राप प्रज्ज
 सरंगाधिराजः ॥८॥ अथ वानात्र विरोध इति समर्थये ॥ कुवस्तु हानात्स हस्तसंग्रहीय धवः समम् ॥ हेताकुरंगराजस्य रेगराजमपूजयत् ॥९॥
 पुनः सभक्तिप्रकर्षं भगवंतं मुद्दिश्य ॥ श्रुतस्फुरन्ति घोषे शत्रुषु स्फीतरोषे भिन्नविनतदोषे नित्यदा स्याभिलाषे ॥ ललितवपुषि शेषैर्लब्धसंपू
 र्णतोषे परमपुरुषशेषे पर्वचंद्राविशेषे ॥१०॥ भगवन्नरंगनायक भवदीये सत्सिंहा धितुमशिवयं विभीमः ॥ तथा हि ॥ कर्तव्याकरणस्य वाममित
 रद्यस्य प्रवर्त्ती सणं भाष्यं व्याकरणस्य साधुविद्वधे शाय्याय दीया पुनः ॥ यद्वा तौ द्विजशेखरः श्रुतिमयो यस्य श्रुषा भारती गोष्ठ्यां त्रस्यति तस्य ते
 कविजनोरंगेशकजुं स्तुतिम् ॥११॥ पुनरंजलिं बध्वासप्रार्थनम् ॥ वरगुणगणसीमावारिदृश्यामधामासततमं मररामासं घसंगीतनामा ॥ परि
 हृतभवदामाभासिताकल्पहेमाममकलयतु भूमा मंगलं रंगधोमा ॥१२॥ अथ नोवीक्ष्य स श्लाघम् ॥ स्वामिनी स्तोमिनी लाज्जमदमोचनलो
 चनाम् ॥ अंगनोरंगनाथस्य दीप्तिमूर्तिमतीमिव ॥१३॥ देवी मुद्दिश्य ॥ मोहोन्मूलनमूलिका भवजुषां सोऽष्टाधुनिः श्रेणिका चेतः शुद्धिविधान
 सिद्धगुलिका चिंतातमश्चंद्रिका ॥ विद्याविभ्रमसारिकाः सिकमले विष्णोस्तोमालिकामातस्त्वममपारिजातलूतिकामोदांबुधेर्वीचिका ॥
 ॥१४॥ रु०॥ कोत्येव हंतवृत्त्यापिकमलामपि चंचलं ॥ अशिष्टेष्वेवरज्जं तीमभिष्टौतिकथंबुधः ॥१५॥ तथा हि ॥ प्राकूपयं कर्मधिवितोपि मृ
 दुलंपालिं शशय्यामपि प्रायः प्रार्थयते कदम्बमिव यः क्षीरीदनं भुक्तवान् ॥ प्राश्नात्येव केदुष्णिकाममृतवत् प्रागाप्तपीतांबरः कंथां याचति ॥
 टी० १ सभा २ स्थित्या स्वभावेन च ३ विद्युतं च पलांच ४ दुर्यवागूः ॥

37

भूतस्यैषितिपतिर्लक्ष्मीकटाक्षायये॥१६॥ अन्यच्चावधेयम्॥ दातुं ह्यरिय एषवारणमगान्तद्वर्पहोवारणं पश्याम्यद्यचिरादशेतभुवियोभूस्तस्य
 शोतेभुभे॥ ताह्वारानपिलेभिरेयदवलाह्वारानमूस्तत्रियाविदंतेकमलादगूर्मिभिरहोनिम्भेभवत्युन्नतिः॥१७॥ इदंच बोध्यश्रियमुद्दिश्य॥ इत्तु
 वैकुण्ठमोन्धनार्थमनघान्गंतुः परस्त्रीशतंरंतुर्जंतुविहिंसकैः सहजनैः संतुष्यतोवंचनैः॥ वक्तुंस्तीक्ष्णमयुक्तमेववचनंपंक्तुर्मितंचौदनंनि
 त्यंनृत्यसिमदरेषुकमलेकृत्यंतवैतन्मतम्॥१८॥ अन्यच्च॥ एषामन्यकलत्रदर्शनकलाव्युत्पत्तिशून्येदृशौमूढं हृच्चपरार्थचित्तनविधोमिश्रा
 भमित्तंमुखं॥ अप्रज्ञातपशून्बुभुक्षितशिथून्भ्रोदकैस्ताम्यतस्तेषांलक्ष्मिगृहान्दृशाचभयभीतेवेहतादीक्षुसं॥१९॥ वि०॥ सखेमनसः
 भित्तुजननीतवेयंवाणी॥ यतोदुःशीलेषुदृश्यमानाः साधुजनानुपयुक्ताः संपदभयसाः प्रत्युतमृत्युतरणकारणभुवनजननीरूपाकटाक्षवै
 धुयेनिबंधनाएव॥ उक्तंहि॥ गुणहानिरुदधिदुहितवैमुख्यनिबंधनत्वमुन्नितजेनकेनचिद्दुषा॥ सद्योवैगुण्यमायांतिशीलाद्याः सक
 लागुणाः॥ पराङ्मुखीजगद्वात्रीयस्यत्वंविष्णुवल्लभे॥२०॥ ततश्च॥ संपत्तिः किमचेनानांसंप्राप्ताकापयेनया॥ नरकानुभवोदकैर्नसालक्ष्मी
 कृपाफलम्॥२१॥ तथाहि॥ धन्यमन्यतयातृणीकृतंबुधाधर्मेषुदुर्मेधसः सेषुतेयामस्युष्यलेशविलसत्संपल्लवाःपल्लवाः॥ पश्यासूनपहाय
 पंचषट्दिनेराकल्पमल्पादमेभोक्ष्यंतेबतयातनाबद्धविधाःकात्तोतगतंतरे॥२२॥ चमणितंभवतातत्रभवतःशिष्टान्लक्ष्मीनवीक्षतइतितद
 दानोपवृद्धिमेव॥ सतःसाधुजनेभ्योमुज्जैर्धर्मपर्यंतनिरंतरभगवद्भक्तिसंपदंप्रपत्तेदूपापास्तमारामयविकारावाराशिदुहितुरुदारकंटाक्ष
 सध्याकरा॥ संभोगारक्षजंभन्यदकितवपरीरेभसंमिदुष्यनाप्रौढस्त्रीरत्नहारप्रशिखिलगुणवत्भंगुराःसंपदोघाः॥ साधूनामास्मभूवनस्कर
 पुनिरिपीकारदसाहिलोकेभोक्ष्यंतेमोक्षमंतेस्थिरनिरयधिकानंदधारात्मकंते॥२३॥ किंच॥ लक्ष्मीकटाक्षपूरःसजयतिचदुपचयतारतम्ये
 हा॥ नरकरपक्षप्रजानांपतयःस्युर्हेतजंतवःकेपि॥२४॥ टि० १ भूत्यवदाचरति २ रूपणः ३ अन्यायेन ४ औकलि ५ पंचषडवापानिद्वृतांतोपमस्त
 स्यये

विनतैर्विधेय एष चित्रं स्थिरमा मोदमगान्धर्वो विपक्षात् ॥३३॥ अथ सर्वतः पुरीं निरीक्ष्य सांजलि बंधम् ॥ श्रीवल्लभदासेभ्यः श्रीरंगसेन नित्य वा
 सेभ्यः ॥ ३४ ॥ नित्यं भवत्रासेभ्यः नमोस्तु कृत शिष्यधीविकासेभ्यः ॥३५॥ क० ॥ सर्वे सर्वानित्युपवास्तव्यान्मास्मभवान्नमस्कार्षीत् ॥ निजिरीस
 गुणस्तामैर्हरितामैरलंकृते ॥ अट्टशूलाः कतिपये पट्टनेस्मिन्प्रतिष्ठिताः ॥३५॥ निरूप्यसविस्मयं ॥ शक्राद्यर्थे हविरघहरं शौरिणा स्वादितयत
 त्तं वित्तग्रहणचपलाः केपिविक्रीणतेतत् ॥ धामश्रीमद्यदिमंधुजिताधीयतेस्वीयमेतेन त्रस्यते धनकणैर्तुषास्तच्च विक्रेतुमज्ञाः ॥३६॥ वि० ॥ मे
 नमतेमैवं ॥ किं किं न जीर्यति मुकुटपदारविंदं हं ह्यभिवंदनकृतामिह देहभाजाम् ॥ अत्यद्भुतौषधविशेषाणि च ॥ मापुदयेत किमनर्थमप
 यं सवाम् ॥३७॥ समंतात्पुरीं निरीक्ष्य सश्चाद्यम् ॥ रंगान्यदनेगारेः कसारे वासो नैव है ॥ किं दृष्टं किमपि सेनं सप्तप्राकारवेष्टितम् ॥३८॥ क०
 वयस्यमेवैवोचः ॥ अभ्यर्णस्य पुरस्य तदधिसत्त्वात्मजातदम् ॥ शैवसेनमवेष्टयाः सप्तप्राकारसंवृतम् ॥३९॥ विश्वा ॥ विहंस्य सत्यम् ॥ ज
 ताधरप्राकारसंवृतस्यास्य श्लेषेनैपुण्येनैव रंगसाधर्म्यं समर्थनीयं निपुणं निरूप्य ॥ नंदलंकर्पदपक्षपणनिपुणदृग्बन्धि संपर्कलाभारुण्यः
 फण्याग्रगण्यप्रक्रमयतयाभीषणैर्भूषणैर्यः ॥ कांतः सांतः पुरः सनकवलितगर्धराजतेः सजते द्वौ मत्थां सत्त्वात्मजाग्रे विहरति मुचिरं शंकरः
 शंखरोचिः ॥४०॥ क० ॥ सर्वेनात्र स्थातव्यम् ॥ यदिह विश्वविलसणारीति रालक्ष्य ॥ यथा ॥ येतोयैर्नादैर्यैरभिषिक्तास्ते हितापमुज्झति ॥ प्रत्युतज
 हातितापं कावेरिशिष्यभिषेकेण ॥४१॥ वि० ॥ उत्तिष्ठ ॥ क० ॥ शृणुतावत् ॥ गंगानुषंगा ॥ मुने सदर्थे त्यसत्त्वातापावतसत्त्वकन्या ॥ गंगाधरे स्वेरभिषि
 च्यमानोतिथेः स्वयं तापं भयं जहाति ॥४२॥ वि० ॥ दृष्टं दृष्टं गुणग्राहिणामभिमतमेति ॥ अन्यतो विमाने प्रस्थाप्य सानंदम् ॥ अमीरवल्लु ॥ व्याल
 धिपैः येषु भूषणभूषणैः स्वेलाशनाद्यैस्तनसाद्रतरोतिरोलाः ॥ चोलाविभांतिपद्मानि विहारवेशाडोलायमानसहकारनवप्रवालाः ॥४३॥
 पुण्यविभाज्यसोत्कंठं ॥ नागवल्लीमतल्लीभिः समुरवीभिरिवाद्रात् ॥ ॥४४॥ १ नम्राः २ वसंतवैद्यो ३ पकात्रकर ४ जानि ५ प्राभिर्जटाभिसहितः शंकरस्त
 स्यप्राकारः ॥

विष्णुः प्रमोदिते क्रमुकाः कामुका इव ॥४४॥ इतश्च भवानवेक्ष्यताम् ॥ अभ्रं लिहान हहादश्यमस्तु धायारो धोरुस्तु फलानि हनारिकेलान् ॥
 अगच्छते सवितृमंडलमाश्रिताय देवाय भक्तिदत्तात्तत्तु वेपहारान् ॥४५॥ कृ० ममत्वे भूमितिः ॥ लोलुपीर्घदलावृहत्तरफलावातो ललत्पुलिभि
 शुभ्रः प्रशुभ्रतमाः सुनेति पुरतो ये नारिकेलद्वयः ॥ धूम्रस्वाद नपात्रधारिण इमे द्रुधि च चज्जटा भस्मोत्थूलितमूर्त्तयो विवसनाः पारवंडिभेदा
 इव ॥४६॥ विष्णुस्तहा समन्यतो निर्दिश्यतां द्विन्याकषो चितगंधप्रसवान् प्रपश्यन्नाश्रितान् ॥ अतनूयाशुगलनात्संप्राप्तानधिकरेणुसंपर्कम् ॥
 ॥४७॥ पार्श्वतो वीक्ष्य ॥ अहो महो न ता जनपदानाममीषामभिजाता ॥ पश्यन्ति शोमस्तो मउक्थ्यातिरात्रा मोर्यामः षोडशी वाजपेयः ॥ प्रौ
 ढायज्ञाः पौंडरीकादयो ये चोलेष्वेते चित्रमोपासनंति ॥४८॥ पश्य ॥ गृहे गृहे पश्यन्ति शोमस्तो मउक्थ्यातिरात्रा मोर्यामः षोडशी वाजपेयः ॥ प्रौ
 ढायज्ञाः पौंडरीकाः पुनंति वेदैकधनाजगंति ॥४९॥ कृ० ॥ एतद्विषयविषयाश्लाघाशारवानुशाखेन कर्तव्या ॥ यत एतद्देशवसतां सतामप्यनेकप्रकारादुरा
 चारा उपलभ्यंते ॥ स्त्रातिप्रान्तरधिस्त्रवंति विधिवत्संध्यादिकर्माचरं त्यग्नीनादधत्तमखान् विदधतेशास्त्राणि चाधीयते ॥ अभ्यर्चंति स्मरान्परा
 ष्वकुसुमैरर्चंति किंचातिथी नक्षैः किंतु पुरातनैस्तनुममीपुष्यंति दुष्यंत्यतः ॥५०॥ पुनर्निस्तप्य सविस्मयम् ॥ कष्टमेतद्देशवासिनीनां विलासिनी
 नालज्जाव्युत्पत्तिराहित्यम् ॥ तथाहि ॥ अपि हंत चोलवासिस्थैर्यवतैर्नां चिराय युवतीनां ॥ अपकंचुलिकां मेधैर्लुप्तैर्भ्राविति विरुद्धमुपलब्धम्
 ॥५१॥ किंच ॥ अगूढगाढस्तनकुंभिकुंभमं भोजदंभोदयजेन्ननेत्रं ॥ चित्ते निधत्ते बतचोलदेशस्त्रिणं प्रवीणं रतिकोतबाणं ॥५२॥ अपि च ॥ नवा
 त्तु चोलकं चतिचोलागनाः ॥५३॥ वि० ॥ वयस्यमास्मनि दचोलमंडलवासिनो जनान् ॥ याभिः सर्वपदार्थैश्चुद्धिरुदिताता स्वप्नदेवार्पितं नि
 ही० ॥ वि० ॥ तनोः कामस्य बाणाः पक्षे अतनुर्महान् वायुः ॥ ३ पलविते तर्थाः ४ नद्या ५ वस्त्रं वसतिश्च ६ स्त्रीसंमुदायः ७ अगस्त्य ८ प्रसूतिमितामिव स्वल्पां कुर्वति ॥

७१
 सिसंनिधिरक्षितं शुचिहविर्भस्मेतचेत्कासतिः॥ त्याज्यं शास्त्रनिषेधतस्तदिति चेत्त्याज्यं स तैलं च तद्भोज्यं पर्युषितं स्मरंति यदतो योज्यं न तद्
 सणोः॥ ५४॥ अतिव्रत्यमुपेत्य नित्यमनघाचारावदातात्मनां चोलीनां यदिकंचुकीनकुचयोर्मलीमसीका ततः॥ नारीणां स्फुरतोपयोग्यवयव
 स्पष्टाकृतिर्दोषदुत्कृष्टचेदधरापिधानमपि किं न स्यात्सदावाससा॥ ५५॥ पार्श्वतो वलोक्य स श्लाघ्यम्॥ अस्य देवस्य भाग्यवत्तारखल्वियत्ता
 करित्यक्ता॥ यतोत्र॥ मणिमयफणितल्पे मल्लिकापुंजकल्पे शमितजगत्भद्रां संप्रपन्नयोगनिद्राम्॥ देहं कुहरवतीं देवताचक्रवतीं दलि
 तदुरितबाणेदृश्यते कुंभकोणे॥ ५६॥ अंतर्नागरिकिंजनतामवेक्ष्य स शिरःकंपम्॥ स्नात्वा स ह्यसक्तं जले बुधितमाभूत्वा जपादि क्रमेण
 स्वाग्नेौ च हविः कृतेतरगिरां कृत्वा च पारायणं॥ नत्वा शार्ङ्गधरं भवामयहरं स्तुतुं च तं भक्तितः श्रेष्ठाः कालमसीक्षि पंतिबहवः श्रीकुंभकोणे
 हिजाः॥ ५७॥ इतश्च॥ कुटीषु गोपीरुचिरासु योर्कंभूतटीषु गोपाल इति श्रुतौ चरत्॥ अकंपकारुण्यमुपेत्य मोदते स चंपकारण्यमगण्य
 वैभवः॥ ५८॥ अत्र किल राजगोपालपादकमलमुपाश्रयतः साधुजनस्येत्यमहं संधानम्॥ कोपाटोपदशा विशाले परुषालापादिरूपाशुभ
 व्यापाररूपितार्थिलोकहृदयैर्भूपा लपीशैरलम्॥ तापा विष्टसकृत्पन्नजं मुक्त्वा यत्नैर्दीक्षितेषां पापानामपनोदनाय कुहना गोपालमे
 वाश्रये॥ ५९॥ क०॥ अत्रापि मम विरोध एव प्रतिभाति॥ यतः॥ न्यस्तपादः सप्तभूषांशीषेषु मेधुहार्प्यहो॥ मुरारातिर्द्विरेफोपि चंपकारण्यमा
 श्रितः॥ ६०॥ वि०॥ विरूद्धानामपि सहावल्लिखितसंपादके देवे वा स देवे कानामविरोधकशा॥ यस्मिन्विलोचनतया सह पुण्यवंतौ पर्यं क्वाहन
 तया फणिपक्षिराजौ॥ तं जस्विनौ प्रमुदितौ स्थितिमाश्रयं ते तस्मिन् न हो भगवति कुंभविरोधगंधः॥ ६१॥ इति परिक्रम्या वलोक्य प्राञ्जलिः॥ प
 रितप्तसद्वकारैः प्रांसुभिर्नारिकेलैर्दिनकंकरधारादुष्प्रवेशांतेभ्यः॥ चुलकितदुरिभ्यश्चो लदेशस्थितेभ्यो नम इदमखिलेभ्यो नाथ दिव्य
 लेभ्यः॥ ६२॥ क०॥ भवतु ते वैतेषु नमस्कृतं ता॥ ॥ ट०॥ १ आकाश २ वेदानां ३ यमुना ४ दूरान्निभिः ५ दैत्यमकरंदश्च ६ चंभिर्भो ७ अत्र चौर्यपरैः॥ ॥ ॥

वि. द.

॥तुदेवलकादिदेवालयोपजीविदुराचाराः॥लोकयतो न भवति न मश्चि कीर्षा॥तथा हि॥वार स्त्री कुचमर्दिभिः॥रयंत्यर्घ्यादिदानं करैस्त
हीटीरसवासितैश्च वदनैर्जल्पन्ति मैत्रानमी॥द्रव्यं देवलकाहरंत्यच कितो देवस्य तत्पूजितास्वेतास्तप्रतिमास्तद्दे॥न विवाकि देवतासन्निधिः॥
॥६३॥ किंच॥ आघ्राता बतपुण्ययौ वत कचनो कर्मसंध्यादिकैरभ्यस्तमभूत्सभ्यवत्तन्नेव वेत्ता क्षरम्॥अधश्चोपैरैर्दरन्त्येव भवैःसूदैर
मीभिःकृतान्यन्मादीभिर्विवेदितानि भगवाचं॥करोत्येष किम्॥६४॥ विमृश्य॥अहो मलिमहात्म्यादखिलजनानामनिवार्यो विवेकविपर्ययः॥
सद्यः स्वादरतोर्पितानि हरये सत्त्वोत्तरैर्भूस्तरैरन्नान्यत्र न मानयेति विधि वित्तिः॥मि वृक्षा अपि॥ देवस्यायतने स्वदेति विभया ब्राह्मैः कृतानो
दनात्स्पृष्टान्स्पृष्टजनेन कष्टमखिलैर्दृष्टान शिष्टाहृतान्॥६५॥ वि०॥ मादृशेभ्यो हितव्यं सौत्रमहात्म्यवेदिभ्यो भवदीयमत्र दूषणं न रोचते॥
यतः॥उषस्य वस्त्रानादुचितश्रुचिताशालिवृषो विनीताः स्वेषास्त्रे विगतवृजिनाः पूजकजनाः॥परित्रातुं लोकान्विधिवदपतं द्रो नू विदधते प
वित्रैरन्नाद्यैः परमपुरुषाराधनममी॥६६॥ आकर्ण्यतामिदमपि यद्भ्युपगम्यार्य्यभिधास्यामिरहस्यम्॥विधिवदविधिवद्वाभक्तितो भक्ति
तो ब्राननुश्रुचिरश्रुचिर्वा नाथमर्च्यं त्विहत्याः॥अनुदिनमुपयातैरर्चमानास्तद्देवैरुचिरजितमूर्तिव्यास्तिकस्यास्तिकस्य॥६७॥ इदंचावधे
ये॥केचिच्चक्रधरापराधचकिताः क्षमापात्रभीताः परेश्रद्धातः कतिचित्पचंसेवहिताः श्रद्धाश्च दिव्यं हतिः॥अग्रेन्यस्तमिदमुदेव भगवा
प्रलोकनैः स्वीकरोत्यंहः संहरणास्ययाचतुर्दिदं प्राश्नति भाग्योत्तराः॥६८॥ पुश्यता वत्त्वानुभवसिद्धौ प्रकवै निवर्षौ भगवदायतनतदित
रस्थलपरिकल्पितयोरन्वयोः॥उपस्कारैस्कारैरुपचितरसामोदभरमप्यवैत्यन्तगेहे कृतमनतिभोग्यं बुधजनः॥अभूयः संस्कारिण्यपि
हविषिदेकपुत्रमवेत्वनल्पभाग्यत्वे पुनरघहरत्वं च मनुते॥६९॥ इदंच बोद्धव्यं॥देवागारनिषेविणः किल जनादुष्यंतु शुद्धतु वा ते मी
स्वामिपूज्यग्रेण नियतं मान्या मनीषा जुषाम्॥॥टी०॥१ पाककर्तारः २ सात्त्विकगुणवद्भिः ३ संस्कारहीनः ४ विष्णुः ५ भाग्यशालिनः ६ बहुभिः ७ मन्यते ॥ ॥

प्रायेणाश्रयगौरवेण लभते हीनोपि मानार्हतां कुञ्जः क्रीबमुखो जनोपि भजते पूजां हिराजाश्रयात् ॥ ७० ॥ इत्यन्यतः परित्रामन्नग्रतो विलोक्य सहर्षं
 सांजलि बंधमूपां तु पातकिनो जनानां शरणान् पातुं तमः सागरं यातुं यातुः पुरीमरीनरणां मुखे जेतुं दशास्यादिकान् ॥ नेतुं भूतनयां मुदं विरहि
 णीमेतुं यशःश्राव्यं तदा तु शर्मचराय वेणरचितं सेतुं नमस्तु महे ॥ ७१ ॥ हंत कठिनानां मय्यनुबंधुजने प्रीतिरतिमहती ॥ यतः ॥ लंकापुरं पंक्तिमु
 स्वेन रुद्धां भूमिस्ततां भूमिभृतो नुबंधात् ॥ पतिं पुनः प्रापयितुं पयोधौ सेतू भवेतः स्वयमाप्नुवन्ति ॥ ७२ ॥ निरूप्य ॥ पयोधिमध्ये पूवमानमूर्तयस्तरं
 गवैर्गार्पितफेनचिह्निताः ॥ हसन्ति किं मंदरमंतरणं निमग्नमेतेन लसेतु भूधराः ॥ ७३ ॥ पुनर्विचिंत्य ॥ लंकापुरावाप्तिरधूह्वारिसंपर्कपायादि वसि
 धुराजः ॥ सपक्षभूभृन्निविडांतरोपिविपक्षभूभृद्विरंबधिकष्टमा ॥ ७४ ॥ शुद्धाः संश्रितधर्मसेतवद्भूमे सोढोऽवर्षातपाः स्थित्वा सिंधुजले सदा क्षिति
 भृतो घोरंतपः कुर्वन्ते ॥ नृत्यंतीरिह नित्यमेव लुलिता स्तीक्ष्णैरतन्वां शुभैर्लावण्यं दधतीः कदापि न चलन्त्या लोक्य वीचीरमूः ॥ ७५ ॥ क्षणमपि ध्या
 यन् अंजलिं बध्वा ॥ अस्तोकदृष्टिरपि वारिधिरेषयस्मात् त्रस्तो विभर्ति विपुलो पलसांद्रसेतुम् ॥ गोपायते दुरितवंति जगति तस्मै कोपायते रघुप
 ते महते नमोस्तु ॥ ७६ ॥ लृ० ॥ साक्षेपम् ॥ काकुत्स्थकोपचकितः कमितानदीनामासीत् तदा गुरुनम्रपुत्रवनाहृतो यः ॥ शक्यस्तदैष तरितुं हरिभिः पदा
 भ्यां किं वा फलं कथयसेतु कृतिश्रमस्य ॥ ७७ ॥ विश्वा ॥ तत्कथितमेव मया भवता तु नैम्यगवधारितम् ॥ शृणु तर्हि पुनः सावधानम् ॥ अंभोराशिः
 वानरा लंघयन्ति त्येतच्छाजीकृत्य राजीवनेत्रः ॥ अंभोराशेर्लंघनार्थं नराणां मंभोराशौ सेतुमुच्चैरबध्नात् ॥ ७८ ॥ पुनर्निरूप्य ॥ न सागरो सौ न भएव फेनत्र
 जानचा मीविपुलो दुवर्गाः ॥ न सेतुरेषोपि निशाचराणां नृपातकानां मपि धूमकेतुः ॥ ७९ ॥ पश्यान्न जलचरभ्रमचमत्कारः ॥ गजेन्द्रबुल्या न लसेतु
 शैलान् ग्राह्याग्रसंतैर्जलधौ वसंतः ॥ तद्वासजाया समुत्थं दृष्ट्वा व्याधाः प्रधावंति यथागतं ॥ ८० ॥ पुनर्विचिंत्य ॥ डिंडीरखंडान्वयपीडुराभं द्राघिष्ठ
 वैः परिणो हवंतं ॥ काकुत्स्थसेतुं कलयन् गुणाढ्यं धौ तोत्तरीयं धृतमर्णवेन ॥ ८१ ॥ १ पक्षरहिताः शश्वद्वरकामबाणेः बहुभिर्वायुभिः सौंदर्येण सारत्वं ४ विशालता ॥ ॥

वि० ॥ चराद्वराभूरिभरार्तमूर्तिर्हरित्करिष्वर्पितनैजकृत्यः ॥ अमस्यायाणववारिशीतेशेतेभक्तिंसेतुमिवेणशेषः ॥ १७७ ॥ विमृश्यसंश्लाघम् ॥ यः पु
 रापापदशकच्छेदेसाधनतांगतः ॥ ससेतुर्नकथंशक्तः पापपंचकभंजने ॥ १७८ ॥ इतिपरावृत्त्यान्यतोवलोक्यसामोदम् ॥ तापं विलुपतिनृणामिहता
 म्रपणीत्यारब्ध्यावहनघदवानलज्जृभणोत्थाम् ॥ पाथोनिधेस्त्रिजगतिप्रथितोवरोधोरोधोलसत्परमहर्षमहर्षियूथः ॥ १७९ ॥ तदभ्यर्णनिर्वर्ण्य ॥ चका
 स्तिकुरुकापुरीशुचिनिताम्रपणीतदेविरक्तपरिपन्क्तिमन्त्रियुगंभक्तिभिर्वैष्णवैः ॥ दृढव्रतशतार्थुगोवकुलसंपतद्वंभरध्वनिद्विगुणजृभणद्रविडवे
 दघोषोज्वला ॥ १८० ॥ अत्रत्यानांहरिभृत्यानामित्थमनुसंधानम् ॥ परिदृष्टवतेसहस्रंशारवांपरसाद्राविडसंहिताहितानः ॥ गुरवेकरवामनित्य
 मस्यैशठकोपायमहर्षयेप्रणामान् ॥ १८१ ॥ अंचामचिंचातरुमद्भुतंतंपंचामरद्रनवधीरयंतम् ॥ शठारिसंतंकिलयस्यमूलेतपःफलंकिंचिदुद
 चितनः ॥ १८२ ॥ दिशान्श्रितानाममृतात्मकंफलं विलक्षणोभातिसंतिंतिणीतरुः ॥ सहस्रशारवंद्रविडागमंसृजन्सपस्यमूलंसमुपाश्रितोमुनिः
 ॥ १८३ ॥ हरिमिवकृतवितरणंबकुलाभरणंवृणीमद्देशरणम् ॥ ध्येयंयंविदुरार्यामुमुक्षुभिर्यत्प्रबंधमध्येयम् ॥ १८४ ॥ तस्मिन्प्रतिमैस्तदृढाशठारौ
 गायंतउच्चैरिहयस्यगाथाः ॥ प्रहायदेहप्रथयंतिदिव्येपदेहेमन्नादद्विप्रगीतम् ॥ १८५ ॥ कृतदुरितनिरोधोनांकलितश्रुतिमौलिभावबोधानां
 ॥ वशितरमानाथानांनसुधापिसमाशठारिगाथानाम् ॥ १८६ ॥ जनानुद्दिश्य ॥ कठिनशठनरेन्द्रस्तावकानूश्लोकपाशान्जठरपिठरपूर्येजातुमा
 त्तिगदिष्टाः ॥ लुठितदृढतमस्केमाचसंस्कारकूपेपठतशठजिदुक्तीरश्रमानीतमुक्तीः ॥ १८७ ॥ कृशानुमामेभ्यः ॥ ननुशठकोपायत्वंप्रणतिप्राप्ताय
 भावुकोपायत्वम् ॥ विमलमतेकुरुकायान्निरसितुमंहोविराजतेकुरुकायाम् ॥ १८८ ॥ किंच ॥ बकुलाभरणीयानोगाथानांसन्मुखेनभरणीयाना
 न् ॥ हरिगृहमध्येतारस्वरेणपुनतेप्रपंचमध्येतारः ॥ १८९ ॥ संश्लाघं ॥ विरक्तेरास्थानीमधुमश्रनभक्तैर्नैर्नभूर्विमुक्तेर्निश्रेणीसुकृतपरिपक्तेःफलमसौ ॥
 दो० १ पापोयोदशकोदशमूर्धारावणः पंचमहापातकानिस्वल्पानिपंचअल्वारित्तिर्नहरीतितद्देशप्रसिद्धिः ३ विष्णुः ४ धिर्कुर्वंत ५ एतन्नामकपुण्यो ६ उच्चस्वरेण ७ राजधानी ८ रंगभूमिः ॥